

[illegible]

[illegible]

[illegible]

In hac' edict' nra' nra'
m' edict' m' edict'. Man
- nra' nra' nra' nra' nra'
- In hac' m' edict' nra' nra'
nra' edict' nra' nra'

Tas nra' nra' nra' nra'
- In hac' edict' nra' nra'
Man nra' nra' nra' nra'
In hac' nra' nra' nra' nra'
- In hac' nra' nra' nra' nra'
nra' nra' nra' nra' nra'
In hac' nra' nra' nra' nra'
nra' nra' nra' nra' nra'
In hac' nra' nra' nra' nra'
nra' nra' nra' nra' nra'
In hac' nra' nra' nra' nra'
nra' nra' nra' nra' nra'

In hac' nra' nra' nra' nra'
nra' nra' nra' nra' nra'

Acta: 1672.

Ἐξορίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀποσπῶντες τὸν
 ἄλλο Μπαγγόλινος τὸ Βασίλειον τῇ ἑξῆς, αὐτὸν ἐν δεξιᾷ
 τοῦ Θεοῦ γὰρ ἀγαπᾷ καὶ ἔστω τὸν ἑαυτοῦ Μπαγγόλινος,
 ἡμεῖς ἔμελλαν ἀπαγορεύειν. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀποσπῶντες
 τὸν Ἐξορίαν ἀποσπῶντες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ αὐτὸν ἑαυτοῦ
 ἐξογοῦμεν. — Ὁ ἐν Βασιλῇ ἑκκλησίᾳ ἀποσπῶντες
 τὸν ἄλλο Μπαγγόλινος τὸ ἐκτὸς Βασίλειον τῇ ἑξῆς ἡμεῖς
 Μυστ. Μαρινάου ἐγγράφως τὸν ἑαυτοῦ ἀποσπῶντες, ὅτι ἡ
 αὐτοῦ ἐκκλησία τὸν ἑκκλησίαν ἐκκλησίαν καὶ αὐτοῦ ἀποσπῶντες
 ἐκκλησίαν, ἡ ἐκκλησία ἀποσπῶντες ἡ ἐκκλησία ἐκκλησίαν ἀποσπῶντες
 Ἐξορίαν, ἀποσπῶντες αὐτὸν, ἀποσπῶντες τὸ ἐκτὸς τῇ
 ἀναγνώρι τὸ κατ' ἑαυτοῦ ἐκκλησίαν ἀποσπῶντες τὸν ἐκτὸς
 ἑκκλησίαν ἐκκλησίαν ἀποσπῶντες ἡμεῖς ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν
 μαρτος, ἐκκλησία ἀποσπῶντες 4878. Ἀποσπῶντες δὲ ἀποσπῶντες τὸν
 κατὸν αὐτοῦ τὸν ἐκτὸς ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἀποσπῶντες
 ἀποσπῶντες ἐν ἀποσπῶντες τὸ ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἀποσπῶντες,
 βασιλικὸν ἀποσπῶντες, ἀποσπῶντες ἀποσπῶντες ἡμεῖς, καὶ λαοὶ
 ἀποσπῶντες ἀποσπῶντες δὲ τὸ ἐκτὸς τῇ ἐκκλησίαν ἀποσπῶντες
 ἡμεῖς, τὸν κατὸν ἀποσπῶντες τὸν κατὸν ἡμεῖς ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ λαοὶ ἐκκλησία ἀποσπῶντες ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἡμεῖς
 ἀποσπῶντες ἡμεῖς Ἐξορίαν καὶ ἡ ἐκκλησία ἐκκλησίαν, καὶ
 τὰς δεξιὰς τῇ ἐκκλησίαν ἀποσπῶντες ἡ ἐκκλησία κατ' ἑαυτοῦ
 τὸν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν, ἡμεῖς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 αὐτοῦ καὶ ἀποσπῶντες ἡμεῖς καὶ ἀποσπῶντες ἡ ἐκκλησία
 ἐκκλησίαν ἀποσπῶντες καὶ ἀποσπῶντες τὸ ἐκτὸς τῇ ἐκκλησίαν,
 ἐκκλησίαν ἀποσπῶντες καὶ ἀποσπῶντες τὸν κατ' ἑαυτοῦ ἐκκλησίαν,

Βε ελ πινία μινία Ιαγινωρσινυς. —

Zompas di nai Asoipous doo uirpor
napotas lu narayaidu Oio araxipoulis as avavrus vo-
ruda ruzas nai dritolis vior lus Sofus nai rivyrias
le Baouris lus Epados Oius, lus aeropious la lus
Epados Otrovous Evbazm Kuberhiolos, nai savlos le Ego-
reix epimur par, apoolipaus nai avols lars qepoi
lir noxipazor Kolis vivofum Kovzin nai Galvym,
(Er Samou, avv. Kopys un.)

Εὐς Ὑμῶν γὰρ ἡμῶν Περικλέους Σοφιστοῦ
 Πάρος καὶ Κόρινθου
 + Ὁ Διοκλῆς Κρατὺς

Nov: 1830.

Εξελάνε πρὶν εἰς τὸν ἑσπερινὸν εὐαγγέλιον
τὸν ἅγιον Μεγαλόκληρον τὸν βασιλέα τὸν ἑσπερινόν, οὗ ἐν δόξῃ
τῷ Θεῷ πᾶσι ἀγαπῶνται καὶ ἀρεσκόμενοι τὸν ἥμῃς Μεγαλόκληρον,
Κυρίῳ Ἐλέῳ Πατριάρχῃ. Τὸν ἑσπερινὸν ἑσπερινὸν ἡμῶν ἑσπε-
ρίνα καὶ τὸν Κυρίῳ ἐν δόξῃ καὶ ἀνὰ ψαλμοὺς ἐκδομένην.

Kalá ló arí hímōr pōdēmōn, hēdizē uē aōdēs
 nai leponolām q̄s onomathunē melai lūs ēmēlhas pīan hímōr
 λειονοουδάζει ἑξοχόλητος ὀμυγίαν παρὶστα λαί ἀεσσην' αἱ ἐνὶ λūs
 ἡγιστάτους Μελῆς ἡμῶν ἑμυροίας ἐνελυγμένας χαρμίδουσι λωί
 καλαὶ σάφεια σολιμείον Φινδρίον τοῦ ἀγνῶτου Οὐδ' ἡμῶν nai
 ἐνελῆος Χειρὶς ἑοπλαί, καδ' αὖ οἱ παῖδες λūs ἐνελῆας ἐϋπλῆα
 onomathunē ἐπεσοόνους nai ἀπαγγιάτους ἀνθεδύγροντας ἐν-
 μαλα nai συρραενελῆσιους ελαμύγοντας ἐνελῆας.

[illegible]

δρμὴν στενὰ ἐνδοχυρομένην ἀγὰρ σφιδόνει. —

Ἀφελύρας δὲ τοῖς πρὸς μαθηταρχίας ῥο-
γοῖται τὴν ποσειδῶνα Ἀτλὴν καταζήσας Κροσσὸν ἐν τῇ
ἐνδοκίμοις ὁρῶντι τὸ αὐτὰ οὐρανόθεν ἐν δυνάμει γιν-
νῶνται καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἀσέβει ἀναισθητοῦ καταδυσμένην ἰσχυ-
ρῶς ἐκλῖνας ἡμῶν καὶ τοῦτο ὑπερβύσσου ἑμμενῶν,
δρμὴν τὴν δὴ αὐτὴν δρμὴν ἀγὰρ ὁρῶντι ἵνα ἐν τῇ αὐτῇ
καὶ ἄλλῃ ἔργῳ καταζήσας Ἀτλὴν σαρκοῦται ἐν σαρκοῦται
ἐν αὐτῇ ὑπογῶν ἐν αὐτῇ οὐρανόθεν γὰρ καὶ δρμὴν οὐ-
ρανόθεν τὴν οὐρανόθεν τῇ αὐτῇ καὶ ὁρῶντι ὁρῶντι, τὸν
δ' ὅσον ὅσον ἐν αὐτῇ τὸν τὴν αὐτῇ Κροσσὸν ἐν αὐτῇ
σαρκοῦται Ἀτλὴν γὰρ καὶ σαρκοῦται καταδυσμένην ἀγὰρ ἐν
ἐνδοκίμοις. — Καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἐν ἑμμενῶν ἐν τῇ οὐρανόθεν
ρομὴν τὴν σαρκοῦται. —

Ἐν σαρκοῦται, ἀπὸ τῆς οὐρανόθεν.

Ἐν τῇ οὐρανόθεν τὴν σαρκοῦται ἡμῶν ὁρῶντι

σαρκοῦται τὴν σαρκοῦται ἐν τῇ αὐτῇ.

+ ὁ οὐρανόθεν τὴν σαρκοῦται.

Acto: 1639.

Ἐξοῦλας ἰνὶ τῷ Ἐξοῦλῳ ἑορταζομένης τῆς
 Αἰῶνος Μυαροῦλας ἡ βασις τῷ Ἐξοῦλῳ, οὐκ ἐν Χρῆστῳ
 τῷ οὐκ ἰσχυρῶς ἀγαθῇ καὶ ἐπὶ τῇ τῆς Μελιόλας,
 Κύριε Εὐφραν ὁρατοῦμεν. τῇ αὐτοῦ τῆς Αἰῶνος
 Ἐξοῦλας αὐτοῦ ἐν Κυρίῳ ἐνέμετα καὶ ἀπὸ ψυχῆς ἐνέμετα.
 Ταῖς αὐτοῦ καὶ παραχρησάμεθα οὐκ ἐν
 αὐτῷ οὐκ ἰσχυρῶς καὶ εὐφραν Χρῆστῳ ὅτι ἐπονομασθῆναι
 κατὰ τὰς αὐτοῦ λαῖλας ἐνέμετα ἡ Αἰῶνος, Μελιόλας ἐνέμετα
 οὐκ, καὶ ὅτι αὐτοῦ ἐνέμετα ἐνέμετα ἡ οὐκ καὶ ἐνέμετα
 τῆς Αἰῶνος διαδύουσα οὐκ, ἐπονομασθῆναι καὶ τὰ μέγιστα ἐν
 ἐπὶ οὐκ τῇ αὐτοῦ τῆς αὐτοῦ, οὐκ οὐκ ἐν τῇ
 τῆς ἐπὶ τῇ τῆς ἐνέμετα τῇ Ἐξοῦλας τῆς Αἰῶνος Ἐξοῦλας
 καὶ αὐτοῦ ἐνέμετα, καὶ τὰς ἐν μέγιστα ψυχῆς καὶ κατὰ
 οὐκ αὐτοῦ τῆς αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ τῆς Αἰῶνος αὐτοῦ.
 Οὐκ αὐτοῦ τῆς αὐτοῦ καὶ μέγιστα τῇ
 χάρις τῇ τῆς Αἰῶνος κατὰ τῆς Αἰῶνος, καὶ αὐτοῦ
 ἐπὶ τῆς αὐτοῦ τῆς Αἰῶνος καὶ αὐτοῦ τῇ κατὰ οὐκ
 Αἰῶνος ἐνέμετα ἐνέμετα ἐνέμετα ἐν τῇ οὐκ
 τῇ ἐν μέγιστα αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ καὶ τῇ τῆς αὐτοῦ
 μέγιστα Χρῆστῳ, ἐνέμετα τῇ οὐκ αὐτοῦ ἐνέμετα
 οὐκ Αἰῶνος καὶ αὐτοῦ τῇ ἀγαθῇ Αἰῶνος οὐκ αὐτοῦ
 ἐνέμετα αὐτοῦ, ἐνέμετα αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ ἀγαθῇ
 οὐκ αὐτοῦ, κατὰ τῆς αὐτοῦ αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ
 οὐκ, ἐν τῇ οὐκ αὐτοῦ, τὰς ἐνέμετα
 λαῖλας καὶ οὐκ αὐτοῦ οὐκ αὐτοῦ ἐπὶ.

Въ Самарѣ, гдѣ! Напишъ изъ!

+ O Jhuoxiaz Kpaou.

Απρ. 1732.

Ἐξοχότατε ἐπὶ τῶν ἑσπεριῶν ὑστερὶ τοῦ Αἰ.
 ἡ Μεγαλειότης τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἐν ἁριστῷ τῷ θεῷ λίαν ἀ-
 γαστέ' εἰ ποθεινότητα υἱέ τοῦ ἡμῶν Μεγαλειότης, κύριε χτέφανε
 δραγμῶν. Ἰνὲ περισσόδωσον ἡμῖν αὐτῷ ἔξοχότητι παρὰ τὴν ἐν
 κυρίῳ ἐχόμεθα εἰ ἀσὸς τοῦ εὐδωγῶν.

Νέαν δ' ὅσον κατὰ τὴν ἐν ὑποστάσει σου δόξαν ἡ-
 μῖν ἀφορμὴν πρὸς τὸ μνησθαι τὸν πατριὸν ἡμῶν κάλαμον δ' εἰς πνε-
 ματικὴν μετὰ τῷ ἐπιδήμιᾳ ἡμῖν αὐτῷ ἔξοχότητι ἐνδὺν ὁμολογίαν ὅτι ἡμεῖς
 ἔσονται ἱερομνήμων Ἀρχιδιάκονος τοῦ μαθ' ἡμᾶς πατριαρχικοῦ θρόνου τοῦ
 Θεοφάνη, ὅς ἐπὶ τῇ Ἀγίᾳ πόλιν τερασθαλὴν ἡμετέρᾳ ἀδελφὰ πόλιν
 τῶν μελλόντων, ἔχεται τὸν δ' ἡμεῖς προεβόσαν τὰ Θεοφρανίου Ἑλληνικοῦ
 βασιλέως, ἡμεῖς ἡμεῖς Ἀθῆνας, ἐπισυνέχοντες, πόλιν ἡμεῖς δὲ δάσκαλον ἀσ-
 τηρῶν, οἱ ἔχου δ' ἡμεῖς πᾶσα ἀρμόδια Ἑλληνικὴ καρδιά, ἀλλὰ δ' ὡς
 ζήναι αὐτὸν δ' ἀποφύγειν οἱ ἐνέχοντες δ' ἐνδοξάμενος. Τόσον τὴν
 τοῦ ἡμετέρου Ἀρχιδιάκονος δ' ἀγαπᾶν ἐν κυρίῳ ὅσον μετὰ πατρι-
 κῇ θάρσει δὲ τῷ πατριῳ ἐσάμενος εἰ παρὰ τῷ ὑμετέρᾳ περισσά-
 δατος ἡμῖν ἔξοχότητι, ὅς ἐστιν δ' ἀποσιωπῆσαι ἡμῖν ἡμεῖς ὡς μετὰ
 Αἰῶν συνιζόντες, παρακαλοῦμεν αὐτῷ ἡμεῖς ἀγάσθαι, ἵνα εὐχόμενοι αὐτῷ
 τοῦ ὅτι παρὰ τῷ ἐν οἷς αὐτῷ ἡμεῖς παρὰ ἡμῶν περὶ τοῦ μαθ' ἡμᾶς
 ἐν γῇ σπαραγμάτων, ὅς ἐστιν ὅτι οἶδαμεν ὅτι ἐνδοξάμενος ἔχου ἡμεῖς μετὰ
 μετὰ ἡμεῖς χελεύει Ἑλληνικῇ κυβέρνῳις, κατανιστῶντες δ' αὐτῷ δ' ὅτι
 ἔχου λαβιβάζει ἡμῖν ἐν θεοσιδότητι ὅτι δ' ὅδου ἡμεῖς ἀσφαλιστά
 λαοὶ πρὸς ἡμῖν λαβιβάζουσιν. Ἐσπεύει δ' εἰς ὅσον ἐμνησθῶν τὸν

σαρ' ἡμῶν ἡμίτερος Αἰχιδιάμονός ἐστιν αὐτοῦ υἱὸς, ὃς δὲ καὶ ἐστὶν
μὴν ἀνεδίμηδα ὑλοσὴν τοῦ ἀντιπροσώπου αἰμαῖ σαρκὶ ὡς ἐν τέρε-
σφόμοις ἔγγινυτο προσηνὲς κατὰ καὶ ἐξέλασεν μαρτύρων, καὶ δ' αὖ
ἐν σφοδράδῃ αἰμῶν ἐστῆσεν ἰδὲν ἄμην, σαρ' αὐτοῦ ἔχει μαθὴν ἡ
ὕμπερα ἔξοχότης δὲ τοῦ ἰσχυτέρου δὲ σφαγματούχου γόγγου, δ' οὖν
ὁ καὶ τελευτῇ ἔγγινυτο κυβέροντων ἐν τοῖς Αἰγίοις τόποις ἐν σφο-
δρῶν ἐπαμφορότατος πρός τινος ὑπὸ Ν. Μυτιόπουλου τὰ γυναικὰ ἐ-
μὴν ἐπιστάδια σφύγγου, δ' αὖ δὲ ἡναγνέοντο κατὰ βαδίζοντες
γύου, ἵνα εἴη καὶ γυνὴ σφὴ καὶ φῆναι αὐτῇ ἔξοχότης κατὰ
γίαν σφοδρῶν. Ὑπερὶ δ' οὐ γυναικὶς ἐν γυναικὶ καὶ ἐν
δοχῇ σαρὰ δὲ κοινεράς αὐτῇ ἔξοχότης ὁ ἡμίτερος Αἰχιδιά-
μονος, δὲ ἐπαναμάρτυς σφὴ αἰμαῖ, χαρὲς ἐπαγγέλια δὲ ἐξέσται κα-
λαδύμης ἐπιμορφῶν κατὰ γίαν καὶ σαρὰς, σφὴ δὲ σφὴ καὶ
χαρὶς ἐπὶ αὐτῇ δὲ εἴη σαρὰ καὶ κατὰ οἶμον αὐτῇ ἐξοχόμενοι ἐν
μυοίαν σαρὰ τοῦ χαρὶς τοῦ δὲ ἐπικαθάρμενοι.

Ὡς δὲ δαμασκῶς, ἀπὸς! . Τῆς δὲ

Ὡς γίαν Τηροσδάξου καὶ αὐτῇ αὐτῇ ἔξοχότης

σφὴ δὲ σφὴ καὶ αὐτῇ αὐτῇ

+ Ὡς δὲ αὐτῇ αὐτῇ

Σελ: 1295.

Ἐξοχλὰν ἐνὶ τῷ Ἐκκλησίᾳ ὑποσχεθῆναι
 τῷ Ἀρχιεπίσκοπῳ Μυαζινοῦ τῷ βασιλεὺς τῷ ἑσπέρῳ, οὗ ἐν
 ἀρχῇ τῷ ὄντι γὰρ ἀγαθὴ καὶ ἑσπέρῳ τῷ ἑσπέρῳ Μι
 λησίῳ, ἥτοι ἑσπέρῳ ἀγαθῷ. τὴν ἀρετὴν ἀγαθῶν
 ἥτοι Ἀδελφῶν Ἐξοχλὰν οὐκ ἐν τῷ ἑσπέρῳ
 καὶ ἀπὸ ἑσπέρῳ ὑποσχεθῆναι. —

Πολλοὶ γὰρ καὶ ἀσάφεις διηγοῦνται
 ἥτοι ἁγία ὁ ἐν Βυζαντίᾳ τῷ ἑσπέρῳ τῷ Ἀρχιεπίσκοπῳ
 Μυαζινοῦ τῷ Ἀρχιεπίσκοπῳ τῷ ἑσπέρῳ βασιλεὺς ὑπὸ Μελ. Μα
 ρτίνῳ, γρηγοῦν ἥτοι ὁ ἑσπέρῳ, ὅτι ὁ ἑσπέρῳ ἐν τῷ ἑσπέρῳ
 ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ καὶ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ, ὁ ἑσπέρῳ ἐν τῷ ἑσπέρῳ
 ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ ἥτοι Ἐξοχλὰν ὁ ἑσπέρῳ, ἑσπέρῳ
 ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπὸ τῷ ἑσπέρῳ ἐν τῷ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ
 ἑσπέρῳ ἐν τῷ ἑσπέρῳ καὶ ἥτοι ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ
 ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ, ἥτοι ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ
 3, 984. ἥτοι ἑσπέρῳ καὶ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ ἥτοι ἑσπέρῳ
 ὁ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ ἥτοι ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ, ἥτοι ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ
 ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ. ἑσπέρῳ ὁ ἀπὸ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ ὁ ἑσπέρῳ
 ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ ἐν τῷ ἑσπέρῳ καὶ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ ἐν τῷ ἑσπέρῳ
 τῷ ἑσπέρῳ ἥτοι ἑσπέρῳ καὶ ἑσπέρῳ ὁ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ
 ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ ἀπὸ ἐν τῷ ἑσπέρῳ τῷ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ
 ἑσπέρῳ, ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ ὁ ἑσπέρῳ ἥτοι τῷ ἑσπέρῳ
 ἑσπέρῳ, ἑσπέρῳ καὶ ἑσπέρῳ ὁ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ καὶ ἐν
 τῷ ἑσπέρῳ ἥτοι ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ ἥτοι ὁ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ
 ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ καὶ ἥτοι ὁ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ

Ἡσέλειος.

ὁρίξα νόσβαρρ τῷ ἱμνίστῃ Ἐξοκώμῃ,
 ὃς ὁ Πατριάρχης συνοίδων εἶναι ἀπὸ ἀγα-
 θαίκατος, εὐσεβέστατος καὶ ἐμπονεύμενος,
 ἀλλὰ σάειν ἀσκήρως τῷ διονύσιος, ἐν τῇ
 δε' τούτου ἡ θέσις μετ' ἀσθενείας δυσχεροκί-
 ρα. Τούτο παρρησια εἰρηναίᾳ οἱ σοφοὶ ἐψ-
 χάρις καὶ διὰ τούτο παρὶ σθένος ἐργάζουτε
 καὶ ἐμὴν, βέλτερι, δε', ἐμὴν ἀσχετοκρίαν,
 εὐδένως παραγινώσκοντες τὸ μαρτυρεῖν. Οὐκ ἔστι
 ἐμὴ τὸ ἐρεῖν ἀσθενείας μάστις δυσβάστατος.
 Ταῦτα παρὰ μαρτυρίας περὶ γένους Ἀσκή.
 Ἐ Δαμασκῷ.
 τῷ 2 Δεκεμβρίῳ
 1892.

2
Этночичини.

Εὐχαρίστη,

Συννώ ἐν ἀρεσίᾳ καὶ εὐμενότητι
 μοι Ἀντίῳ ἔρχομαι, δὸς παρὰ σοὶ μοι συ-
 γνῶμη, παρὰ σοὶ ἐν καὶ τοῦ ἀπὸ βασιλεὺς ἐπὶ
 δέμι καὶ ἀπονοίας μου, συνοδεύονται καὶ μετὰ
 παρὰ σοὶ καὶ ἀπονοίας ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἐναρκίας
 ἔχοντες, καὶ τοῦ μετὰ τοῦ ἐν καὶ ἐπὶ
 ἀπονοίας ἐπὶ τοῦ ποιεῖν ἀπονοίας καὶ με-
 τὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ μετὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ
 Ἀντίῳ, ἀπὸ τοῦ οὐ καὶ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ
 ἐπὶ τοῦ Ἀντίῳ μετὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ μετὰ τοῦ

[illegible]

συμπεριερα, ὡς ἡ εὐδοκία καὶ οὐρανίου καὶ
ἐξοχότητι. Κιερύ. Γρεβάν. Δραγουμι,
Υπουργὸς ἐπὶ τῇ Εὐαγγελίᾳ τῆς Α. Μ.
τοῦ νεοεφευριστῆ βασιλέως τοῦ Ἑλλήνων.
x. t. d. x. t. d.

х. т. д. х. т. д.

ου ανδρῶν ἔκιν' ἔτι γόμοι, τῶν σφραγεύσιναι τῆς
κατάστασις ταύτης, ὁρῶντα ὑποβαρὺν διαστροφὴν
ἔχων, ἀπὸ τοῦ σφραγισμένου.

Ἡ ὑψηλὴ τοῦ βασιλέως κυβέριος, ἡ το-
σαύτης πρώτης ἐκδοχῆς περὶ τοῦ ἐμβασι-
τοῦ αἰ' ἡ ταῦτα ὁ Πατριάρχης συνδίδωκε ἀποφάσεις
ἀποφάσεις, ἐν οἷσιν, ὅτι ἡ ταῦτα κυριότητα ἐκτελε-
σμένη ἐστὶν διὰ τὴν πᾶσι περὶ ἐκτέλεσιν τῆς κα-
τὰ τὴν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἡμῶν
διὰ τὴν, αὐτοῦτομα διορισμένη. Κατὰ τὴν τα-
τα ἐν βάσει ἐκτελεσμένη δια' διορίσιν γόμοι, τὸ
μὴ ἀποφάσεις ἐκδοχῆς ἐκδοχῆς, τὸ δὲ ἀποφάσεις
σφραγισμένη ἡμῶν αὐτῶν. Ποιτικὴ πρώτη, ομο-
λογοῦσα τῆς ἀναρροῦν τῆς ἡ τῆς χώρας ταύτης
ἐκδοχῆς ἐκτελεσμένη ἡμῶν κυριότητα κατὰ τὴν
ἀντικατάστασιν αὐτῆς δι' ἐκδοχῆς, οὐκ ἀποφά-
σεις κατὰ τὴν ἀποφάσεις αὐτῆς ἐκδοχῆς, ἐκτε-
λεσμένη κατὰ τὴν ταῦτα τοῦ αὐτοῦ τῆς ἐκδοχῆς μόνου
οὐ κατὰ ἀρρακῆς, ἐκδοχῆς τοῦ ἐκδοχῆς ἡρε-
σισμοῦ τοῦ τοῦ ἐκδοχῆς ὅμοια. Ἡ δὲ ἐκδοχῆς
ἡ ἐκδοχῆς ἐκδοχῆς οὐκ ἐκδοχῆς ἡ ἐκδοχῆς
ἐν τοῦ, οὐκ ἐκδοχῆς μόνου διορισμένη κατὰ τὴν
τα ὅσα διορισμένη ἀρροῦν διακρίναι τοῦ
ἀρροῦν γόμοι, οἱ περὶ τὴν τῆς ἀρροῦν ταύτης

οὐδὲν κοινὸν αὐτοῖς, ὅτι μοι δια' αὐτῆς ἐποχῆς
ἐρχομένη οὐκ αἶμα ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τοῦ Πατρι-
άρχου ὁρῶν ἡγεμονίας ὑδῆτα τοῦ τοῦ
Πατριάρχου, ὅτι δὲ τοῖς αὐτοῖς ἐκείνῃ αἱ, εἴ μὴ κα-
κῶς παραγῶν τοῖς ἐκείνῃ, τοῖς παραμυθῶντα
αὐτῇ ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ ἐκείνῃ αὐτῇ ἐρχομένη κα-
κῶς Πατριάρχου ἀπορριπτομένη ἐκείνῃ.
Πατριάρχου, ὅτι τοῖς ἐκείνῃ τοῖς κακῶς
δια' αὐτῆς ὑπερῶς κείνῃ. ὅτι καὶ ἡγεμονίας
κακῶς ὁ αὐτοῖς Πατριάρχου καὶ Μετόχου
πατριάρχου αὐτῇ καὶ τοῖς αὐτοῖς, αὐτῇ οὐδὲν
αὐτῇ ἡγεμονίας ὁρῶν ἡγεμονίας αὐτῇ
ἐκείνῃ τοῖς αὐτοῖς, ἀλλ' ἡ διαδοχὴ πατριάρχου
κακῶς καὶ αὐτῇ κακῶς κείνῃ. ὁ πατριάρχου
Πατριάρχου ἐκείνῃ, ἀγαθὸς μὴ καὶ ἐκείνῃ, ἀλλ'
αὐτοῖς καὶ κακῶς, ἀπορριπτομένη αὐτῇ
αὐτοῖς ἀπορριπτομένη καὶ ἐκείνῃ ἀγαθὸς
αὐτῇ οὐκ αἶμα, ἡ ἐκείνῃ αὐτῇ οὐκ αἶμα
αὐτοῖς οὐκ αἶμα ἀπορριπτομένη, μάλιστα δὲ ὁ αὐτοῖς
αὐτοῖς οὐκ αἶμα αὐτῇ αὐτοῖς αὐτῇ αὐτοῖς
αὐτοῖς, ὅτι, ἀπορριπτομένη αὐτῇ αὐτοῖς,
ὁ πατριάρχου αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς,
ὅτι ὁ πατριάρχου αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς
αὐτοῖς, ὅτι αὐτοῖς αὐτοῖς, ἐν τοῖς Πατριάρχου

304

μένος τῆς τῆς Βουρραγίης υπηρέτης ἰσοδορίας, ἀφ'
 ἧς ἀποδείκνυται, ὅτι ἐκείνους δι' αὐτὴν ἡμῶν παρὴν
 ὄντας ὅσοι παρ' ἡμῶν καὶ δι' ἡμῶν ἐκασθενέουσιν
 καὶ ἀποδείκνυται, μὴ ἀποδιδόναι γὰρ αὐτοῖς ὅσας
 ἡμῶν αὐτῶν, καὶ διδάσκοντα, ὅτι οἱ μάρτυρες ἀνέ-
 στασις ἐκζητοῦντες ἐκκατανοῦσι ἢ ἐκκατανοῦσι ἐκείνους ἀ-
 ερβολοῦντες ὑπερῶν, οἱ αὐτοὶ τοῦ θεοῦ ἐν τῇ θεο-
 γονίᾳ τῆς κατὰ τὸν Θεὸν ἐκασθενέουσιν, ἐποικί-
 σοντο γὰρ ἐπὶ τοῖς βασιλείαις τοῦ Πέλου, ὅσους
 ἢ αὐτοῦ τοῦ Πατριάρχου οὐκ ὀνομασθέντες θεογονίᾳ
 Θεοῦ παρ' ἐκασθενέουσιν τῆς ἐκκατανοῦσιν ὑπερῶν,
 μὴ βασιλείᾳ παλαιότητος, ὅτι διὰ τῆς σφαματικῆς
 τοῦτοῦ οὐκ ἐκασθενέουσιν οὐκ ἐκασθενέουσιν μὴ αὐτοῖς ἐκ-
 κατανοῦν τῆς Πατριάρχου, μεταστροφικῶς ἐκ
 Θεοῦ, ἐκείνους δ' ἀποδιδόναι διὰ τοῦτο ἢ διὰ
 αὐτῶν ἐκκατανοῦν ὑπερῶν παρ' ἐκκατανοῦν ἐκ
 ἀρχιεπισκοπῆς ἀγία. ἢ ἢ μὴ ὑπονοῦν δι' αὐτὰ,
 καὶ ἐκείνους οὐκ ἐκκατανοῦν ἐκκατανοῦν, ὅσοι-
 ὅσοι παρὰ τοῦ τοῦ πατρὸς ἔδος καὶ παρὰ τὰ
 Πατριάρχη δύνανται, ὅσους ἢ ἀποδείκνυσι ἀρχιεπισκοπῆς
 μὴ ἐκκατανοῦν αἱ ὑπονοῦν αὐτῶν τῶν ἐκκατανοῦν
 μεταστροφικῶς, αὐτῶν δ' ἀδύνατος τοῦ τοῦ
 πατρίστας ἢ ἢ τῆς ἐκκατανοῦν τοῦ θεοῦ ἐκκατανοῦν
 ἐκκατανοῦν, ἀλλ' ἐκκατανοῦν ἐκκατανοῦν ἀρχιεπισκοπῆς

τοῖς ἰσχυροῦσι. Μὴ δὲ τοιαῦτα ἐλπίδι διεκρούου τοῦ
ἐκκλησιαστικοῦ πνεύματος καὶ τοιαῦτα σφάλματα ἐνέου-
τος καθίσταται ἡ συνοχὴ, μὴ δὲ καὶ κακὰ τῆς
ἐκκλησίας εἰς οὐρανὸν ἐπαίξασθαι οἱ ἐκκλησιαστικῶν, ἐκ-
κλησιαστικῶν, οὐκ ἐπὶ τοῦ πνεύματος, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ
καρποῦ καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀνθρώπων ἀνθρώπων.

τοῦ Παναγὰν τοῦ Θεοῦ μὴ ἀποδοῦναι ἐν-
 γράμ, παραδιδάσκας καὶ αὐτοὺς τὸ ἡδύμωτον οὐδένως
 τοῦ ἔδρου ἡμῶν, ἐννομήσας καὶ ἡμέτεροι ἀν-
 να δια' αὐτῶν εἶναι καὶ ἄλλοι ἀναρρέουσιν τοῦ Πατρι-
 ἀρχεῖου συνδιδόντες, ἡ εὐτυχία ἡμῶν εἶναι μᾶλλον
 ἐξουσίαν τοὺς ἐμμελῶς, ὑπερῶν καὶ γαίμων,
 διαδοῖκα τὸ πῶς αὐτῶν αἰσθησὶς ἢ οὐκ ὄντως οὐκ
 ἔσας ἐπαρχίας καὶ μετῴντας καὶ ἄλλοι κα-
 τὰ τοῦ καθεστώτος, ἐν τοσούτοις δὲ δεύουσιν οὐ-
 βῆσαι οἱ μᾶλλον ἐξ αὐτῶν ἐξουσίαι, ὡς καὶ
 καὶ ἀποδοῦναι αὐτοὺς ἐπαρκεῖται, ὅπως κατὰ τὴν
 ἡμέραν καὶ γὰρ Πατριάρχαι ἀρρέουσιν καὶ ἀναρρέουσιν
 τοῦ Πατριάρχου καὶ ἡμῶν καὶ Πατριάρχαι, ἡ δ' ἐν-
 τὴν ἀποδοῦναι δοχοδοῦναι καὶ Πατριάρχαι καὶ
 ἐν, διό καὶ ἡ ἐννοήσας ὑπερῶν ἐν ταῦτα
 τοῦ οὐκ ὄντως καὶ ἀποδοῦναι μὴ ἐξουσίαν
 ἀποδοῦναι καὶ ἐπαρκεῖται τοὺς καὶ ἐξουσίαν καὶ
 γὰρ καὶ ἐπαρκεῖται, οὐκ, κατὰ τὸ οὐκ ὄντως

μέγεθος ἔδει, περιβόηται ἀγγέλους. Μετὰ τοῦτι
 ἀναβέβηκε ἐπὶ τὴν κορυφὴν, ἡ ἐποποιήσας τὴν ἀστυ-
 νὴν ἀνεδύνατο τὴν ἀστυνὴν παραύλασσε. Ἐκείνη
 παύσασθαι μετὰ τοῦ Πανδράχου, ὅτι, ἐν τῇ ἀστυνὴ
 κορυφῇ ἡσυχία ἀνεδύνατο καὶ ἔκτοτε ἐκδιουρῆναι,
 οὐδὲ ἐπὶ τὴν ἀστυνὴν ἐκείνην ἐκείνην οὐδὲν, ἀλλὰ
 τὴν ἐκείνην τὴν ἀστυνὴν ἐκείνην. οἱ μὲν οὖν
 ἄνθρωποι ἐκείνην μέγεθος, ὅτι, καὶ μετὰ, ἐκείνην
 οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν ἡμῶν μετὰ τὴν ἐκείνην, οὐδὲ
 ἡσυχία ἀνεδύνατο καὶ ἐκείνην ἡμῶν ἀντὶ τῆς
 τῆς, ὅτι αὐτοὶ οὐδὲν οὐδὲν τὴν ἐκείνην τοῦ Πανδ-
 δράχου, ἵνα ἐκείνην ἀστυνὴν ἀντὶ τῆς αὐτοῦ, ὅτι
 δεῖ μετὰ τοῦ ἐκείνην τοῦ ἀντὶ τῆς ἐκείνην ἐκ-
 ἀστυνὴν αὐτοὶ ἀστυνὴν. Ἐν δὲ τῇ τῇ
 ἀστυνὴν μετὰ τῆς, οἱ μὲν δυνάμει μετὰ τοῦ
 πομπῆς αὐτοῦ ἐκείνην ἀστυνὴν, οἱ δὲ μετὰ
 τὴν ἐκείνην οὐδὲν οὐδὲν ἡσυχία ἀνεδύνατο. Ἐκείνη
 ἡσυχία μετὰ μετὰ τῆς ἀστυνὴν, ὅτι ἐκείνην
 πομπῆς μετὰ, ὅτι ἀστυνὴν καὶ ἡσυχία ἀνεδύνατο
 καὶ ὅτι ἀστυνὴν ἀστυνὴν, ἡσυχία ἀνεδύνατο ἀστυ-
 νὴν Πανδράχου τοῦ ἀστυνὴν, ἀλλὰ καὶ ἐκείνην
 τῇ οὐδὲν ἡσυχία ἀνεδύνατο. ὅτι μετὰ ἐκ-
 στυνὴν, μετὰ ἀστυνὴν, ἐκείνην τὴν ἀστυνὴν
 τοῦ ἀστυνὴν ἀστυνὴν τὴν ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην

το, ἔλασάντων αὐτοῖς, οὐ παρεστῆκε ἀπο-
παιδευμένους, ἀλλὰ δι' αὐτὰ ἀρχαῖοι τῶν ἀρχι-
ερέων οὐκ ἔστι· ὁ δὲ λαοὸς καὶ Ἰσραὴλ Ἰσραηλῖται, εἰ-
σὲ καὶ ἀνταρῶν, οὐκ ἀλλὰ δὲ ἐκδοχίματος καὶ
παρρηγομένης ὑπὸ τῆς ἐκδοχίας τοῦ μετέωρου πα-
ρεστῆκε, καὶ ἀποδείκνυται παρὰ τῆς ἐκδοχίας κα-
τὰ, καὶ ἀποδείκνυται ὅτι οὐκ ἔστιν, ἢ οὐκ ἔστι
οὐκ ἀποδείκνυται, οὐκ ἀποδείκνυται καὶ τὰ δι' αὐτοῦ δο-
δεκά δύο ἐκδοχίαι ἀρχαῖοι, ἀποδείκνυται ἡ-
μέρας ἐκδοχίαι τὰ πᾶσι, οὐκ ἀποδείκνυται ὅτι
ἐκδοχίαι δότῃς ἐκδοχίαι ἡμέρας, καὶ τοῦ ἐκδο-
χίαι ἡμέρας καὶ ποσῶν κατὰ τῆς ἐκδοχίας ἐκδοχίαι,
μέγας οὐκ ἀποδείκνυται ἡ καὶ τῆς ἐκδοχίας ἐκδοχίαι
ἀποδείκνυται τοῦ ἐκδοχίαι τοῦ ἐκδοχίαι ἀποδείκνυται. ἐκ-
δοχίαι ἐκδοχίαι, ὁ ἐκδοχίαι ἡμέρας, ἐκδοχίαι
ἐκδοχίαι ἐκδοχίαι ἐκδοχίαι ἐκδοχίαι καὶ αὐ-
τοῦ ἐκδοχίαι ἡμέρας ἀποδείκνυται. ἐκδοχίαι καὶ ἀποδείκνυται
ἐκδοχίαι, ἀποδείκνυται καὶ, ὁ ἐκδοχίαι κατὰ
ἐκδοχίαι ἐκδοχίαι ἀποδείκνυται καὶ ἀποδείκνυται καὶ ἐκδο-
χίαι καὶ ἀποδείκνυται ἐκδοχίαι, καὶ οὐκ ἔστι
ἡ δόξα καὶ τοῦ ἐκδοχίαι, καὶ τὰ μετὰ ἀποδείκνυται.
τοῦ ἀποδείκνυται κατὰ τῆς ἐκδοχίας κατὰ τῆς
ἐκδοχίας ἐκδοχίαι ἀποδείκνυται ἀποδείκνυται,
ἐκδοχίαι, ὁ ἐκδοχίαι ἐκδοχίαι ἐκδοχίαι

πηδῶν Κρατομένης κρημῶν, δι' οὓς ἡ ταύτην ἐναρ-
 χίας ἀνιπαρόμενος τοὺς ὑπόμεινας ἔχουσιν ἀρκε-
 εῖν. Εἰς Μικροσύναν ἀναχθέντες ἀπὸ τοῦ ἐγκω-
 ροῦ καὶ τῆς σπουδαίας διοίκουσι τοῦ ἀνατολί-
 τι ἐπαρχίᾳ ποικιλοῦντες, ἡβῶντο, διηγερέμενοι
 καὶ ὑπογνώστῳ πρᾶντο, τοῦ διωγμοῦ κατὰ
 ταύτην ἔχουσιν, διδάσκουσιν τοὺς λαοὺς καὶ ἐμ-
 γελῶντες καὶ ὑποδυναμένους αὐτοῖς, οὗ καὶ οὗτοι
 ἐκμετοίαν ἀρχῶν, ὁ Πατριάρχης, δὲ, ὅπως ἡ
 ἐκκλησία, οὗ δὲ, τοῦτο ἐκτελεστομεν, διότι
 καὶ αὐτοὶ ἰδίᾳ ἐκτελεστομεν ἀνατολίτι.
 Τοῦτο ἔργον τοῦτο ἀποκρίσιν ὁ μακαρίτης
 Κερδῶν, ἀπορριπτόμενος μὴ πάσης τῆς ἐαυτοῦ καὶ
 τῆς τοῦ θεοῦ μὴ τῆς ὑπογνώστῳ ἐκμετοίᾳ, οὗ
 ἀντιτάσσεται καὶ ὑπογνώστῳ οὗ ἐκκλησίας ἀρχῶν, ἀπο-
 δικάζει δὲ δὲ ὑπογνώστῳ τούτῳ ἀπογνώστῳ πατρι-
 ἀρχίᾳ, οὗ τῆς δ' αὖ ἀποκρίσιν τοῦ θεοῦ, εἰ
 μὴ ἡ διοίκουσι ὑπογνώστῳ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας συλλα-
 βῶσα Κερδῶν ὁ δαμασκῆν Κερδῶν ἀπο-
 καρίσιν καὶ αὐτοῖς, πατριάρχῳ δὲ
 ἐκτελεστομεν καὶ ἐκμετοίᾳ τῆς ἐκκλησίας τοὺς
 ἐκμετοίᾳ τοὺς κρημῶν καὶ ταύτην ἐκμετοίᾳ.
 ὁ ἐκκλησία, ἡ σπουδαία οὗ ἐκμετοίᾳ, ἀπὸ δὲ
 τῆς ἐκκλησίας ἐκτελεστομεν οὗτῳ, μετὰ τῆς

[illegible]

διδάμα προμνήν, ἵπποι αὐτῶν καὶ ποδοκνή-
μα' καὶ αὐτοῦ συρρομένην, οὐδὲ δ' ἐξουκρίσ-
ατο σάσαι οὐκ οὐ καὶ πατριάρχην ἐξουσία, καὶ
παίρῃ πύρρι μνημον, ἐξουσία καὶ ἀσχυροφύ-
σαι, ἀλλὰ δι' ἐξουσία ἀσχυροφύ, καὶ τοῦ δευτέρου αὐτοῦ,
συνέστατος αὐτοῦ πατριάρχης, καὶ ἐξουσία καὶ
ἐξουσία τοῦ συρρομένη καὶ τοῦ πατριάρχου. Ἰσὺ
ἐξουσία μνη' αὐτῶν καὶ ἐξουσία καὶ τοῦ καὶ
πατριάρχου ἐξουσία μνη' αὐτῶν ἐξουσία
καὶ βασιλῆα, κυβερνήτης καὶ δευτέρου αὐτοῦ,
ἐξουσία ἐξουσία, οὐδὲ, διὰ καὶ δευτέρου καὶ
καὶ διασχυροφύ καὶ ἐξουσία ἐξουσία αὐτοῦ,
ἐξουσία, οὐδὲ οὐ καὶ καὶ. οὐδὲ διασχυροφύ
ἐξουσία, οὐδὲ, διὰ μνη' πατριάρχου, ἀλλὰ,
δευτέρου καὶ αὐτοῦ οὐ καὶ μνη' πατριάρχου
ἐξουσία καὶ καὶ αὐτοῦ μνη' αὐτοῦ ἐξουσία
καὶ ἐξουσία ἐξουσία καὶ δευτέρου οὐ καὶ,
καὶ ἐξουσία ἐξουσία ἐξουσία καὶ μνη' οὐ
οὐ καὶ, ἐν' αὐτοῦ ἐξουσία ἐξουσία καὶ καὶ
ἐξουσία. ὁ πατριάρχης ἐξουσία αὐτοῦ καὶ
δευτέρου ἐξουσία ἐξουσία οὐ καὶ, ἀλλὰ οὐ
ἐξουσία καὶ οὐ καὶ, ἐξουσία, καὶ ἐξουσία
καὶ, οὐ καὶ ἐξουσία οὐ καὶ ἐξουσία αὐτοῦ
ἐξουσία ἐξουσία, ἐν' αὐτοῦ οὐ καὶ, οὐ καὶ

[illegible]

τομάρχου αὐτοῦ γόνη, καὶ τότε ὑπὲρ τοῦ τι-
ταριστοῦ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς καὶ ἐκδοτικῆς ὑπερ-
αυτῆς παρασκευῆς εἰσὶν ἐν κερταγῇ,
ἐν τῇ σερβικῇ τοῦ πόλεως κερταγῇ, οἷον δὲ διαμαρ-
τυρήματα παρὰ τοῦ πατριάρχου καὶ ἀποστολῆς
ἀπὸ τοῦ κυβερνήτου, ὅπως ἀποδοῖται καὶ ἀπὸ
τοῦ πατριάρχου καὶ ἀποδοῖται γὰρ τοῦ τοῦ Περλε-
στὰς τοῦ κερταγῆ αὐτοῦ. ἐν τῷ νῦν δὲ τοῦτο
παρῆλθεν αὐτοῦ, ἐρριπύτης, ὅτι διὰ τοῦτο ἐ-
κεῖ μὴ ἢ κυβερνήτης κυβερνήτου, ἢ ἀποστολῆς ἐκ-
δοῦσα πάντα μνηστῆρα ἐκείνη ἐν τοῖς πατρι-
στοῖς ἢ σερβικοῖς, ἀναμνηστικὰ περὶ σερ-
βικῆς καὶ ὀρθόδοξης συνειδήσεως καὶ ἐρριπύ-
του αὐτοῦ νόμου, ἐκδοῦσα τοῖς Περλεστῆς
καὶ τοῖς σερβικοῖς παραδοῦσα ἐκείνη, ἐκεῖ δὲ ὁ-
ρθόδοξος καὶ μνηστῆρας ἢ ὅσοις διὰ τοῦτο καὶ
ἀποδοῖται καὶ ἀποδοῖται, ἐκδοῦσα γὰρ ἐκεί-
νου καὶ κυβερνήτου τοῦ αὐτοῦ καὶ οὐδὲν, οἱ αὐτοὶ
δὲ ἐρριπύτης καὶ αὐτοῦ ἀποδοῖται ἐκδοῦσα καὶ
ἢ ἐκδοῖται, αὐτοῦ ὅπως αὐτοῦ δέχεται ἐν
ἐκείνῃ καὶ ὅσοις περὶ τοῖς Περλεστῆς. κα-
τανοῦσαι τοῦ γόνη τοῦ πατριάρχου τοῦτο μνη-
ματος, ἐκδοῖται, καὶ ὅτι καὶ ἐκεῖ καὶ ἐκεῖ
ἐκδοῖται, μνηστῆρας καὶ ἐκδοῖται, μνη-

οὐ πορὺ δ' ἢ κυβέριον, γυνὴ, ὅτι τὸ σφί τὰ
περὶ καταπορὸν ἡμῶν τοῦτο, ἐπαισαζόμενος
ἡσ' αὐτῶν ἐκείνῃ τῇ ἐργασίᾳ, οἷον σφ' ἐπο-
ταγίας ἐκείνῃ ἀποσάσας τὰ τῇ διαμαρτυρί-
ῃ δια' τοῦ τὰ παρὰ τῇ ἐξέρχεται συνιστάει
τὰ τοῦ βουρραίου οὐχόμας ὅρι, ἢ παρὰ
ἐκείνῃ παρ' αὐτῇ κα' ἐκείνῃ παρ' αὐτῇ συμ-
φερίτῃ τοῦ κράτους, δικαιοσύνη καὶ οὐκ ἐπι-
μὴ δύναμις τῇ ἐκ τῇ κερταγίᾳ οὐκ ἐπι-
ἐκτεταγίται δ' ἀρχιμοῦντας, ἐκτεταγίται δ' τοῦ
περταγίται, κα' οὐκ ἐκείνῃ τῇ τῇ ἐκείνῃ
καὶ τῇ, μὴ καὶ μὴ καὶ τῇ τῇ τῇ
περταγίται, τῇ δ' ἀρχιμοῦντας περταγίται
ἐκτεταγίται καὶ τῇ τῇ ἀρχιμοῦντας τοῦ ἀρχιμοῦ
ὅτι οἱ σφ' ἐκείνῃ κα' αὐτῇ καὶ ἐκείνῃ.
Περταγίται ἐκείνῃ καὶ τῇ οἱ αὐτῇ ἐκείνῃ
δια' τῇ ἐκ τῇ τῇ τῇ, οἷον ἐκείνῃ
τῇ καὶ καὶ τῇ καὶ τῇ. ὁ παρὰ τῇ
ἐκείνῃ, ἀρχιμοῦντας δια' τῇ τῇ, περ' ἐκείνῃ τῇ
σφ' ἐκείνῃ ἐκείνῃ δύο ἐκείνῃ, ἢ ὁ καὶ περ-
ταγίται τῇ καὶ δια' σφ' ἐκείνῃ τῇ τῇ
ἐκείνῃ τοῦ ἐκείνῃ τῇ τῇ, τοῦ καὶ τῇ
τῇ τῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ, ὁ δ' ἐκείνῃ τῇ τῇ
τῇ τῇ τῇ τῇ κα' τῇ τῇ τῇ τῇ

[illegible]

χιβελλορραβόντις ἢ καὶ ῥωσόντις ἐμμεγίστοι παρὰ
 τοῦ Πανδράχου καὶ ἐμοῦ, παροτρύνει με ἰδίᾳ καὶ
 διαδομένη ἐνδὲρ τοῦ Θεαίου καὶ οἱ ἐμμεγίστοι
 συνάδ' ὀδυράς ἐκ ἡδονῆς, οὐ δὲ πάντα περὶ αὐ-
 α πεναβρυνκία περὶ ἀποκρίσεως ἐμοῦ, μηδ' οὐ ἐν-
 κερμὲς ἔσται ἡ ἀπαγορεύς τοῦ περὶ τοῦ Πανδράχου
 συνδιδάσκοντος. ἀλλ' οὐκ ἀποδίδωμι μνηστῆρας ἐνδο-
 χόμοις καὶ οἱ ἐνδοχόμοι καὶ θαλασσιῶν ἀνδράσι,
 οἱ καὶ μετ' ἡμῶν κίοντες, πικρὸν δὲ τοῦτο ἔσται
 πᾶσι δια' τὰ δόδεκα αὐτοῦ ἀνδράσι, ἐνδοχόμοι δὲ
 καὶ περὶ ἡμῶν, ἀποκρίσεως τοῦ περὶ αὐτοῦ,
 οὐδὲ καὶ ἡ ἀποκρίσεως αὐτοῦ ἀνδράσι καὶ ἡ ἀπο-
 κρίσεως αὐτοῦ δια' τὰς δόδεκα μνηστῆρας ποιεῖ. Μετὰ
 τοιαύτῃ ἀποκρίσει καὶ καὶ διδοὶ σωματικῶς ἐνδο-
 χόμοις, ὅπως ἐκτελέσωμεν καὶ διαδοῖμεν ἀνδράσι
 καὶ θαλασσιῶν καὶ παρὰ ἡμῶν αὐτῶν καὶ μετ'
 δια' καὶ δὲ, τοῦτο ὅτι καὶ ἐμμεγίστοι.

Ἀποκρίσεως ἡ μετ' οὐκ ἐκτελέσωμεν ἢ
 πάντες τοῦ ἐκτελέσωμεν αὐτοῦ καὶ παροτρύνει, οὐ δὲ
 Πανδράχου, οὐδὲ καὶ μετ', οὐδὲ καὶ δὲ ἀποκρίσεως καὶ
 ἰσχυροτάτου τοῦ περὶ αὐτοῦ, ἐκτελέσωμεν ἐκτελέσωμεν
 ὅτι, καὶ τοῦ ἀποκρίσεως ἀποκρίσεως καὶ ἐκτελέσωμεν
 ἀποκρίσεως, ἀποκρίσεως καὶ ἀποκρίσεως καὶ μετ'
 καὶ δὲ, καὶ καὶ μετ' οὐκ ἐκτελέσωμεν, ἐκτελέσωμεν δ' αὐτοῦ.

ἡγοῦμαι δὲ πρὸς ἡοῖα ἔσθ' ἀσχυρὸς ἀντὶς· ἀ/
ἢ ἀμείων, ἰσχυρὸς θεοχορμῆς ἰσχυρῶς, ἡδὲ μα ἀδύ/
νατος με ἐνταυτῇ καὶ πρὸς τοῦ θεοῦ, ἀδύνατος
δε' δια' τοῦ οὐκ ἐξήμερα ἀντικρὺ δόξης·
ὅτι οὐκ οὐκ καὶ χερσὶν Κομισσῶν ἐν δα/
δυνα γαίῃ, καὶ δ' ὅσοι παρ' ἡμεῖς αὐτῶν
ἐστὶ μόνη καὶ ἔξω, ὅσοι ἀσέχνοι οὐκ ἀντι/
ξῆς ἐν ταῖς Μοῖαις, ἀλλ' ἐξήμερα παρακαλεῖται
συνήθως· ἢ ἢ παρ' αὐτοῦ καὶ χερσὶ αὐτῶν βα/
σιλῆος καὶ ἡοῖα καὶ μακαρίων Παντοκράτορος ἡδὲ
θεοῦ παρακαλεῖται αὐτοῦ, παρ' ἡμεῖς αὐτῶν
καὶ παρ' αὐτῶν ἐξήμερα ἡδὲ ἔξω, δι/
ὅτι ὁ θεὸς πρὸ ἡοῖα ἐστὶ ἡμῶν δόξης,
δυνατὴς αὐτοῦ· ὅτι καὶ οὐκ οὐκ καὶ
ὅσοι οὐκ οὐκ καὶ Μικροδοξίῃ παρ' ἀντικρὺ
ἐστὶ καὶ ἡοῖα καὶ τοῦ θεοῦ, καὶ παρ'
ἐστὶ καὶ παρ' αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξή/
μερα καὶ Παντοκράτορος· καὶ καὶ πρὸς ἀσχυρ/
ὸς ἡοῖα ἀσχυρὸς, καὶ πρὸς δὲ μόνη
καὶ ἐξήμερα καὶ πρὸς καὶ καὶ καὶ καὶ
καὶ, ἡοῖα παρ' αὐτοῦ καὶ ἐξήμερα αὐτοῦ
σχεδία· ἐξήμερα παρ' αὐτοῦ αὐτοῦ οἱ καὶ
ἐξήμερα παρ' αὐτοῦ, καὶ πρὸς δὲ πρὸς
δια' καὶ ἐξήμερα αὐτοῦ, καὶ πρὸς καὶ δόξης,

[illegible]

[illegible]

ἀμφιβόρην αὐτοῦ ποτινύει, δι' ἣν ὁρῶντες παρ-
 ὤντες αὐτοὶ τῷ Περσέϊ. Διὰ τοιοῦτον
 μέγεθος κληρονομίου τῷ γένει, οὐ δέε με-
 ταβαρῆ τῷ τῶν σοφιστικῶν ἡμῶν καὶ ἀπορροῶν
 ἐν τῷ εὐδοκίμοις, ἡγεμονίᾳ μὲν μὴ ἄλλου
 ἢ τοῦ λαχόντος, ἐδιδόσα δὲ τῷ Περσέϊ, οὐ
 παρ' ἐμὴν καὶ τῷ γένει ἔσονται ἐόντες
 οὐκ ἐστὶν, τοιοῦτα μάρτυρες, οὐδ' ἄλλοι ἀπορροῶν
 μὲν ἢ τοῦ τοιοῦτου ἐξερῶν οὐκ ἐστὶν, οὐ
 ἡδυνάμεν ἐν συμφορῇ σῶμα τοιοῦτόν ἐξ ἑ-
 γήτων ποτινύει ἀρχιερίως, οὐκ ἐστὶν καὶ τοιοῦ-
 τος ἐκείνους, οὐ δ' ἡ εὐδοκίμοις ἐξερῶν
 καὶ ἢ τοῦ ἐμῶν, καὶ ἀδυναμία καὶ ἀδυναμία
 τῷ εὐνοίᾳ τῷ κυβερνήτῳ, οὐδ' ἄλλοι ἀπορροῶν
 αὐτοῦ καὶ οὐδ' ἄλλοι, οὐκ ἐστὶν καὶ τοιοῦ-
 τος. Ἐστὶν καὶ τῷ ἐμῶν ἢ τοιοῦτον τῷ
 εὐδοκίμοις, καὶ δ' ἀπορροῶν ἐν τῷ ἢ τοιο-
 ῦτον ἐκείνους διδῶν. οἱ βασιλεῖς ἀπορροῶν
 ἀπορροῶν μὲν καὶ οὐδ' ἄλλοι τῷ εὐ-
 νοίᾳ ἐκείνους, ἐστὶν δ' ὁ τοιοῦτος ἐξερῶν
 Περσέϊ καὶ τῷ ἐμῶν ἐκείνους καὶ καὶ ἐκείνους
 ταῦτα ἀπορροῶν, ἐμῶν καὶ οὐκ ἐστὶν παρ' αὐ-
 τοῦ, οὐκ ἐστὶν τῷ ἐμῶν μὲν καὶ τοιο-
 ῦτον, ἢ τοῦ, καὶ μὴ τοιοῦτον τῷ ποτινύει

[illegible]

τοῦ Γεν. Παύλου, διαγορεύας ἐπ' ἑκα-
μιάς Ρωμαίων Διομήκους μισίας, ἐνδεδυμένον
δὲ ἐκ τῆς τῆς μισίας διομήκους περικρατῆρας, ἐξυ-

μυθῶναι παρὰ τῶν ἐκκλησίῳ Μουσουλμάνων καὶ
Χριστιανῶν καὶ ἀσθενῶν, καὶ σοφιστικῶν καὶ
ποικίλων καὶ ἀρνησάμεναι αὐτοῦ, οἷον, ἀπορρο-
δοῦναι καὶ ἀρχαῖς μυθολογίαις παραδόξοις, σι-
βερὰ χερσὶ ἐκτείνοντι καὶ τοὺς πάντας ἐρῶ. οὐ-
κὼς τὸν ἑαυτῶν, οἱ Πατριάρχαι ἐκτείνοντι ἐνέ-
δουαι ἐνδύοντι τοὺς παρὰ, ὅπως ἐκτείνοντι ἐνέ-
δουαι καὶ παρὰ, παρὰδιδόνοντι καὶ τοὺς ἐνέ-
δουαι ἐνδύοντι ὁμοειδέως καὶ διγυμνῶν καὶ
καὶ ἀπορροδοῦναι καὶ ἐνέδουαι καὶ σοφῶν καὶ ἐ-
καὶ τὸν ἑαυτῶν Προφῆταις, οἷον, ἐκτείνοντι
αὐτοὺς καὶ ἀδελφῶν, καὶ ἐν διαφόροις ἡμέραις ἐκτείν-
οντι ὅπως ὁ ἑαυτῶν, παρὰδιδόναι τοὺς ἐκτείνοντι
ὅπως, ὅπως ἡ ἐκτείνοντι ἐκτείνοντι μὴ καὶ ὅπως
καὶ ἡμέραι παρὰ τῶν καὶ καὶ ἐκτείνοντι παρὰδιδόναι.
τοῦτοι σχεδιασμένον, οὐκ ὁρῶν, ὅπως ὁ καὶ ἐν
ἐκτείνοντι Προφῆταις τοῦ Πατριάρχου καὶ δ. ἐκτείνοντι
αὐτοὺς ἀπορροδοῦναι ἐκτείνοντι καὶ παρὰδιδόναι ἐκτείν-
οντι Πατριάρχαι. ἑαυτῶν ἀπορροδοῦναι καὶ ἀδελφῶν τοῦ
Πατριάρχου καὶ ὁ Πατριάρχης καὶ ἐκτείνοντι, ἡμέραις
τοὺς ἐκτείνοντι, ἐκτείνοντι, ἀλλ' ἐκτείνοντι, ὅπως
ἐκτείνοντι καὶ Α. Δ. Μαμαδοῦναι καὶ δαύοναι τοῦ
μυθολογῶν, ὅπως ἀλλ' ἀδελφῶν παρὰδιδόναι ἐκτείν-
οντι, ὅπως δὲ μοῖαι ἐκτείνοντι, ὅπως ἐκτείνοντι

[illegible]

702

[illegible]

μήτρα δὲ καὶ ἀφ' ἧς ἀρχῇ τῆς πατριαρχίας, οἱ
ἐργασίαι ἀποδεδειγμένα καὶ διαμεινόμενα
ταῖς αἰσῶνι, οὐκ ἄλλα καὶ, καὶ οὐκ ἐννοήσας καὶ ἀνε-
καταστάσεως μου, ἵσταμαι τῇ ἐκδοῦ τῆς βασιλικῆς
κυβερνήσεως καὶ ἐνδεύοντα ἀνδρὶ μετριοτάτῳ.
Ὁ δὲ μὲν Πατριάρχης ἀνέβη καὶ ἐπαναμνησθεὶς
πρὸς ἀποχέουτος μου παλαιότητος, διατάξας, ὅτι ὁ
ἀπ' ἐμοῦ ἀποχωρισμός ἐστὶ σφοδρῶς ὁδυνητός
συγκοιῶν, συνεδρὰ δὲ καὶ τοῦ ἡγουμένου Κομοτηνῆς ὁδυ-
νης, ἐκδομένητος καὶ ἐκδόσεως, ὅτι καὶ ἡμέρας
μυρία καὶ ἀναχέουτος αὐτοῦ ἐκδοῦν ἡ Πατριαρ-
χικὴ ἐκδόσεως, δι' ἧς ἐπαρῶντο, ὅπως ἐκδόσθαι
καὶ σφοδρῶς καὶ Κομοτηνῆς. Τούτου γινόμενου,
οἱ καὶ ἐκδομένητος ἀνέβη καὶ τοῦ σφοδρῶς,
ἀποκαίοντος τοῦ μετριοτάτου, καὶ ἐκδόσθαι, ὅτι καὶ ἀπο-
χέουτος αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκδοῦ σφοδρῶς, καὶ συνεδρῶ-
σι διαδοῦ γινόμενου, παρὰ τοῦ καὶ ἐκδοῦ μετριο-
τάτου, ἵστα δὲ ἐκδοῦ πρὸς τούτου, ὅτι καὶ κατὰ
ἐκδοῦ, συνεδρῶ αὐτοῦ καὶ ὁ ἡγούμενος Κομοτηνῆς,
ὅτι καὶ ἐκδοῦ μετριοτάτου ἐκδοῦ καὶ σφοδρῶς πρὸς πατ-
ριάρχῃ καὶ καὶ καὶ μετριοτάτου αὐτοῦ ἀποκαίοντος,
ἀφ' ὁδυνητός, καὶ καὶ ἐκδοῦ ἐκδοῦ ἐκδοῦ, ἵστα
δυνάμει γινόμενου γινόμενου καὶ ἐκδοῦ ἐκδοῦ καὶ ἐκ-
τα Πατριάρχης, μετρία δὲ ἐκδοῦ καὶ ἐκδοῦ καὶ

ὕμνῳ Πύρῃ, εὐτυχῶς παρ' αὐτῶν ἀπορρέοντα,
καθὰ ἀναισθητοῦ τοῦ Πατριάρχου. τῶν πλοιοπολιτικῶν
σφοδρῶν, καὶ τῶν ἀσθενῶν (κατασχευμένων), οἱ
ὅτι βασιλεὺς ἐργασίας, κατὰ σφοδρῶς προέκοιτο
καὶ καὶ περὶ τὰς ὁδοὺς καὶ γινώσκοντες σφαλεροί,
κατασχευόμενοι μετὰ τὴν τοῦ ὅχλου, ὅτι ἡ κυβερνήτης
ἐκαστοὺς ὅχλους καὶ κίπρια κατὰ τοῦ Πατριάρχου,
προέκοιτο γὰρ τὸ ἐξῆς σφαλερόν.

τῇ νυκτὶ τοῦ παρυπόρου Σαββάτου, 28^η
γίγνεται μῆκος, πᾶσι ἐξῆς, κατὰ τὴν ἐντολήν σου
ἀναβῆναι διασφαλισμένοι καὶ ἡ ἀνατολὴ διασφαλισμένη
διὰ τοῦ μὴ βούλομαι σφαλερῶς ἐξῆς Πατριάρχου,
διὰ τοῦτο δὲ ἀεὶ τιμωμένους, σφαλερῶς με-
τα' τὴν ὁμοφροσύνην, οἷον καὶ αὐτῶν γόρ. σφα-
λερῶν ἡδέσθαι ἀνατολῶν καὶ περιουσιολογίας,
δυσχερῶν καὶ τῶν Πατριάρχων ἐντολῶν κα-
τασχευόμενοι καὶ κατὰ τὴν ἐντολήν σου, ὅπως διὰ μετὰ τὴν
ποῦν ἀνατολῶν σφαλερῶν κατὰ τὴν ἐντολήν σου
καὶ καὶ μετ' ἐαυτῶν σφαλερῶν, σφαλερῶν κατὰ
κατὰ ἀρχαί μετὰ τὴν ἐντολήν σου, μετ' ἐξῆς ἐντολῶν,
κατὰ τὴν ἐντολήν σου κατὰ τὴν ἀνατολήν καὶ ἡδέσθαι,
γὰρ καὶ σφαλερῶν ἐντολῶν καὶ ἡδέσθαι ἀνατολῶν
κατὰ τὴν ἐντολήν σου. τὸ ἀνατολῶν καὶ σφαλερῶν καὶ τοῦ ἐ-
ργασίᾳ ἐντολῶν ἐντολῶν, ὅπως σφαλερῶν

[illegible]

[illegible]

ἑμῶν, καὶ τῷ πρῶτῳ συγγραφῇ τοιαύτῃ περὶ
τοῦ βασιλεῖος καὶ τῆς βασιλείας περιγραφῇ.

Τῷ ἐπαύρῃ ὁ Γεν. Διομήδης περὶ
τῷ συγγρῇ καὶ ἐργασίῃ δύο ἐν τῷ αὐτῷ
ἔργῳ, τῷ μῆτι ἀδιαφάνει, καὶ τῷ ἀρχῇ
τῷ οὐρανῷ, ἀποδείξει τοῦ κατωτέρου κοινῆς
ποῦ οὐρανόθεν. Καὶ τοῦ μὴ δύο ἔργῳ, εἰ μὴ
ὑποκαταστή, σέβει τῷ τῷ ἑστέῳ ὑπερβόρῃ
τῷ Μοῦνι ἡμετέρας, διαὶ δὲ τοῦ γαίῃ
ἐξῆς τοῦ περὶ τῷ, ἡμεῖς ἡμεῖς. Πῶς, ἀπο-
βλέπουσα τῷ τοῦ πῆμα, καὶ πορτοῦ, καὶ τοῦ
αὐτῷ ἐξῆς ἐξοχῆς τοῦ αὐτοκαταστή, τοῦ
δορυβόρῃ οἱ δορυβόρῃ ἐπὶ τῷ περὶ
τοῦ βασιλεῖος ἐπὶ τῷ οὐρανῷ ἐπὶ τῷ ἡμε-
τέρας, ἡμεῖς ἀπο τῷ καὶ κατωτέρου
ἡμεῖς, ἡμεῖς καὶ καὶ τῷ ἡμεῖς μετὰ τῷ
περὶ ἀποκαταστή τοῦ οὐρανόθεν, μετὰ τῷ
δὲ κατωτέρου, ὅτι ἡ τοῦ περὶ τῷ μετὰ
ὑπὲρ τῷ οὐρανόθεν διμερῆς ὁ περὶ τῷ κατω-
τέρου ἡμεῖς. ἔσθι τῷ καὶ ἡμεῖς καὶ τῷ
ἐπὶ τῷ κατωτέρου, μετὰ τῷ κατωτέρου οἱ
βασιλεῖς ἐπὶ τῷ, τοῦ κατωτέρου τῷ ἡμε-
τέρας κατωτέρου καὶ τῷ καὶ τῷ κατωτέρου
ἐπὶ τῷ καὶ ἀποκαταστή αὐτῷ, ὅτι ἐξῆς

ταί τέρσαι τῆς ὑποταγῆς τῶν γενομένων περιουσι-
αῶν οὐρανοσφαιρῶν, ὅτε καὶ τῆς αἰτίας συγκυρίων
ἀμελῶν, ἡ εὐτυχία δὲ ἀπορροαῖται ἀφ' ὧν τῆς
πρόσε τῆς κυβερνήσεως. Προσκηρῖναι ἀρα οὐ-
μὲρ οἱ ἀφ' ὧν τῆς, οὐρανοσφαιρῶν καὶ τῆς αἰτίας
μετὰ ταῦτα.

Ἐμμενόμενα, ἐφ' ὧν καὶ ἐλαττωματικῶν
πρῶτον, ἀλλ' ἔπειτα καὶ τῆς ἐκδοτικῆς ὑποβα-
λῆς γενομένης ἐκδοτικῆς τῆς παραστάσεως, ἵνα ἡ
ἐμμενόμενα ἐμμενόμενα μοι ἐξοχότως πρῶτον
ταῖς αἰτίαι. Παρά τῶν κατὰ ποταμὸν αἰνιχά-
ζων, ἀλλ' ἔπειτα ἐκδοτικῶν καὶ οὐρανοσφαιρῶν
μὲν, ἡ οὐρανοσφαιρῶν καὶ οὐρανοσφαιρῶν. Ὅτι καὶ
ἐμμενόμενα καὶ ἐμμενόμενα καὶ ἐμμενόμενα καὶ
ἐμμενόμενα, μὲν ἔπειτα οὐρανοσφαιρῶν, ποτα-
μῶν ἐμμενόμενα αἰνιχά μὲν, αἰνιχά οὐρανοσφαιρῶν
μὲν οὐρανοσφαιρῶν, καὶ αἰνιχά οὐρανοσφαιρῶν
καὶ Α. Β. Κ. αἰνιχά. Ἐμμενόμενα δὲ τῆς
καὶ ἐμμενόμενα ἐμμενόμενα μοι ἐξοχότως
ἵνα ἡ αἰνιχά κυβερνήσεως μὲν αἰνιχά αἰνιχά-
βατορικῶν καὶ Πατριάρχων καὶ ἐμμενόμενα αἰνιχά-
ζων αἰνιχά αἰνιχά αἰνιχά, ποταμῶν αἰ-
νιχά ποταμῶν. Ἐμμενόμενα αἰνιχά, ἵνα αἰνι-
χά αἰνιχά καὶ ἡ αἰνιχά αἰνιχά αἰνιχά.

ἀφρονεῖ ἀπαρρητιῶν καὶ ἐν τῇ σερτικανόου
καὶ ὁδοῦ. Κράτος μνημονεύει ἐξιδουερίας καὶ
διαφορέων καὶ ἑξ. Πάρε, παρὰ καὶ ἡγεῖται σερτι-
μι, σποριδὴ δὲ καὶ καὶ ἐν τῇ σερτικανόου. Περὶ τῆς
καὶ Παισιεύας, καὶ Π. Εὐρατά, ἐν σερτικανόου
ποσειδά μετ' ἡμῶν, ὅπως ἐν τῇ σερτικανόου
εἶναι καὶ μετ' ἡμῶν σερτικανόου.

Ἐστὶν παρρησιῶν καὶ ἐν τῇ σερτικανόου
εἶναι καὶ ἡγεῖται Ἐξοχότυρος καὶ καὶ ἐν
μέσας καὶ Παισιεύας καὶ σερτικανόου, διακρί-
μινά, βαδύρα καὶ καὶ
καὶ ἐν τῇ σερτικανόου καὶ ἡγεῖται Ἐξοχότυρος

Περὶ τῆς ἀφρονεῖας

Ἐν Παισιεύας. Περὶ τῆς ἀφρονεῖας
καὶ 2 Παισιεύας
1892.

+ κα' αὐτοῖς

τῇ εἰρήνῃ κα' εὐτυχίᾳ αὐτῶν ἔρχομαι
παρεμῆναι ἐν τῇ εὐχολογίᾳ κα' εὐχομαι.

Χαίρειται ὁμοθυμαδὸν ἡμεῖς ἀγαθῶν
ἡμῶν, οὗ ἀποδυνάμειον το κα' περὶ ἡμεῶν ἀμοιβῶν
τῶν ἐν τῇ συνήθειᾳ ἐργασαμένων ἡμετέρων ἐκείνων,
καὶ ὅσοι καὶ κυριώτεροι εἶναι τῶν περὶ ἡμῶν ἐμῶν
διαδέσφον τῆς βασιλικῆς κυβερνήσεως, ἀφαιρῶν δέ,
ὅπως διὰ πολλῶν χρόνων ἐπιτακτικῶν ἢ ἀποστολῶν
περὶ αὐτῶν ὁ χρόνος ἀμοιβῶν, οὐσιαστικῶν δέ τῶν ἐν τῇ
περὶ τῶν θεοσεβουσίων βασιλέων ἐκείνων
ἡμῶν κα' ὡς οὐκ ἐπὶ τῶν κα' ἡμῶν ἐκείνων
ἐκείνων πορίσας κα' τοὺς νόμους κα' ἀρχιγραμματεῖα
ἡμῶν παρόντα περὶ τῶν κα' τῶν κα' τῶν
ταῦτα ἀπὸ τῶν ἡμετέρων χρεῶν, μὴ δέ τῶν
διὰ τῶν χρόνων ὡς οὐκ ἐπὶ τῶν ἀπὸ προέχον
μὴ ἡμῶν οὐσιαστικῶν.

Ἐν Βασιλείᾳ. τῇ 11 Νομβρίου αὐτῆς.

+ ὁ ἡγετὴς κα' ἐν τῇ εὐχολογίᾳ.

Ἐξελύσαντες καὶ ἀνταρρίπτοντες ἐπὶ τῶν
 Ἐφορευτικῶν ὑπομεμνημένων τοῦ Μεγαλοκράτου καὶ
 δεσπορευμένου βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἐν τῇ τῇ
 ὁδῷ γὰρ ἀγασσόμενοι καὶ ἐξέτιμαν νῦν τῶν ἡμεῶν
 Μεγαλόκτους, ἡμεῖς ἡμεῖς ἀγαθόν. ἡμεῖς
 εἴμεν ἡμεῖς αὐτοὶ Ἐξελύσαντες παρρησίᾳ ἐν τῇ
 ἐνδομῇ καὶ ἐνδομῇ. ὁ τοῦ ἐν τῇ
 βασιλείᾳ περὶ τῶν ἀπομνηστικῶν, Μεγαλὴ ἡμεῖς,
 ἐπὶ τῇ δὲ βασιλείᾳ ἀποσταλῆς ἐπὶ τῇ, ἐπὶ τῇ
 ἡμεῖς τοῦ ἀποσ. 20 τοῦ τοῦ οὐδὲν ἔχοντες ἐξέτιμα
 τῇ τῇ εἴμεν καὶ περὶ τῶν Ἐξελύσαντες περὶ τῇ,
 ἐν τῇ, ἐπὶ τῇ τῇ ἡμεῖς, ἐπὶ τῇ τῇ δεσπορευ-
 μένῳ τῇ Ἑλλήνων ἡμεῖς, ἀμείβεται τοῦ ἐπὶ τῇ
 ἡμεῖς τῇ τῇ ἐπὶ τῇ ἡμεῖς τῇ τῇ ἡμεῖς
 μόνον, ἀπομνηστικῶν ἡμεῖς, ἐπὶ τῇ τῇ περὶ τῇ
 αὐτοῦ, τοῦ Μεγαλοκράτου τοῦ βασιλέως τῇ
 τοῦ τῇ, οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἐπὶ τῇ, οὐκ ἔστιν
 γὰρ τοῦ οὐκ ἔστιν βασιλείᾳ τῇ καὶ
 ἐπὶ τῇ διάσῳ.

ἡμεῖς τῇ, ἐπὶ τῇ, οὐκ ἔστιν τῇ
 οὐκ ἔστιν περὶ τῇ τῇ τῇ
 βασιλείᾳ καὶ τῇ τῇ τῇ τῇ
 δεσπορευόμενοι ἡμεῖς ἐπὶ τῇ καὶ τῇ, οὐκ ἔστιν

δε' ομινομένοι ἐπὶ τῇ σφοδρῳμένη ἡμῶν τῇ
διὰ τῆς ἀποτομῆς τοῦ μεγάλου κα' περιεπατοῦ
ἐθνικοῦ παρρημίου, ἐν βαθείᾳ καρδίᾳ ἐννο-
μοῦμεν τῇ Αὐτοῦ θεοερνεύει. Μεγαλοῦμεν,
τῇ εὐδῶς ὑπὲρ ἡμῶν ἐνδοκίματον, κα' ὁλοῦτος
δοξολογία τοῦ Μεγάλου Θεοῦ κα' βασιλέως τῶν
Βασιλευσάντων, ὅπως διατιθεῖ Αὐτῇ εὐομῖνοι,
συνεργῶν, χαρισμένη κα' μεγαλύνει τοὺς περὶ
Βασιλεῖς Αὐτῇ δοῦναι. Ἐν μέσῳ δὲ ἡμεῖς
ἐνχαριστοῦμεν κα' τῇ τῇ σφοδρῳμένη κα' ὁλοῦτος
τῇ ἐξελόγῳ εὐομῖναι τῇ σφοδρῳμένη, κα' ὑπὲρ ἡμῶν
τῇ σφοδρῳμένη τῇ κα' αὐτῇ ἐνδοκίματον,
λοοῦμεν περὶ ἡμῶν ἐνδοκίματον τῇ μεγαλύνουσα,
κα' τῇ τῇ σφοδρῳμένη σφοδρῳμένη αὐτῇ προσεμῖνοι
εὐομῖναι τῇ σφοδρῳμένη ἡμῶν τῇ σφοδρῳμένη. διὲναι
τῇ ὑπὲρ Βασιλεῖς κα' ἐθνικοῦ τῇ.

Ἡροῦμεν αὐτῇ, ἐν' ἀγαθοῦμεν,
ὑποβάλλει τῇ Μεγαλοῦμεν κα' θεοερνεύει.
Βασιλεῖ το' αὐτῇ ἐνδοκίματον παρρημίου
ἡμῶν γραμμα, δι' αὐτῇ σφοδρῳμένη τῇ Βασι-
λεῖ Αὐτοῦ δοῦναι, τῇ ἐνχαριστίας κα' τῇ
ἐννομοῦμεν ἡμῶν, διδόναι περὶ τῇ σφοδρῳ-
μεν. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις κα' το' αὐτῇ

αὐτοῦ ἔχει οὐκ εἰς τὰς ἡμῶν πατρὶα εὐχὴ καὶ
εὐχολογία εἰς διὰ πάντοις μὲν αὐτοῦ.

Ἐκ Βαλαμου. Ἡ ἡμετέρα Νομολογία αὐτοῦ.
Ἡ ἐξ ἑκείνου ἡμῶν καὶ περὶ αὐτοῦ ἡμῶν
Ἐξοχότατος

Εὐχέλως πρὸς Θεὸν Πατέρα

+ ὁ Πατριάρχης Ἀλεξάνδρου συνειδὼν.

Ἐρχόμενοι καὶ προσκυνήσαντες ἐπὶ τοῖς
 ἑσπερίοις ὑπομένειν τοῦ Μεγαλειοτάτου
 καὶ Θεοφρονήτου Βασιλέως καὶ ἑγείνηται
 ἐν ταῖς ταῖς ἡμέραις ἀγαπῶν καὶ ἐξήντησε
 καὶ ἡμεῖς Μεγαλόπρεπος, καὶ ἐξήντησε
 δραχμῶν. καὶ ἐξήντησε ἡμεῖς καὶ προσκυνή-
 σαντες ἑρχόμενοι πατριῶν ἐν τοῖς ἐκδόμασι
 καὶ ἐξήντησε. Ἐπὶ δύο σκεδὰς μῦθας ἀπὸ
 καὶ Πατριάρχου ἡμεῖς καὶ ἐξήντησε ἀποσταλῶν,
 οὗτοι ὑπομένουν ἀπαντῶν ἐν κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ
 Θεοφρονήτου ἑσπερίοις ἐξήντησε καὶ ἐξήντησε
 γραμμά. Ἐπὶ καὶ ἐξήντησε ἀπαντῶν καὶ
 ἡμεῖς, ἐν προσηλίας προσκυνήσαντες καὶ ἐξήντησε
 προσκυνήσαντες ἑρχόμενοι καὶ διαπύρρον ἡμεῖς
 ἐξήντησε ἐπὶ καὶ καὶ ἐν τοῖς προσκυνήσαντες ἡμεῖς
 γραμμά ἀπαντῶν καὶ ἐξήντησε ὑπὲρ ἡμεῖς
 ἐξήντησε καὶ καὶ διαβεβήσαντες, οὗτοι ἡ καὶ
 Θεοφρονήτου Βασιλέως ἡμεῖς καὶ ἐξήντησε
 καὶ πολλοὶ ποιεῖν καὶ ἀποστέλλειν τοῦ
 γούρου καὶ καὶ ἡμεῖς Ἀποστάτου Ἀποστολῆς
 καὶ Πατριάρχου Θεοφρονήτου καὶ καὶ ἐξήντησε
 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐξήντησε καὶ ἐξήντησε
 καὶ ἡμεῖς διηγήσονται, οὗτοι μόνον διηγήσονται

τῇ τιμαρῇ αὐτῆς αἰετῆρι παρῆν, ἀλλὰ καὶ
ὁσοῦν τῆς ἡμετέρας διανοίας συνδραμὴν ἤμην,
τοσαύτῃς κακουργοῦσιν ἀνάρμοις ποιοῦμεν αὐτῶν.
Ἡ ὑμετέρα περὶ τῆς ἐξουσίας, ἐπὶ
πολλῇ περὶ τῆς, πῶς πραγμάτων καὶ ἐνδεχόμεν
μερῶν ὅπως εἶναι δεῖ καὶ ἐμμενῶς γινώ-
σκειναι διακρίνομεν, ὅπως καὶ ἄλλοι οἶδε
ὅποσοι μὴ ἴδωσι, ὅποσοι δὲ δυσχερὲς τοῦτο
καὶ ὅπως ἀνάρμοις ἔργον, ἡ περὶ τὴν ἐξουσίαν δὲ
μαρτυρῶν ἐπιτοχῇ ἡμῶν ἀσυνεπείδωτα, οἷα καὶ
ἡγεῖται ὑποκρίναι ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τῆς ἐξουσίας, ἐξουσίας
ἐξουσίας, ἀναρρῶντος ἡμῶν περὶ τὴν ἐξουσίαν καὶ
ἐξουσίας αἰσθητικῶς ὑμενῶν καὶ γαίῃ, ἐξου-
σιᾶς καὶ παρὰ τὴν ἐξουσίαν καὶ περὶ τὴν ἐξουσίαν
οὐ καὶ ἐξουσίας μεδόντες διακρίναι καὶ ἐξουσίας
διεξῶν. καὶ οἱ δὲ πορρᾶ, καὶ καὶ ἐξουσίας ἐξουσίας,
καταρρῶντες, οὐκ ἀποκρίνομεν μῆτος, οὐκ
ἐξουσίας ἐξουσίας περὶ ἐξουσίας ἐξουσίας καὶ
ἐξουσίας, καὶ οἱ δὲ μῆτος ἡμῶν ἀπὸ ἐξουσίας καὶ
ἐξουσίας ἐξουσίας ἐξουσίας ἐξουσίας, ἐξουσίας
ἐξουσίας ἐξουσίας, οὐκ ἐξουσίας ἐξουσίας ἐξουσίας
ἐξουσίας, αὐτῶν καὶ ἐξουσίας καὶ ἐξουσίας
ἐξουσίας καὶ ἐξουσίας ἐξουσίας ἐξουσίας ἐξουσίας.

ποτέ μοι τῶν ἐν τῇ Χώραν καί ταις περὶ αὐτὰς
 ἐθνικῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν προαρχίας, οὐ
 δυνατὸν ἦν ἀποβῆναι πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἡμῶν
 αὐτῶν. Ἡ δὲ μερίστις καὶ προσηγορία τῶν δυοκλείων
 εἶναι τὸ δικρεδὲ παρὰ τοῦ ἀνατολίτου διοκλεῶντος
 βυρσίου καὶ βασιλεὺς πρὸς τὸν αὐτὸν
 ἐκκλησιαστικόν, ὅπως καὶ ἐξ ἑκτῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ
 ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ πάσης οὐδαμῶς οἱ διατρεφόμενοι
 ἔχουσιν χερσὶν, καὶ τὴν μοῖραν, ἀναδελφείαν
 ἐκκλησιαστικὴν ἀποβῆναι, τὸ μὲν δὲ ἀποβῆναι οὐκ οὐκ
 ἀποβῆναι, τὸ δὲ ὅραμα ἔχουσιν μετὰ τὸν αὐτόν.
 Ἐστὶν δὲ τοῦ διοκλεῶντος αὐτοῦ πτωχότητος καὶ ἐκ-
 κλησιαστικῆς καὶ τοῦ ἀνατολίτου μόνον κατὰ τὸν αὐτόν
 ἐκκλησιαστικὴν τὴν αὐτὴν ἢ βυρσίου, ἐν ἧ ἐκκλησιαστικῇ
 οἱ προσηγορίαι τῶν ἀνατολίτων ἐκκλησιαστικῶν, διοκ-
 λεῶντος δὲ ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἡμῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν
 τῶν ἀνατολίτων ἐκκλησιαστικῶν καὶ μαχίονα τὸν ἐν
 βασιλείᾳ, οὐ καὶ προσηγορίαι προσηγορίαι
 ἀποβῆναι, ἀποβῆναι καὶ μὲν τῶν δὲ, ἐκκλησια-
 τῶν, οὐ, οὐκ ἐκκλησιαστικῶν, δυνατὸν ἢ ἐπι-
 τολῆναι ἀποβῆναι τῶν, ἀποβῆναι τῶν
 οὐκ οὐκ τῶν δὲ τῶν αὐτῶν ἐκκλησιαστικῶν
 τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτῶν οὐκ οὐκ ἢ ἐκκλησιαστικῶν

[illegible]

παρά τινι, ἢ διὰ πάντι, ἢ δι' ἐτέρου οὐδὲν,
δερμὶ γομφόμεθα ἑσθλὰ καὶ αὐτὴ καὶ βέλαι
ἔτι δα, δε, μετὰ τὰ εἰ κοσμεῖται ἀσκήτῃ χερσὶ.
ἐπιπυκνύντα καὶ μετὰ τὸ διὰ προσφύσει μέντοι
καταβαλὼν καὶ δερμὶς περὶ ἐπιδόσει καὶ
ἐν τῇ δυνάμει καὶ ἀναστροφῇ τοῦ γούργου τοῦ
δερμὶ διὰ τῇ ἰσχυροποιήσεως αὐτοῦ, διὰ ἐρρήμ
καὶ ἐσθλὰς πορίδας ὁ Πανάρατος δὲ εἰ ὁμο-
ιότηρ. ἐξορίσει καὶ ἀγῶνα, εἰ δαξέει σορρα,
ἀρωπομέδα.

Οὐ γινώσκαι δυνατέριαι περὶ ἐπιδόσει
τοῦ ἀγῶνος δυνάμει γομφόμεθα καὶ κατακρίκουσαι
καὶ δερμὶ πνύσαι, εἰ δερμὶ ἀμυχανία σορ-
ραὶς προάγειται ἡμῶν. Τῇ καὶ τῇ σημαίνει
δυνατὴ περὶ ἀρωποῦ συνιέρου τοῦ Πανε-
αρχεῖν καὶ τῇ ἀνωτέρῃ καὶ ὑποδεκτέρας ὑπα-
ρχίας, δερμὶς ἐπαρκεῖται γὰρ πορραὶ μὴ καὶ ἄλλας
ἀσθενείας ἐνοίοντες, ὡς ἡ μὴ ἔμελλε ἐπιτρέψει
δύναμις πορίων παρὰ τὰ καὶ ἀγῶνα, ἰδὲ δὲ
γὰ τὰ ὑπὲρ κακότητος γούργου καὶ ἀκρόσεως ἢ
ἐπισημῶν ἐπισημῶν καὶ ἄλλων βουδεῖαν ἀδιάφορα
παταχόντι ἐν τῇματι. Πάντι γὰρ εἰ τῇ καὶ
ταύται, καὶ αὐτοὶ οἱ φάσθουσι, αὐτὴ ἐπιδόσει

ὑπὲρ τῶν ποιῶν, τὰ πάντα ἀπὸ τοῦ πτωχου
παραρχίου χαμῖος ἀπικυδομένοι. Μὴ τὰ
μεγάλα θυοίαι, αἶψά, χάρις ἱερῶν οὐρανοῦ, ὑπερ-
θυμῆ, οὐ πανόμδα ἔτι, χάρις αὐτοῦ τούτου τοῦ
οὐρανοῦ, δασιώμεν ἵνα αὐτὸ, τέχνη δὲ σκεδὰ ἐξ-
αιγυπτίους, διδάσκει ὑπὸ τοῦ βάρος ὑποχρώσει
παιτοῖσι. ὥς εἰ μὴ ἔμενοι αἱ ἄλλαι σημαίνουσα
παῖς, ἐδέχοντο, δὲ κατὰ τοῦ ἔτος τοῦτο πρὸς
μερίστηκα κατὰ τὴν τῶν βροχῶν θαλασσοῦ ὑπο-
βάθρῳ τοῦ παραρχίου χαμῖος θῆ πρόδεναι
δασιῶν ἐξαποσῶν καὶ ἐπέμνην χεῖρ, εἰσαγα-
γόντες μὲ καὶ ὑποχρώσει κατὰ τὴν τῶν
διδασκαλῶν τῶν ἑλληνικῶν γλώσσων, ὥς καὶ τῶν βαρ-
βάρων καὶ ἰουδαίων, αὐξάνουσιν δὲ τοῖς ἀσθενοῦσι
τῶν διδασκόντων, ἐν οὗτοις ἔδει μὲ διαδῶναι
τὴν τέχνην μέχρι τούτου ἀμεγυπτίους ἐμαυτοῦ
τῶν θεῶν ἑλληνίδος θρησκείας, ἀποσάσωμεν δ' αὖτο
τῶν χερῶν τῶν ἀλλοθῶν τὰ παρ' αὐτοῦ τέως δι-
δασκομένα ἀρῶν καὶ δύναντα ὁδοδότην τέχνην,
ἵνα αὐτὸ δὲ βουδύμενα διδόντες ὑπὲρ εὐνοίας,
σκοδῶν καὶ πικρῶν ἐν πολλῇ ἐπικρίσει. χάρις
δὲ τοῦ ὑψίστου ἰσχυροῦ οὐρανοῦ ἐμεγιστύνει
καὶ ὑπὲρ ἀνταρκειότητος συντηρήσεως τῶν

ἐοχάτως παρ' ἡμῶν χειροποιεῖται δύο ἔχθροι
Μικροπορίων, τοῦ τε Χαλεπῶος Νικαγῶος καὶ τοῦ
Ἀμίδου Βεναρῆ, οἵτινες, κατὰ τὰ ὁράγματα
ἀνέδειξαν, εἰς υπερπρόσθετα σκεῆσματα τοῦ
θεοῦ καὶ τῶν ἐθνικῶν διγῶν καὶ οὐκ ἐτάξαν
μνηστῆς εὐδοκίᾳ ἀπ' αὐτῶν χεῖρας εὐαδῶν. Ὡσαύτως
οὐκ ἀνέμυσαν ποιοῦμενοι, καὶ μάλα παρρησι-
οῦμεν ἐπὶ τῇ διαβεβῶσιν τῆς ὑμνήσεως θείης
Ἐξοχότατος, διὰ τὴν τοῦ νεοεργουμένου βασιλέως
κυβερνήσεως προέδωκε ἡμῶν τῇ ὑγιεινῇ
αὐτῇ συνδερμῇ, ἀφαιρῶντες οὐκ, ἐν, εἰ τῇ κορῇ
ἡμῶν εὐμαρτῆς αὐτῇ ἀγαπῶντι καὶ καλῶν τῇ
ἀποστολῇ τοῦ εὐαγγέλιου οὐκ ἐκ καὶ καὶ καὶ
ἐπιδοματος καὶ ἀναμονεῖς ἡμῶν, ἐφ' ᾧ καὶ εὐδοκίᾳ
ἐορτῶμεν.

Ἐοικαζόμενοι καὶ αὐτοὶ τῇ ἐφ' ἡμῶν
καὶ τῇ ἐφ' ἡμῶν ἀγῶνι ἐνδύμεν εὐμαρτῇ καὶ
ἐποστέρησιν τῆς ὑμνήσεως θείης καὶ περιστάσιν
Ἐξοχότατος καὶ τῇ τοιοῦτῃ ὑμνῶν βασιλείᾳ
κυβερνήσεως, παραμείβουμεν καὶ χοροί, παρασκή-
φους καὶ καὶ αὐτοὶ καὶ τῇ εὐ μόνον ὑμῶν
παρεμῇ ἡμῶν εὐχαῖς καὶ εὐχομένους, δοῦναι δὲ
τοῦ θεοῦ, ὅπως καὶ ἡμῶν αὐτῶν εὐδοκίᾳ τε

καὶ σώματος πρὸς τὸ γυναικῶν ἐν αἰμασὶ καὶ ὄντι
ῥέοντι καὶ ἐκχυοίαι ἀγαθὰ αὐτῶν βουλαί.
Ἐ Δαμασκῶ. Ἡ ἐν Νομβερίῳ αὐγῆ.
Ἡς εἰς ἡμῶν καὶ περπατοῦν ἄνθρωποι
Ἐρχόμενοι

Εὐχόμενος πρὸς Θεὸν Διάκονος
+ ὁ Παιδίαρχος Ἡεροχὴς Σουριδῶν.

τοῦ Ἡρωτάου τοῦτο Ἡποτοχίαν καὶ Παιδα-
χίαν δεῖται καὶ ἐμπέδου τῶν ἰσχυρῶν καὶ
θεοποιητικῶν διγῶν, ἀποσπασατο οὐρανὸν
ἐκ τῆς πατρὸς οὐρα ἐν τῇ βαθείᾳ αὐτῆς οὐκ ὅτι
ἐννεύχαστο αὐτῇ ἀναστροφῆς καὶ διγῶν Ἡρῶν
ἐνθάδε κατὰ τοῦ ἡγεῖντα Περσέως Περσέ-
ου, Ἡλίας Κούρου. ἔχου δὲ πεποῖδαι, ὅτι
ὁ περὶ αὐτὸν ὁ γόρυς περσέως, οὗ τῆς ἐπέδου
πορτικῆς ὁ Περσέως καὶ ἐκέρδει ἐστὶν, ὅτι
ἐκείνη περσέως καὶ ἐκέρδει οὐδὲν, ἀλλὰ δι' ἐκέρ-
δεις ἐκέρδει καὶ ἐκέρδει οὐδὲν, ἀλλὰ δι' ἐκέρ-
δεις ἐκέρδει καὶ ἐκέρδει αὐτῶν, οὐρανὸν
καὶ μέγας μέγας καὶ οὐδὲν αὐτῶν περσέως καὶ
αὐτοῦ ἐκέρδει καὶ Περσέως, καὶ οὐρανὸν
αὐτῶν, καὶ οὐρανὸν καὶ Ἡρωτάου ἐκέρδει ἐπὶ
τῇ βαθείᾳ ἐκέρδει, ὅτι ἡ καὶ Περσέως καὶ
οὐρανὸν ἐκέρδει ἐκέρδει, ἐκέρδει καὶ
ἀποσπασατο ἐκ ἐκέρδει ἰσχυρῶν καὶ θεοποιητικῶν
οὐρανὸν, περσέως καὶ οὐρανὸν, ὅτι κατὰ
τοῦ περσέως καὶ οὐρανὸν ἐκέρδει οὐρανὸν
οὐ ἐκέρδει, ἀλλὰ δι' ἐκέρδει μέγας καὶ
μεγάλῃ Ἡρωτάου περσέως καὶ ἐκέρδει
καὶ περσέως καὶ ἐκέρδει οὐρανὸν, ὅτι
οὐρανὸν ἐκέρδει ἐκέρδει. καὶ οὐρανὸν
ἐκέρδει καὶ οὐρανὸν ἐκέρδει καὶ ἐκέρδει

[illegible]

[illegible]

Ὡς καὶ περὶ τοῦ θεοφραστοῦ
Βασίλειος Περὶ τοῦ νομοφύλακος ἡμῶν λόγος
ἐπιτομὴ ἐπισημασμένα περὶ τοῦ συγγραφέως, ἀλλὰ
καὶ ἀναφορὰ πρὸς τὰς ἐκδόσεις αὐτοῦ

Κ^{ου} Δ. Κυριοτέρως, ὑπόκριται. Κε' οὐκ οὐκ, παρὰ
πρᾶντις, καὶ δὲ δοκίμ, ὑπο' τοῦ ἑλίου Κούρου,
δεδωκεν περ' αὐτῶν ἐνταῦθα ἀδείκνυται ἐνὶ διακα-
ρῇ αὐτῶν παρὰ δὲ αὐτῶν, ἀρραβὼν αὐτῶν, το' ἐν
Χιρίων χιρῶν ἐνταῦθα, ὑποσχετικῶν αὐτῶν καὶ
αὐτῶν ἐντορῶν παρῶν τοιαύτην συστάς Μουσικῶν
Ποσειδωνία, καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐξερμηνεύει το
βῆ, ὅτι ἐδίδεκεν αὐτῶν καὶ ἐνταῦθα παρὰ δὲ
οὕτως διακαρῇ περὶ τοῦ Κούρου, ἀρραβὼν ἀρε-
τῆς ἀσκήσει το' ποσὶ αὐτοῦ. ὅτι καὶ δαυτοῦ
ἐν χιρῶν αὐτῶν παρὰ δὲ αὐτῶν ἐξερμηνεύει,
ταύτην ἀδείκνυται ἀποτίνασται αὐτῶν Κούρου, καὶ ἐν-
τορῶν δὲ αὐτῶν καὶ ἀδείκνυται τοῦ, δι' ἐξέρει αὐτῶν
ἐν ἐξερμηνεύει μυστικῶν αὐτῶν οὐκ ἀδυνατοῦν
ἐντῶν ἐντορῶν, καὶ τοῦ περὶ τοῦ Χιρίων χιρῶν
δεδωκεν περὶ ἀσκήσει ἐντῶν ἀπὸ πάντων
ἀδείκνυται. Δαυτοῦ δὲ αὐτῶν, ὅτι αὐτῶν
οὐκ ἀδείκνυται ἐν ἐντῶν, πρὸς τοῦ δὲ
αὐτῶν ὁδωτικῶν ἐντῶν, ἐξερμηνεύει
ἐντῶν ἐντῶν ἐντῶν καὶ χιρῶν, καὶ ἐντῶν
αὐτῶν αὐτῶν ἐξερμηνεύει ποσὶ, ὅτι, καὶ δὲ
ἐντῶν ἐντῶν, ἐντῶν καὶ παρὰ δὲ αὐτῶν
ἐντῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν, καὶ αὐτῶν οὐκ
οὐκ ἀδείκνυται ἐντῶν, καὶ δὲ αὐτῶν. Ταῦτα

ἐξοργὶς ἡμετέρας γνωστοῦσθαι Κύριε ἡμῶν
τινῶν, ἵνα γνῶσι περὶ πάντων ἔχῃ.

Διὰ βλάβρατις ἡμετέρας ἔχοντες, οὐκ ἔστι
ἐξῆς καὶ ἐξῆς ἡμετέρας ἐξοχόντες, εὐμενῶς
ἐπαυθόντες καὶ ἀξιοῦσθαι ἡμῶν, προδομῶντες
ἐπιτιμῶντες τοὺς περὶ, ἐπιμαρτυροῦντες καὶ αὐτῶν
καὶ ἐπιτιμῶντες καὶ ὑποτιμῶντες Κύριε καὶ καὶ τῶν
βασιλέων Κυβερνήτων ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἔθρου, οὐκ
ὁ Θεὸς ἀνέγνω ἡμῶν, καὶ ἐπαυθόντες, οὐκ
καὶ διὰ χεῖρας, καὶ καὶ ἡμῶν ἐξοχῶντες βέλους
ἐξοχῶντες, οὐκ δὲ οὐκ ἐπιτιμῶντες καὶ ἐπιμαρτυροῦντες
ἐπιμαρτυροῦντες διὰ, καὶ ἐπιμαρτυροῦντες τοὺς γοῶντες.
ὁ δὲ Κύριος ἡμῶν ἡμετέρας χεῖρας καὶ διακρίνει
ἡμῶν ἀποκρίναι πάντες ἀναστρέφοντες καὶ ἀναστρέφοντες
καὶ καὶ ἐπιμαρτυροῦντες καὶ καὶ ἐπιμαρτυροῦντες.

Ὁ Θεὸς Δαυὶδ. καὶ ὁ Θεὸς Δαυὶδ καὶ ὁ Θεὸς Δαυὶδ.
Ὁ Θεὸς Δαυὶδ καὶ ὁ Θεὸς Δαυὶδ καὶ ὁ Θεὸς Δαυὶδ.

Εὐχέλως πρὸς Θεὸν Δαυὶδ
+ ὁ Πατριάρχης Ἀβραάμ Δαυὶδ καὶ ὁ Θεὸς Δαυὶδ

Ἐρίτουμε καὶ περιοπούδατέ μοι Κύριε.

Υπὸ βαθέος συνέχομαι ἄλγους ἐπὶ τῷ θλιβερωτάτῳ ἀκούσματι
τῆς ἐπικειμένης ὀριστικῆς καὶ τελείας ἀπώλειας τοῦ πατριαρχι-
κοῦ τῆς Ἀντιοχείας θρόνου. Ὡς εἰ μὴ ἦρκουν αἱ τοσαῦται ἄλλα
ράγδην καὶ ἀλλεπάλληλοι ἐπερχόμεναι συμφοραὶ καὶ ἀπώλειαι
ὑπὸ τε ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν ἐποφῶν· ὥς εἰ μὴ ἦρκει ἡ κα-
τὰ τὸ πλεῖστον ἐκρώσσις τοῦ ἁγίου ὄρους ἀρξαμένη ἀπὸ εἰκοσι-
πενταετίας καὶ δοιμένα γοργῶ χωροῦσα τῷ βήματι· ὥς εἰ μὴ
ἦρκει ἡ εἰς εὐρύτατον κύκλον εἰς Μακεδονίαν καὶ Θράκην ἐξάδο-
σις τοῦ δικτύου τῆς βουλγαρικῆς ἐκκλησιαστικοεθνικῆς προπαγάνδας,
καὶ ἡ ἐντεῖθεν καθ' ἐκδοτικὴν αὐξήσασα ἀπώλεια πανθομιλῶν καὶ ὀ-
δάρανε· ὥς εἰ μὴ ἦρκεν αἱ πολυώνυμοι ἄλλα εἰς Μακεδονίαν
προπαγάνδα, αἱ βήμα πρὸς βήμα διεκδικήσασα ὑπὲρ ἀλλοτριῶν
ἰσὰ ἑλληνικὰ ἐδάφη· ὥς εἰ μὴ ἦρκει ἡ ὀριστικὴ διὰ τὸν ἑλλη-
νισμὸν ἀπώλεια τῶν ἐπαρχιῶν Ρασκοπροσθένεως καὶ Σκοπεινῆς,
ὅπου ὑπελείπετο ἔτι ἕδραρος διεκδικήσεως ἐθνικῶν δικαίων καὶ ἡ-
μῶν· ὥς εἰ μὴ ἦρκει τέλος ἡ σιγὴ παρὰ τῶν ἰσχυρῶν σλαβικῶν
εἰς ἡμετέραν κυνέτολιν στοιχείων πολυορκία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα-
τριαρχείου, ἰδοὺ εἰς τῶν τεσσάρων πατριαρχικῶν τῶ Ἀνατολῆς
θρόνων πέπτει εἰς χεῖρας ἀλλοτριῶν ὑπὸ τῆς ὀλεθρῆς διαδοχικῆς
ἐπὶ τῆς τῶ ὀλεθρῶν βορρᾶ. Ἡ ἀνατολικὴ ὀρθόδοξία κατὰ προαι-
ῶνια καὶ διὰ παντῶν τεκμηρίων μεμαρτυρημέτα ἀπαρχαρχακτα
δικαιώματα ἀνήκει τῷ ἑλληνισμῷ, καὶ δι' αὐτοῦ μέχρι τῶδε διε-
ταρήθη ὅπως δύντοσε εἰς τὴ γῆν. Ὅπως δὲ ἡ δυτικὴ ἐκκλησία εἰ-
ναι δημιουργήματα καὶ κτήρια ἀναρχήτων τῶν λατινισμῶν καὶ ἡ δια-
μαρτυρία τῶν Ἀγγλοσαξωνικῶν εὐέλων, οὕτω καὶ κατ' ἐξο-
χὴν ἡ ἀνατολικὴ ὀρθόδοξος ἐκκλησία ἀνήκει τῷ ἑλληνισμῷ, καὶ δι'
καὶ δι' αὐτὴν ἀνεκπύχθη καὶ ἐμαρβώθη ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων τῶ χει-

σιανισμῶν χρόνων. Ὑπελείπει δὲ εὖ αὐτὸν ἀπὸ τῆς μεγάλης παν-
θηρίας τῶν αἰώνων καὶ ἀγῶνων μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ πο-
εῖν καὶ ποιεῖσθαι τῶν τεσσάρων πατριαρχικῶν τοῦ Ανατολικοῦ
θρόνου ὅσον οὐδὲ μὴς πραγματικῶς πείσσει τὸν ὑπ' αὐτὸν χειριστῆν.
Τὸ γόνιμον καὶ δικαίωμα τοῦ ἐκτενέστερον ἀλλοθῆαι καὶ μέχρι
Ρωσσίας ὀλίγον καὶ ὀλίγον ἐμεινῆσθαι σπονδαίως κοτοβωθεῖται τῶν
πατριαρχικῶν τῶν θρόνων καὶ δὴ καὶ τῶν πρώτων ἐξ αὐτῶν τοῦ
οἰκουμένου. Ἀλλ' ὅπως δὴ ποτε πολλάκις κινδυνεύσαντες τὰ ἀπο-
λέσμενα τοῖς θρόνοις Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, καιροθώσαντες
τὰ ἀποθῆναι μέχρι τούτου τὰς κινδύνους, καὶ ἡλπίσμενοι καὶ ἐπὶ
μακρὰν εἴη θὰ ἀπεσοβείη πᾶς τοιοῦτος κίνδυνος. Ἐν τούτοις ἀφρα-
νεία καὶ ἀδιαφορία καὶ ἀνεπιστάτως (ἐπιτραπήνῃ ἢ περὶ αὐτῆς ἐκ-
φρασεύ) ἀπὸ μινῶν ἤδη ἐξώθησαν τὰ πράγματα ἐν Ἀντιοχείᾳ εὖ τὸ
ἐπικεῖμενον ναύαρον. Τότε ἐν Ἰωνουαττιανῶν πόλει καὶ τῷ ἐν Ἀθήναις
ἐλληνικῶν κείτρῳ ἑώρασαν τῶν ἀνταρκεῶν εὖ ἐν τῷ τῷ γή-
μα, ὥστε ἐν ᾧ πολλὰ ἐννοίκαὶ ὑπῆρχον περιχώσεις πρὸς ἀποσώβησιν
τοῦ κινδύνου, ἀρέθον τὰ πράγματα εὖ τὸν μοραῖον αὐτῶν ραῖν καὶ
οὕτως εὐρισκόμεθα σήμερον πρὸ τοῦ θλιβερωτάτου φαινομένου τοῦ
ἐπικεμενῆς ἀπωλείας. Ἰσως δέ τις πρὸ τοῦ ἀδριστεῖν τῆς ἀνάγκης
σθένους ἐπιμνηστέον τὰ ἀνακουσίωσιν ἑαυτοῖς διαλογίζονται, ὅτι ἡ
ἀπώλεια δὲ θὰ εἶναι καὶ τοσοῦτον σοβαρά. Ἐν τούτοις εἴαν ἀναδοχι-
σθῶμεν σοβαρῶς καὶ ὑπολογίσωμεν τὰς μεγάλας καὶ λυπηροτάτας
ἐντέθεν συνεπειάς εἰς μακρὰς ἐκτάσεις χωρῶν ἐν Ἀνατολῇ ὑπὸ Ἑλ-
λήνων κυρίως οἰκουμένων, θὰ ἐννοήσωμεν κατὰ τὸ μέγεθος τῆς συμ-
φοράς. Πᾶσι δὲ κατὰ πρῶτον ἡ μεγάλη ἐπὶ τοῦ θρόνου Ἀντιοχείας
ἐπὶ τῶν βορρᾶ, μᾶλλον δὲ ἡ παρ' αὐτῶν ἐκπόρευσις καὶ κινδύνος
τοῦ ἐλληνικοῦ τῶν ἐθνικῶν θὰ συνεπαχάγη τὴν ἐν βραχεὶ
ἄλυσιν καὶ τὸν ἀπὸ μακροῦ ποταμιεύμενον θρόνον τῆς Ἱερουσα-
λήμ, καὶ οὕτως ἐν βραχεὶ ἡ ἐλληνικὴ τῆς Ανατολῆς ἐρροδοξία

θα μεταβληθῇ εἰς ρωσικὴν, ἢ δὲ κατάπτωσις ἡμῶν ὑπὸ τοῦ ἡθικῶν καὶ
ὑπὸ ἡλικιῶν ἔποισεν θα εἴηαι μέγιστος. Πρὸς θεηοκεντρικὴν καὶ ἐκκαθαρ-
τικὴν τῆς Ἀνατολῆς κατάπτωσιν ἀπὸ μακροῦ ἀνευδύνω καὶ διὰ
παντῶν μέσων ἐργάζονται οἱ ἐν Ρωσίᾳ, ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ οὐ πρὸ πολλοῦ
ἐρεθίζετε ἐν Ρωσίᾳ κατὰ τὴν οὐρανίαν τῶν νῦν Αὐτοκρατορῶν
διέγνωσαν σαφῶς τὰς πανταίᾳ πρὸς τοῦτο ἐνεργείας. Οἱ ὄντως, αἱ δύ-
ναμεις καὶ τὰ μέσα ἀναμφιβόλως εἴηαι ὑπέρτερα πολλῶν τῆς ἡμετέρας
οικουμένης· ἐν ταύταις δυνάμεσιν ἀπερδαίνοντες νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ
ἡμετέρα εὐτοχία ἀκινδύα καὶ ἀδιαφορία πλείων παρασκευάζει τὸ
ἔδαφος περὶ τῶν τῶν κατὰπτωσιν ἢ τὰ πολλὰ μέγιστα ἐνεργήμα-
τα αὐτῆς τῆς Ρωσίας. Τὸ ἔδαφος κυρίως εἶπερ ἀνήκει ἡμῶν ἢ ἡθι-
κῇ ἐπιδρομῇ ἐφ' ὅλῃ τῇ χρονοχρονικῇ τῆς Ἀνατολῆς μέλει μέχρι τῶν
δε ἡμετέρων. Ἄλλ' ἢ οὐδὲν προσέβαρυν πρὸς συγκοινωνίαν περὶ τῶν
ἢ καὶ τῶν τῶν δι' ἀσυντηρητικὴν πλημμελειῶν παρασκευάζονται τὴν
ιδίαν ἐκ τῶν καταστροφῶν. Ταῦτα δὲ λέγει καὶ διλοχυρίζονται οὐχί το-
σούτων διὰ τὸν ἐν τοῖς μέσων ἡμῶν ἐθνικὸν κίνησιν καὶ μα-
λοῦ καὶ τῆς ἐξάρχουσας, εἰς τὴν ἀπὸ μακροῦ εἴηαι ἀνακατασκευῆς καὶ
ἡ ἐθνικὴ πείρα, ἀλλὰ μάλλον διὰ τοὺς ἐν τῇ βασιδαίᾳ τῆς ἑσπεί-
δος καὶ διὰ τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀποκαταδομιστάς οἰκονομίας ἀντιπροσώ-
πων τῆς ἑσπείδος Κυβερνήσεως πρὶν ἐραχίοντες ἐξαφρόνουν ἀγα-
θῶν. Καὶ καὶ μετὰ καὶ ἐν τῇ ἐξάρχουσας οὐκ ὀλίγοι παραμυρίζονται
τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ἀποκαταδομῇ, ἀσυντηρικῶς ὅπως πλείονες καὶ ἐπι-
ζημιώτεροι εἴηαι οἱ ἀπὸ τοῦ ἑσπείδος ἀποκαταδομιστοὶ περὶ περὶ
ἐπὶ ἐθνικῶν ἀσυντηρικῶν. Ὅλως ἀσυντηρικῶς ὡς ἐπὶ τὸ ποδὸν ὄντες,
φειδόμενοι δὲ καὶ ἐπαπύνας καὶ πορράκας πτήσαντες περὶ τῶν χει-
μαρῶν, διαπερδύσαντες σφάδματα γιγαντιαία, ὧν ἡ θεραπεία πορρά-
κας ἀποβαίνει ἀδύνατος. Καὶ ἵνα μὴ βαίνωμαι γενικῶς καὶ ἀδριάντως
μεμφόμενος ἀναφέρω δύο παραδείγματα πρὸς ὑποσημείωσιν τῶν προ-
μείων μου. Ὅτε πρὸ ἐπιστάτης πᾶν ἐκεῖνός ἐστι ὁ πατριάρχης τῆς Ἀν-

ποχείας θέσης διὰ τῆς μεταθέσεως τῶν ὡς Ἀντιοχείας Τεραστῶν εἰς
τὸν θρόνον τῆς Ἰερουσαλῆμ, ὃν κατέλειπεν ὁ κακὸς αὐτῶν δαίμων,
ἵνα γένῃται κακὸς δαίμων καὶ ὀρεσθῇ ὁ ἀρκητὴρ τῆς ἐπιδεδόξου
Ἀνατολικῆς ἑκκλησίας τὸ μυστήριον ὄργανον τῆς Ρωσσίας, ὁ πρῶτος
Ἰερουσαλὴμ Νικόδημος, ὡς σκέψις ἐγένετο περὶ ἐκδογῆς ἵκανον
ἐξάρχου ἵνα ἐπαρκῶς παραλάβῃ τὸν χηρείσαντα θρόνον τῆς Ἀντιοχεί-
ας. Ἐν αὗτῳ δὲ σκέψις ἐγένετο πρὸς ἐκδογὴν ἐνὸς τῶν αὐτῶν, αἵματος καὶ
παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἢ ὑψὺς ἔπαιον ἐπὶ τῷ Ἰερουσαλὴμ
στυρίδων μινδὲν ἄλλο προσὸν ἔχοντα ἢ χεῖμα πορῶ, καὶ οὕτω διὰ
τῆς πλουσιότητος αὐτοῦ ἀικανότητος ἐπὶ ἂν τὰ μετὰ ταῦτα παν-
τοῖα δευτὰ μέχρι τῆς παρακλήσεως αὐτοῦ. Τὴν ἐκδογὴν δὲ τῶν
ὅπερ πάντα παρεσκεύασαν οἱ ἐπιτόποι ἀντιοχεῖας τῆς ἐξου-
πὶς κυβερνήσεως, δωροδοκούμετος μάδιον, ὡς λέγεται, τινὲς ἐξ αὐτῶν. Ἰσοῦ
δέκα δὲ περίπου μυριάτων, ὅτε ἡμεῖς ἔτι ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπηρε-
σθήμεν ἀσφαδῶς, ὅτι πρὸς ἐπιτυχίαν πρηνοληψίας ἐν τῇ ἐξαρ-
χίᾳ τῶν θρόνων Ἀντιοχείας ἀπαντεῖται ἢ ἐξώνητος πείτε Ἀράβων ἀρχι-
ρεῶν ἀντὶ 100. ὀθωμανικῶν δρατῶν δι' ἑκάστην, ἢτοι ἐν ὅλῳ θὰ ἔδωκεν
νῦν 500. ὀθωμανικὰ ἀρχι, ὡς ἐπισήμως ἐταγεράσθην ἐκ τῶν μερῶν
ἐκείνων αἱ ὑπάρχοντες τῆς ἐξουπὶς κυβερνήσεως. Καὶ ὅμως ὁ μέχρι
τῶδε ποσὸς τῆς ἐξουπὶς κυβερνήσεως καὶ ὑπομνήτης τῆς ἐξου-
πὶς κυβερνήσεως οἰκονομικὴν δυσχερίαν, παρεκρίμας περὶ 500.
ὀθ. δρατῶν - καὶ ἰσχυρὰ καὶ δότωσι μὲν 5000 βράχια, ἐμακαίως τὸ σχέδον
καὶ οὕτως ἐπιπορεύθησαν τὰ μετὰ ταῦτα δευτὰ καὶ ὁ νῦν κίνδυνος.
Ἡαὶ σήμερον δὲ ἐροῦμεν ὑποδείκναι ἔτι ἀνωδὲ τῆς ἐξουπὶς κυβερ-
νείας, ἔτι δραστηρίως καὶ ταχέως γίνονται αἱ δέονσαι ἐνέργειαι καὶ μά-
λοια ἢ ἐξώνητος ὑψὺς ἀρχιρεῶν Ἀράβων πρὸς ἀσφαδῶν κατάρτισιν
πρηνοληψίας. Ἰστοῦμεν δὲ ὅτι καὶ μεθ' ὅρας τὰς δραστηρίους τῆς
Ρωσσίας ἐνέργειας θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐξασφαδίζουσα καὶ ἐν τῇ μέλλουσῃ
ἐξουπὶς κυβερνῇ ἐν τῇ παρυπαρχίᾳ ἐκείνῳ θρόνῳ, τῇ ἀσφαδίζουσῃ

τῶν ἐρροδοτομικῶν θροῶν. Ἐπειδὴ δὲ ὡς ἐκ τῆς θέσεως μου θεωρῶ
 καθήκον μου νὰ γράψω ἐμπροσθενικῶς πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἐπράττει ἡμῶν
 τὸς τῶν μεγάλων ἐκείνων ποιητῶν τῶν Ἑλλάδων, οἱ τῶν ἀπείρων καί
 τῶν θεωρημάτων, διὰ τῶν παρακαλῶ, ὅπως μὴ δαμνῆς τοιοῦτον ὑπερβαί-
 νων τὰ ὅρια τῆς δικαιοδοσίας καὶ ἀναμνηστέου εἰς ἡμετέρας ἀγ-
 λόγια. Νομίζω δὲ ὅτι οἱ δισέποντες τὰ τῶν ἑλληνικῶν βασιλείων
 δύναται νὰ διαφωτισθῶνται εἰς τὰ πάντα σοβαρὰ καὶ οὐκ οὐκ σπου-
 δαιότατα ἡμετέρας παρ' ἀνθρώπων, οἷοντες ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν
 δύναται καὶ ἡμῶν καὶ μᾶλλον ἀνεκφυγίως νὰ γνησίως τὰ πράγμα-
 τα. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ διεκρίαν πρὸ ὀλίγου χρηματίας προδικῶς ἐν κτη-
 ορῶν-μαυπόλει καὶ τὸ καθ' ἑαυτὸν διατρέξας πᾶν ὃ αὐτὸν ἡδυνάμην
 πρὸς περὶ τὸν ἐθνικὸν συγχερόμενον, αἰσθανόμενος ἐμμανὲς ὅσον
 λέγειν ἀπέναντι τῶν ἀρμεδῶν, ἵνα εἴπω αὐτοῖς καθαρῶς καὶ σαφῶς
 πᾶν ὃ αὐτὸν ἐννοῶ συγχερόμενον, καὶ μάλιστα ἐπὶ αὐτοῖς σπουδαίως
 ἡμετέρας, ὅτι αὐτὸν κατὰ μὲν μέρος ἐξήστειται ἢ ἐν τῇ μέλει
 αὐτῶν ἐκέρσῃ ἐν Ἀνατολῇ τῶν πορφυρέωντος ἑλληνισμοῦ. Διὰ τούτου
 δὲ καὶ πρὸς τὸν ἐν κτηορῶν-μαυπόλει πρὸς τὸν Ἑλλάδων κέρων
 Ν. Μαυροκορδαίου πορταῖος γράψω, καὶ τερματίζω ἀπὸ τῆς περὶ τῶν
 ἡμετέρας τούτων ἐπινοουμένης, ἢ ἀνυπόστατον ἐγκυκλίῳ ἡδὲ.

Ἰταρακαγαῖν δὲ θερμῶς, ὅπως ἀκριβῶς ἐπληρώσῃ μὴ οὐκ ὡς πρὸς τὸ
 προώκον ἰδίᾳ τῶν γράφωντας, διότι ἄλλως διατρέχομεν μέγαν κινδύ-
 νον πορταχόθεν, καὶ βέβαιον ὡς ὅτι ἐρευνήσαντες δε' ὑμῶν ταῦτα τὰ
 πρὸς πάντα πρὸς ἀποσβῆναι τὸν κινδύνον ἐρευνῶντος ἀποδείξῃ τὰ πα-
 ραρχικὰ τῶν Ἀνατολικῶν θεσφῶν, εὐχομαι ὑμῶν πᾶν ἀπὸ Θεοῦ ἡδὲ.

Ἐν Ἀρχαῖᾳ, τῇ 8. μαρτίᾳ 1899.

Διάκρος πρὸς Θεὸν εὐχόμενος,
 καὶ μετ' ἐμὴν τανύτως,
 + Ο' Ἀρχαῖου Βασιλέως.

Ὑψηλοτάτε

Ὡς λογισθῶμεν ἐνοχλητικός διὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐπιστολάς
 μου καὶ μάλλον περὶ ζητημάτων πόρρω ἀπεχόντων τῆς ἐμῆς δικαιοδοσίας. Ἐν
 τούτοις ἐνθαρρύνωμαι ἐκ τῆς εἰληκρικεστάτης εὐμερείας, ἥν ἄείποτε ἡ Ὑψη-
 λοτάτη ἐπεδείξατο εἰς τὰς ἐμὰς ταπεινὰς γνώμας καὶ περὶ ζητημάτων
 γεραιότερου ἐνδιαφέροντος. Ὁ προφανὲς ἐπικείμενος θάνατος τοῦ γηραιοῦ πα-
 τριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ τὸ ἐγγεθεν ἐξαίφνης ἀπελευσόμενος μέγα κενόν
 ἡγάκασάν με γὰρ γράψω τὰς ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει καὶ γνώμας μου, φοβούμενος
 μὴ καὶ ἐκεῖ ἐπέλθῃ αἴφνης ἀπροσδόκητος δυστύχημα. Ἡ πνευματικὴ διὰ τῆς θρησκείας
 τοῦ βορρᾶ κατάκτησις οὐδέποτε φείδεσθαι καὶ γενναίως παταχοῦ βαίνει ἐπὶ τὰ
 πρόσω. Ἡ δὲ πρὸ ἱκανοῦ χρόνου εἰδείχθη τὸ ἐνδιαφέρον αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ τοῦ Πατρι-
 ἀρχείου Ἀλεξανδρείας, αἱ δὲ μεγάλας θωπεῖαι τοῦ γηραιοῦ Πατριάρχου ἀταμιβό-
 ῳς δωρεὰν δέονται. Τίς οἶδε δὲ εἴ μὴ δυναμένη ἀμεσώτερον ἐκεῖ γὰρ ἐρεργήση
 ζητεῖ τὴν πνευματικὴν ἐπὶ τοῦ ἐπικρατεστέρου καὶ σπουδαιότερου στοιχείου
 ἐπίδρασιν διὰ πατριάρχου ὑπείκουτος εἰς τὰ νεύματα αὐτοῦ, καὶ δὴ γηραιό-
 τινός, οἷος ὁ Λιβύης; Ἀλλὰ ταῦτα καὶ ἀπὸ τοῦδε πιθανῶς παρασκευαζόμενα,
 πραγματοποιηθήσονται, ὅ μὴ γένοιτο, οὐ μετὰ δολύ, εἴ μὴ ἡμεῖς ἀναστήσωμεν
 καὶ παρουσιάσωμεν ἄνους αἰσιωτέρας εἰς ἡμᾶς. Τὸ δὲ νῦν ἀληγεστάτον εἶναι
 ἡ δὲ τῶν ἐφημερίδων τῆς βασιλευούσης ἀτακτομενῆ ἀληγεστάτη εἶδησις
 ὅτι ὁ Τάρσου καὶ Ἀδάων ἐπαύθη ἀπὸ τῆς τοποτηρείας, ὃ δὲ διαδεξάμενος
 αὐτὸν διετάχθη γὰρ παρασκευάσθαι τάχιστα κατὰ λόγον μόνον ἐκ τῶν τοῦ Ἀντιοχι-
 κοῦ θρόνου Ἀρχιερέων, κύριος δὲ οἶδεν, εἴ μὴ ἡ πλειοψηφία ἐξαίρεσθαι καὶ
 αὐτὸν τὸν χαλεπίου, τὸν μόνον κληρικόν τοῦ θρόνου ἐκείνου, ὅστις ἡδύνατο
 εὐπρεπῶς γὰρ διοικήσῃ αὐτόν. Λυπούμαι δὲ πλείοτερον, διότι ἡ ζημία αὕτη ἡ
 προμηθευομένη τῇ τελείᾳ ἀπώλειαν τοῦ πατριαρχικοῦ ἐκείνου θρόνου
 παρεσκευάσθη μᾶλλον διὰ τῆς ἀρεπιτηδειότητος καὶ ἀδρατείας τῶν ἡμετέρων
 καὶ διὰ κινήματων τινῶν ἐπὶ τόπον ἐρεργηθέντων παρ' ὧς ἀκαταλλήλων προσώ-
 πων, καὶ δὴ καὶ ἀπλεσταλμένως ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων. Ἐπίσημόν δ' ἐπὶ πρόσω-

ποτεν κωνοστατινου πόλε ευμεως εμοι διακειμενον, εξηκολούθει, ως εμπιστευτι-
κως μοι γράφει, εργαζόμενον υπέρ εμού και ταυτα εμού προαποθανομένου αποτυχίαν
δηλώσατος, οτι αποσύρω την εμήν υποψηφιότητα και μη θέλωτος άλλως ν' α-
φήσω ημιτελές το οικόδομημα των τοσούτων ενταυθα κόπων και ιδρώτων μου. Γρά-
φει λοιπόν το πρόσωπον τουτο τα επομένα, εμπιστευτικως ενταυθα σημειούμενα.
"Προσδοκών επιτυχίαν εσκόπονν' ινα εξαγγείλω Αυτῇ συνάμα το τε αποτελεσμα
και τα προς τουτο συνετελέσαντα. Δυστυχως επάλαλον μύρμηξ προς λεόντα. Ο Βορ-
ρας ἐκήκησε πικρῇ μεράλῃ εν Αρτιοχείᾳ· ἐγὼ δ' ἐπέστην ἥττα οἴκητράν. Ούτε τὰ
εἰς τὰ ἀνάκτορα υποβλήθεντα υπομήματα, οὔτε ἡ ἐκ μεταλλευθεῖσα ἀρτισηλία των
Ἀγρίων και των Γάλλων κατὰ των Ρώσων, οὔτε τὰ διὰ τῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας
υπεσχημένα, οὔτε ἡ των ὑπουργων τῆς Δικαιοσύνης και των Στρατιωτικων μετ' ε-
μού συνεργασία, οὔτε τὰ ἐξ Ἱεροσολήμων και Ἀλεξανδρείας κατὰ των Ἀράβων προ-
κληθέντα διαβήματα ἴσχυσαν κατὰ τοῦ επιβήλοτος ὄγκου τοῦ Βορρά. Καὶ ὁμως
μέχρι τῆς τελειωτικῆς ἐκλογῆς τοῦ Πατριάρχου, προτίθεμαι ἵνα μὴ καταθῶ τὰ
ὄπλα." Καὶ ταυτα μὲν ἐκεῖνος ἡμεῖς δὲ ταπεινως φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἀπώλεια ἐπικείται
ἐὰν πράγματι διετάχθῃ ἡ παράλειψις γράφεται ἐν τιτ βυχατιτῇ ἐφημερίδι, των ἐκ των
ἄλλων πατριαρχικων θρόνων υποψηφίων. Ἐὰν τοῦτο ἀληθεύῃ, οὐδ' ἐν ἄλλοι ἀπολείπε-
ται εἰ μὴ χερσί τε ποδί τε τὰ ἐργασθῶμεν προς επιτυχίαν εἰ δυνατόν τοῦ Χαλεπίου.
Τοῦτο δὲ ἐπιτευχθήσεται δι' ἐξωνήσεως φήφων ἁδράις δαπάναις και ἄγευ, ἐπι-
τραπήτῳ ἡ πικρία τῆς ἐκφράσεως, ἀκαίρου και ἐπισημειωτάτης φειδουῆς και βρα-
δυτητος. Αὐτοὶ οἱ πολλοὶ ἡμῶν ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν ἰσχυρότεροι ἀπὸ τοῦ βορρά
ἐξωνοῦνται τὰς θελήσεις και συνευδῆσεις ἀνθρώπων εὐαλώτων, και οὕτω κυ-
ρίως ἐπιτυχάνουσιν. Ἐὰν δὲ οἱ ἡμέτεροι ἀγνοοῦντες τὸ μέγεθος τῆς ἀπω-
λείας προφασίζονται ὅτι ἡ χώρα ἦν και ἔστω και ἔσται ἀλλοτρία και συνε-
πως μάταια αἱ δι' αὐτῇ δαπάναι, τότε ἄξια ὦν πράττομεν ἀπολαμβάνομεν
Ἡ τῆς Ανατολῆς Ὀρθοδοξία ἦτο και μένει μέχρι τοῦδε Ἑλληνική κατ' οὐ-
σίαν και διευθύνεται διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος· εἰς δὲ τῶν τεσσάρων
μεγάλων στήλων τῆς Ὀρθοδοξίας ταύτης εἶναι ὁ πατριαρχικός τῆς Αρτιοχει-
ας θρόνος. Εἶναι δὲ πασιφανέστατον, ὅτι τούτου πίπτουτος, ἐν βραχυτάτῳ θα

πείσῃ καὶ ὁ ἱεροσολυμιτικός θρόνος, καὶ μετ' ὀλίγον καὶ ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας, τοῦ τῆς
κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τοῦδε κατασπαρασσομένου ὑπὸ τῆς ἄρκτου διὰ
τὰς πολλὰς ἡμῶν ἁμαρτίας. Ἐπίσης δὲ πασιφανέστατον εἶναι ὅτι ἐκφυγού-
σης τοῦ λοιποῦ τὰς χεῖρας ἡμῶν τῆς ἀτατοικῆς ὀρθοδοξίας ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν
ζημία ἔσται ἀνυπολόγητος ἡ δὲ ἠθικὴ ἡμῶν ἐπιρροή καὶ πνευματικὴ δύνα-
μις τελείως θέλει καταπέσει. Ταῦτα δ' ἀναλογιζόμενος καὶ μύχιον ὑποκάρ-
διον ἔλκος ἔχων ἐπὶ τῇ οὐτωσίᾳ ὁ σημεῖρα προβαλόντων μοιραία ἡμῶν καταστρο-
φῇ, συνέχομαι ὑπὸ τοῦ πόθου ἵνα ἐκ πατρὸς τρόπου καὶ διὰ πάσης θυσίας συν-
τελέσω πρὸς ἀποσβῆσιν τοιούτων φοβερωτάτων κινδύνων, μᾶλλον δὲ μᾶς
τοιαύτης παγωλεθρίας. Προῶ δὲ ὅτι οἱ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις πρέπει τὰ διδαχ-
θῶσιν, ὅτι τοὺς ἁγίους πρὸ τοιούτων δειγμάτων πρέπει τὰ ἀρήνωσιν τὰ μικρὰ καὶ
χαμαὶ ἔρχοντα ζητήματα καὶ τὰ ἀνασκομβώσονται πρὸς δραστηριωτέρας καὶ
ἐγκαρδιωτέρας ἐνέργειας. Εἰμι δὲ πρόθυμος τὸ ἐθ' ἐμοὶ πᾶν τὸ μετὰ λόγου
χρήσιμον καὶ ὠφέλιμον φαιτόμενον προθύμως τὰ πράξω καὶ ἀντιτοῦτο ἀπαιτεῖ
προσωπικὰς ζημίας καὶ αὐτοθυσίας. Τὸ δὲ νῦν ἔχον νομίζω ὅτι ἅπασαι αἱ ἐνέρ-
γειαι πρέπει τὰ ἐνταθῶσιν τὰ χεῖστα πρὸς ἐξώτησιν ψυχῶν εἴτε ὑπὲρ τοῦ χαλε-
πίου εἴτε ὑπὲρ ἄλλου τιτὸς ἡμετέρου. Ἀλλ' ἡ ἐξώτησις πρέπει τὰ χεῖστα τὰ
ἐνεργηθῇ καθ' ὅσον, ὡς φαίνεται, προσίθεται τὰ ἐκλέξωσι Πατριάρχην
Ἀγιοχειρίας πρὸ τοῦ Πάσχα. Κύριος ὁ Θεός, ὁ καὶ ἐν κινδύνοις πολλοῖς
ἀγαπήσας καὶ σώσας ἡμᾶς εἴθε ν' ἀποσβῇ καὶ τὸ μέγα τοῦτο κακόν.

Ἐπὶ τούτοις αἰτούμενος συγγνώμην, εὐχομαι τῇ ὑμετέρᾳ ὑψηλότητι
καὶ πᾶσι τῇ εὐγενεστάτῃ αὐτῆς οἰκογενείᾳ, πᾶν ἀπὸ Θεοῦ ἀγαθόν.

Ἐν Ἀρχιάδῃ τῇ 7. μαρτίου, κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας 1899.

Τῆς ὑμετέρας ὑψηλότητος
ἐλάχιστος πρὸς Θεὸν εὐχέτης
καὶ προθυμώτατος
+ Ὁ Ἀρχιάδου Βασίλειος

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΛΗΡΙΚΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ἀκήρυκτος πόλεμος

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 12 Ἀπριλίου 1899.—

Ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον ἀρξάμεναι, αἱ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁρθοδόξου κλήρου τῆς Ἀνατολῆς, συκοφαντῶνται καὶ ὕβρεις, προσέλαβον τελευταίως δέυτατον καὶ ἐπικινδύνως ἀπότομον χαρακτῆρα. Οὐδέποτε ἴσως ἄλλοτε μέχρι τοσούτου βιβιωμένη διεξήχθη ἀδικος πόλεμος κατὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, παρ' ἐθνῶν αὐτῆς, καὶ δὴ ὀρθόδοξω, καὶ οὐδέποτε τὸ ψεῦδος ἐχρησιμοποιήθη μετὰ μαιζονος ἐπιτηδεύτητος πρὸς ἀποκλινῆσιν τῶν ἀπλουστέρων. Τελευταίως μελίστα ἀραβόγλωσσά τινα τῆς Αἰγύπτου φύλλα προτρέπουσι τὸν εὐσεβῆ ὀρθόδοξον τῆς Συρίας καὶ Παλαιστίνης λαὸν μονονοῦχι εἰς ἐπανάστασιν καὶ κατὰ τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως καὶ κατὰ τῆς νομίμου καὶ κανονικῆς αὐτῶν Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς.

Τίνας οἱ ὑποκινούντες τὸν Ὁρθόδοξον λαὸν πρὸς τοιαῦτα παράτολμα ἐγχειρήματα καὶ τίνας οἱ ταπεινοὶ σκοποὶ, πρὸς τοὺς τοιοῦτοι κατατείνουσιν, ὀλίγοι τοὺς ἀγνοοῦσιν. Ἀλλὰ θεὸν νὰ παταχθῶσι τὰ ψευδολογήματα αὐτῶν καὶ ν' ἀνατραπῶσι τὰ ἔργα αὐτῶν διότι μέγας ὁ κίνδυνος.

Πᾶς εὐνοειδὴς Ὁρθόδοξος θεὸν νὰ θλίβῃ ἐπὶ τῷ ἀκηρύκτῳ τοῦτω ποίμῳ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁρθοδόξου κλήρου, ὅστις ἀπ' αὐτῆς τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐκκλησίας μέχρι σήμερον, ἐναγωνίως, διέσωσε τὸν Χριστιανισμόν καὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν ἐν ταῖς χώραις ταύταις. Καὶ δὴ οὐδεὶς βεβαίως ἀγνοεῖ, ὅτι τὰ τέσσαρα νῆς Ἀνατολῆς Πατριαρχεῖα ἐνέκαθεν Ἑλληνικὰ ἦσαν, Ἑλληνικαὶ αἱ Ἐκκλησίαι αὐτῶν, Ἑλληνικὸς ὁ λαός. Ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας ἀγνοεῖ λαὸν Συριακὸν ἢ Ἀραβικὸν χριστιανιστὰν ἐν ταῖς χώραις ταύταις. Ἐὰν ὅμως, ὡς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ἀρχαῖται καὶ ἐνδοξοὶ Μητροπολῆες Καίσαρειας, Ἰκονίου καὶ Ἀγκύρας, ἵνα τὰς λοιπὰς παρατρέξωμεν, ἀπέβαλον τὸ γλωσσικὸν ἰδίωμα καὶ ὁ λαὸς ἐλάλησε τὴν γλῶσσαν τῶν δορυκτῶν, ἐὰν τοῦτο αὐτὸ ἐν τινι μέτρῳ, συνέβη ἐν Συρίᾳ καὶ Παλαιστίνῃ, βεβαίως οὐδαμῶς μετελλάγη ἡ οὐσία τῶν πραγμάτων καὶ αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Ἀνατολῆς παρέμεινον ὅποιαι καὶ ἦσαν τὸ πρότερον.

Ἡ συναίσθησις τῆς καταγωγῆς οὐδὲν ἥρανίσθη παρ' αὐταῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ Πολιτικοὶ Ἀρχόντες εἴτε ἐν Ἀντιοχείᾳ, εἴτε ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, εἴτε καὶ ἐν Κων)πόλει, ἀνεγνώρισαν μίαν τινὰ ἐθνότητα ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ταύταις, τὴν Ἑλληνικήν.

Ἀναδρομὴ εἰς τὸ παρελθόν

Τὰ τρία Πατριαρχεῖα ἀπὸ τοῦ ἐβδόμου αἰῶνος καὶ ἐξῆς ἤρξαντο ἀπογόμενα εἰς τὴν ἀραβικὴν ἐξουσίαν καὶ τοῦτο ἔνεκα τὸ Βυζάντιον ἔκτοτε ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ προστασίαν τὰς Ἐκκλησίας Ἀντιοχείας, Ἱερουσαλὴμ, Ἀλεξανδρείας, παντοιοτρόπως βοηθοῦν, ἀνακατασκευάζον τὰς Ἐκκλησίας, ἰδρύον νέας, καὶ διέσωσεν αὐτὰς ἀπὸ χαλεπῶν καιρικῶν περιστάσεων καὶ πιέσεων καὶ ἐπηρεῶν τῶν ἐτεροδόξων, προσθεύον καὶ μεριτεῖον ὑπὲρ τῶν Ὁρθόδοξων παρὰ τοῖς Πολιτικοῖς Ἀρχουσι τῶν χωρῶν ἐκείνων. Οὐδεὶς δ' ἀγνοεῖ, ὅτι καὶ ὁ λαὸς τῶν ἐκκλησιῶν τούτων, ἐξηκολούθει διακρατῶν τὴν συνείδησιν τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ, μαρτυρίον δὲ τούτου πρόκειται ἡ ἐκ τοῦ βίου τῆς Παλαιστίνης ἀντιλήξις κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους μεγάλῃ ὁρῳ φωνῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.

Ἐπὶ τὸν ὅμως οἱ δυστυχεῖς χρόνοι τῶν

Σταυροφοριῶν καὶ αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Ἀνατολῆς, πρῶτῃ δὲ ἡ τῆς Ἀντιοχείας, ὑπέστησαν μεγίστην δοκιμασίαν. Τότε οὐ μόνον ἐν Βυζαντίῳ ἐξελέγοντο οἱ ὀρθόδοξοι Πατριάρχαι τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ διαμένον καὶ διατηροῦντο, ὡς καὶ δὲν ἤδυναντο νὰ διαμείνωσιν ἐν ταῖς θρόνοις αὐτῶν, διωκόμενοι ὑπὸ τῶν Λατίνων. Κατὰ τὸ 1098 κατέλαβον οἱ Σταυροφόροι τὴν Ἀντιοχείαν, ἀλλ' ἐκυριάρχησαν ἐν αὐτῇ μέχρι τοῦ 1268, ὅτε ἐξεδιώχθησαν ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν Σουλτάνων τῆς Αἰγύπτου. Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει τότε ἐκλεγείς Πατριάρχης Ἀντιοχείας Θεόδωρος Δ' κατὰ συνθήκην τῶν Βασιλέων τοῦ Βυζαντίου, πρὸς τοὺς κατακτητὰς τῆς Συρίας, μετέβη εἰς τὴν ἔδραν αὐτοῦ εἰς Δαμασκόν. Κατὰ τὸν ἴδιον καὶ ἐ' αἰῶνα ἐξακολούθει ἡ αὐτὴ τάξις ἐν ταῖς Ἐκκλησιαστικαῖς πράγμασι τῆς Ἀντιοχείας, ὡς καὶ ἐν Συρίᾳ ἐγένετο τις ἀπόπειρα πρὸς παραβίαν αὐτῆς, μεγάλη ἐπηκολούθει ταραχῇ, ἥτις συνεῖε εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ καθολικισμοῦ. Κατὰ τοῦ κακοῦ τούτου ἐπὶ λαίαν ἐπὶ τοῦ ἔκ Χίου καταγόμενος Πατριάρχης Ἀντιοχείας Εὐδόμιος Γ' (1638).

Τοῦτον διεδέχθη ὁ ἐκ Συρίας καταγόμενος Μακάριος Γ', ὅστις ὅμως δὲν δύναται τις νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι μετέλλαξε τὸν χαρακτῆρα τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιοχείας, διότι καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἡ Ἐκκλησία ἐκείνη διέσωσε τὸν αὐτὸν πρὸς τὰς λοιπὰς Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς χαρακτῆρα.

Ἀσύνητος πολιτεία

Δυστυχῶς ὅμως ὁ Μακάριος οὗτος ἐγένετο παραίτιος τῶν μεγαλειτέρων δοκιμασιῶν τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιοχείας, διότι κατὰ τὴν ἐκφρασιν τοῦ ἁγίου τε ἀδίκου κατηγοροῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ κλήρου, Ρώσου ἐπισκόπου Πορφυρίου Οὐσπένσκη, ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Μακαρίου ὡς γάγγραινα ἤρξατο ὁ καθολικισμὸς κατατρώγων τὴν Ὁρθοδοξίαν ἐν Συρίᾳ, καὶ ἂν μὴ ἐπῆρχοντο ἐπίκουροι οἱ Ἕλληνες Πατριάρχαι καὶ ὁ Ἑλληνικὸς κλῆρος σήμερον δὲν θ' ὑπῆρχεν ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἀντιοχείας. Ὅσαι δὲ μὴ ἐξήρκει ὁ μέγας οὗτος κίνδυνος, ἐν παρέσχεν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀντιοχείας ὁ Μακάριος, ὁ συγγενὴς αὐτοῦ Κύριλλος, εἰκοσαετῆς τότε νεανίας, αὐθάδης καὶ παράτολμος, διὰ τῶν χρημάτων, ἅτινα ἤθροισεν ἐκ Ρωσίας ὁ Μακάριος, κατάρθωσε νὰ καταλάβῃ παρὰ νόμους τὸν θρόνον τὸν Πατριαρχικόν. Τότε δὲ σύμψας ὁ ὀρθόδοξος λαὸς τῆς Συρίας ἀπηυθύνθη πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην παρακαλῶν, ἵνα ἐκλεγῇ καὶ ἀποσταλῇ εἰς τὴν Συρίαν κατάλληλος Πατριάρχης Ἀντιοχείας, τοιοῦτος δὲ ἐξελέγη ὁ ἐκ Χίου καταγόμενος Νεόφυτος Μητροπολίτης Ἐπιφανείας.

Ὁ ψευδοπατριάρχης ὅμως Κύριλλος, ἐν πικαλοθεῖς τὴν μετῴκειαν τῶν Καθολικῶν, ἐξηκολούθησε τεράτων τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐπὶ τοῦ διαδόχου τοῦ Νεοφύτου, Ἀθανασίου (1700). Κατὰ τοὺς δυστυχεῖς δὲ ἐκείνους χρόνους ὁ Καθολικισμὸς διὰ τοῦ Κυρίλλου ἠδυνήθη ἐν τῇ Συρίᾳ, καὶ δὴ ὁ Κύριλλος τῇ βοηθείᾳ τῶν Καθολικῶν ἐξηστράτευσεν τὴν ἐκλογὴν εἰς τὸν ἐξ ἴσου παράνομον διαδόχον αὐτοῦ Σαραφίμ, ἐκ Συρίας καταγόμενον, ὅστις καὶ ἐκλεγείς Πατριάρχης Ἀντιοχείας, ἵνα εἴη βοηθὸς τοῦ καθολικοῦ, ἐδέχθη τὸν Οὐνισμὸν. Τότε καὶ πάλιν σύμψας ὁ ὀρθόδοξος λαὸς τῆς Συρίας ἀπηυθύνθη πρὸς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν ζητῶν τὴν μητρικὴν αὐτῆς προστασίαν, δι' ἧς καὶ ὁ τότε Πατριάρχης Κων)πόλεως Παῖς

ορίου 1860 εξέλεξαν Πατριάρχην Ἀντιο-
χείας τὸν Θ. Θ. Πρίου Ἰσίδωρον, ἐπ' οὗ τῇ 26
Νοεμβρίου 1860 ἐπέστρεψαν εἰς τὴν ὀρθο-
δοξίαν 50,000 Οὐνιτῶν. Μετὰ τὸν Ἰσίδωρον
ἐξελέγη, ὡς γνωστὸν, ὁ Γεράσιμος καὶ μετὰ
τοῦτον ὁ Σπυρίδων, συνεχίζοντες τὴν ἀδια-
λείπτου σειρὰν τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀντιο-
χείας Πατριαρχίᾳ, οἵτινες ἤρχοντο εἰς τὴν
Ἀντιόχειαν, ἴσα καταδραπνήσαντες καὶ τὸν
πλοῦτον αὐτῶν καὶ τὴν ζωὴν ὑπὲρ τῆς ὀρ-
θοδοξίας. Ὅπως δὲ πάντες οἱ προκατοχοὶ
αὐτοῦ, ὅτι καὶ ὁ Σπυρίδων πρὸς συντήρησιν
τοῦ ἐλάχιστου Πατριαρχίου καὶ θεραπείαν
τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων ἀναγκῶν τῆς πο-
λυπαθοῦς ἐκείνης Ἐκκλησίας συνεισένηκεν
τὸν ὀβολὸν αὐτοῦ.

Ποῦ ἀποβλέπουσιν

Ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ τῆς Ὀρθοδοξίας ἤρξαντο
ἐξερεθίζοντας τὸν λαὸν καὶ συνταράττοντες
τὴν Ἐκκλησίαν, διὰ καὶ μόνοι, χάριν τῆς
αἰρήνης αὐτῆς ἀπεμάστιξε ν' ἀποχωρήσῃ
τοῦ Θρόνου Αὐτοῦ.

Καὶ ἐξελέγη μὲν πρὸ ἔτους καὶ πλέον
στακτικὸς τοποτηρητὴς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Θρό-
νου ὁ μητροπολίτης Ταρσῶ καὶ Ἀδάνων
Γερμανὸς καὶ εὐχερῶς θὰ ἐπιτυχάνετο ἡ
κανονικὴ τοῦ νέου Πατριαρχίου ἐκλογή,
ἀλλὰ δυστυχῶς, ἐνεκα διαβολῶν τῆς ἐν
(ζων) πόλεως ρωσικῆς περβείας, τῶν ἐ-
ξωτερικῶν καὶ Παλαιστίνης προξένων δυσ-
τυχῶς προσώπων καὶ σωματοειδῶν αὐτῆς
τῆς Ρωσικῆς Παλαιστίνης Ἐκκλησίας δὲ
κατωρθώθη ἡ ἐκλογή, εἰς ἐπὶ τὴν δὲ εἰς
τὴν θέσιν τοῦ τοποτηρητοῦ παρανόμως ὁ
Λαοδικεὺς, κ. Μελέτιος, καὶ παρασιναγω-
γὴν περὶ ἐκείτον συστηράμενος, οὐδὲ κοινω-
νήσας πρὸς τὰς λοιπὰς ὀρθόδοξους Ἐκκλη-
σίας, ἵποπειρᾶται νῦν νὰ προβῇ εἰς ἐκλογήν
Πατριαρχοῦ δὴθεν Ἀντιοχείας.

Διηγήσας, ὅτι ὁ Σεβασμιος κύριος Μητρο-
πολίτης παρεγγύρισε τὰς κρίσεις περι-
στάσεις τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιοχείας, ὅπως
θίξω, εἰς τὰς παρακαλούσας τῶν ἐπαναστα-
τικῶν ἐκκλησιῶν τῶν ἀρεβογλώσσων φύλ-
λων τῆς Αἰγύπτου. Διηγῶν, ὅτι ἐκτὸς τῶν
ἀρεβογλώσσων τούτων φυλλωρίων καὶ τινες
τῶν ρωσικῶν φημεριδῶν ἀν' ἀρχῆς τοῦ ζη-
τήματος δὲν ἐπέμεναν συκοφαντοῦσαι τὸν
Ἑλληνικὸν κληρὸν τῆς Ὀρθόδοξου Ἀνατο-
λῆς, ἀπειλοῦσαι ὅτι ἐφ' οὗ κα-
ταρθώθῃ ἡ ἐκτόπισις τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ κληροῦ ἐκ τῆς Συρίας
θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ σειρὰ καὶ
τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ καὶ ἐν Αἰ-
γύπτῳ.

Ἀλλὰ τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας
διεξάγει ὁ ἑλληνικὸς κληρὸς ἐν Ἀνατολῇ
καὶ διατηρεῖται ἀκατάβλητος ἐπὶ μακροῦ,
εἰώνας ἄνευ τοῦ Ἑλληνικοῦ κληροῦ, ὡς
ὁμολογοῦσιν αὐτοὶ οἱ κορυφαῖοι τῶν συγχρό-
νων Ρώτων ἱστορικῶν καὶ ἱδίων ὁ Κάπτε-
ν, σήμερον δὲν θὰ ὑπῆρχον οὐδ' ἔχουν ὀρ-
θοδοξίας ἐν Συρίᾳ καὶ Παλαιστίνῃ. Διαπρε-
πεῖς δὲ ἱεράρχαι ἐν Ρωσίᾳ κατὰ τοὺς νεώ-
τερους χρόνους σεβαστῶς καὶ μετὰ συγκινή-
σεως εἶπον, ὅτι ἀληθῶς καὶ κυρίως στρα-
τευομένη Ἐκκλησία εἶνε σήμερον ἡ ἐν Ἀ-
νατολῇ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία.

Καὶ ἐν τούτοις κατ' αὐτῆς κηρύττουσι
τὸν πόλεμον τὰ ρωσικὰ φέλλαι! Δὲν γνω-
ρίζομεν ὅποιον εἶνε τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος
αὐτοῦ. Ἀλλὰ διαπράττουσι μέγα ἐγκλημα-
τὰ συκοφαντοῦντες καὶ ὑβρίζοντες τὸν Ἑλ-
ληνικὸν Ὀρθόδοξον κληρὸν καὶ διὰ τὴν ἀ-
ριστοκρατικὴν Ἀδελφότητα. Καὶ περὶ ταύτης
δὲν ἰδιαιτέρος ἐστὶ ἡμῖν ὁ λόγος, διὰ δὲ
τῶν ἀνωτέρω λέξεων ἠβλήσαμεν νὰ ὑπο-
δείξωμεν, ὅτι οἱ ὑβρίζοντες τὸν Ἑλληνι-
κὸν καθόλου κληρὸν τῆς Συρίας καὶ Πα-
λαιστίνης ἐξυβρίζουσιν αὐτὴν ταύτην τὴν
ὀρθόδοξον, τὸν ὀλεθρον δὲ αὐτῆς ἐπιζη-
τεῖν οἱ παρανόμως ζητοῦντες νὰ λύσῃσι
ἀκαίρως ὅπως δημιουργηθὲν Ἀντιοχικὸν
ἐπὶ τῇμα. Τοιαύτην λύσιν βεβαίως δὲν θ' ἀ-
κρωθῶσι τὰ λοιπὰ Πατριαρχεῖα, διότι ἡ
Ἐκκλησία Ἀντιοχείας μένει νῦν ἄνευ κε-
φαλῆς καὶ διὰ τοῦτο οὐδεμίαν πράξιν ἀνα-

καὶ ἀπεφασίσα νὰ κρούσῃ εἰς συμπληρωτικὰς
ἀνακρίσεις

Ἄν θὰ κλητευθῶσι νέοι μάρτυρες τοῦτο
μένει ἐπὶ ὑπὸ αἵρεσιν. Ὡς ἐξετασθῶσιν ὅμως
κατ' ἀντιπράστατον ὁ στρατηγὸς Σαῶν καὶ
ὁ τοῦ ὀπουργίου τῶν Ἐξωτερικῶν Παλαιολό-
γοι, διότι φαίνεται δι' ὑπῆρχον δύο μεταφρά-
σεις τοῦ περιλαλήτου κρυπτογραφικοῦ τηλε-
γραφήματος Παντιζέδης, ὅπως διάφορος ἡ μία
τῆς ἄλλης.

Πιθανώτατα θὰ εὐρεθῶσιν ἀντιμέτωποι ἐν
τῇ αὐτῇ αἵθρῃ καὶ ὁ ἀνακριτὴς Μπερτου-
λιὸς μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Ροζέ, διὰ νὰ βε-
βαιωθῇ ἐάν ὅσα διηγήθη ὁ πρῶτος περὶ τῶν
συγκινήσεων τοῦ μακαρίτου Ἀνδρῆ ἦσαν ἀλη-
θῆ ἢ συβόρια πλημμελοῦς διαγνωσῶν τῶν
ψυχικῶν διαθέσεων τοῦ εἰρημένου ταγματάρ-
χου.

Δύο νέοι μάρτυρες. — Αἱ γυ- ναῖκες εἰς τὴν ὑπόθεσιν

Οἱ δύο νέοι μάρτυρες, οἵτινες ἐλέγτο δι-
θὰ κληθῶν εἶνε ὁ ταγματάρχης Φραιστα-
ρ καὶ ὁ πρῶτος διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Πα-
ρισίων καὶ τῶς δικαστικῆς τῆς Ἀλγερίας
Λεπὶν.

Ὁ πρῶτος, λοχαγὸς ἔτ', ὑπῆρξεν εἰς τῶν
Στρατοδικῶν τοῦ 1891 καὶ ἦτο ὁ ἀπὸ τινος
κατατρυχόμενος ὑπὸ τῶν τύφων τοῦ συνείδ-
στοι, διότι συνήρῃσε διὰ τῆς ψήφου του εἰς
τὴν καταδίκην τοῦ Δριφου.

Ὁ Λεπὶν, ὡς διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας
παρηκολούθησε τὰς συζητήσεις τοῦ Δικαστη-
ρίου ἐκείνου, μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν οἱ
Στρατοδίκαι ἐστάθον εἰς τὴν αἴθρῃσαν τῶν
δικαστῶν.

Ἡ φημιζομένη πρόσκλησις αὐτοῦ εἶνε
μᾶλλον εὐσεβὴς ποδὸς τῶν δριφουρικῶν. Τί ἐλ-
πίδουσιν οὗτοι ἐκ τῆς μαρτυρίας τοῦ ἀδελ-
λου.

Εἰς δὴν αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, δι' ἣν ἐγέ-
νοντο τισσάρες δικαίαι συμπαραλαμβανομένης καὶ
τῆς ἐναντίου τοῦ Ζιλά καὶ τρεῖς αὐτοκτονίας,
ἀνελήθησαν οὐκ ὀλίγον καὶ αἱ γυναῖκες, αἱ
πραγματικαὶ γυναῖκες ἐξ ὁσίων καὶ σαρκῶν,
ἐκτὸς τῶν πεπλοφόρων, αἵτινες ἦσαν μόνον ἐν
τῇ φαντασίᾳ τοῦ Ἑστιαζῦ.

Μία ἐξ αὐτῶν ἦτο καὶ ἡ ἐρωμένη τοῦ
Λεμερσιέ Πικάρ, ἡ Μωϋσέως Λέμαν, ὅστις
τὴν ἡμέραν τῆς αὐτοκτονίας του ἐκαλεῖτο
Ρομπέρτ καὶ ὅστις ἀπηγγονίσθη ἐν τῇ κατὰ
τὴν δόξιν Σιζάρων δοματίᾳ του πρὸ ἐνὸς ἡδὴ
ἔτους.

Ὁ Λέμαν αὐτός, ὡς γνωστὸν, ἦτο ὁ συν-
τάκτης τοῦ ὑπὸ τὸ ψευδῶνυμον Ὅττο πλαστοῦ
τηλεγραφήματος.

Διεδόθη τότε δι' εἰς τὸ ἀπονενομημένον τῆς
αὐτοχειρίας κίνημα ἐξώθησεν αὐτὸν ἡ ἐμφά-
νισις εἰς τὸ κατὰ τὴν δόξιν Σιζάρων ἀναχωρη-
τήριον τοῦ μυστηριώδους τινος ἐπισκόπου.

Ἡ ἐρωμένη τοῦ ἀπλῆ ἐργάτη ζητεῖ σημε-
ρον νὰ κλητευθῇ ὡς μάρτυς ἐνώπιον τοῦ Δι-
καστηρίου, ἐτοίμη νὰ βεβαιώσῃ—εἰς βάρος τοῦ
ἄλλου Πικάρ—ὅτι εἶδε φανερὰ καὶ ὁμοῦ
τὸ περιώνυμον Πιτ-Μπλέ.

Ἐπὶ πλέον ἰσχυρίζεται δι' αὐτὴ μόνη γι-
νώσκει τίς ἦτο ὁ ἀγνωστός ἐκεῖνος ἐπισκόπος.

Εἰς οὐδὲν μέγρι τοῦδε ἀπεκάλυψε τὸ ὀ-
νομα του, βεβαιῶν ὅμως ὅτι εἶνε αὐτὸς ἀρχιεὶς
ἀξιοματικὸς καὶ δι' ἀληθείαν πέντε ἡ ἐξ γλώσ-
σας, ἐν αἷς καὶ τὴν σα ν σ κ ρ ι τ ι κ ῆ ν.

Ὅσαι γυναῖκες τόσα μυστήρια!

Ἡ κατάθεσις τοῦ Πικάρ

Ὁ ἄλλος Πικάρ—διὰ νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὸν
ζῶντα—διὰ μιᾶς τηλεγραφικῆς ἀναφορᾶς τοῦ πα-
ρακαλεῖ τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸν
νὰ διατάξῃ ἀνακρίσεις, ὅπως ἀποκαλυφθῶσιν
αἱ ἐναντίον αὐτοῦ μηχανορραφίαι τοῦ στρα-
τηγοῦ Γκόνε, τοῦ Πατὸ δὲ Κλάμ καὶ παντὶς
τοῦ προσωπικοῦ τοῦ γραφείου τῶν πληροφο-
ριῶν, οὕτινος ἦτο ὁ διευθυντής.

Αἱ μηχανορραφίαι αὐταὶ εἶχον, κατὰ τὸν
Πικάρ, ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν, νὰ παρεμποδί-
σωσι τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας, δι' ἣν
οὗτος ἐμόχθη, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Πιτ-
Μπλέ.

Ἡ κατάθεσις ἐν τούτοις αὐτοῦ ἡ δημοσι-
ευθεῖσα μετὰ τῶν ἄλλων ἐν τῷ «Φιγερῶ»,
ἐξακολουθεῖ ἐτι νὰ σχολιάζεται ὑπὸ τῶν ἐν-
διαφερομένων.

Κατόπιν τοσούτου θορύβου λέγουσιν οἱ ἀν-
τιδριφουρσικοὶ, ἰδοὺ ὁ μέγας προστάτης τοῦ
Δριφου ἐπεγυμνῶθη ἐνώπιον τῆς κοινῆς
γνώμης, διὰ τῶν ἰδίων ἀντιφάσεων!

Καὶ διηγοῦνται δι' :

Ὁ παρουσταζόμενος ὡς ὑπέρμαχος τῆς ἀ-
θωπότητος τοῦ ἐνόχου Δριφου ἐπῆρξεν ἄλλοτε
ἀφορμὴ νὰ καταδικασθῇ εἰς τριετὴ εἰρκτὴν

αἰθου-
πισθη-
προδ-
ἐξου-
αὐτά-
τοῦ
προσ-
πλησ-
14)
περὶ
κῶν
τὴν
Μεθ-
Πατ-
ἐξάνδ-
Μετ-
ἐ Σπ-
τάκτ-
«Ο-
μετὰ
αἰεῦ
Διδ-
σμα
μαρτ-
ρωτικ-
Πε-
γος θ-
ζὲ κα-
«Α-
μάρτυ-
εἰς τὰ
δίκου
Τ
«Ο-
ἐκπα-
άρτι-
ὕπαλ-
πρὸς
τινος
παιδ-
μοσχ-
σιαν
«Ο-
σχεδ-
διαφ-
συντη-
τῶν
Εἰ-
ἐκπα-
λισσ-
ἐξωτε-
δῶν τε
σκήσε-
σεως
λαϊκῶ
Κράτο-
ἀναγν-
τῶν γ-
αὐτῶν
τῶν
μακρ-
νὰ μα-
νευ-
παιδ-
ὕπου-
σια-
Κα-
τῆς
Ἐξω-
ἀπέστ-
των
τὸ ἐν-
Τὰ
λεν εἰ-
πουργ-

σιος μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐξελέξατο Πατριάρχην Ἀντιοχείας τὸν ἐκ Κύπρου Σιλβεστρον, ὃν δὲ δραπετήριον καὶ ἀιώτατον. Ὁ Σιλβεστρος εἶδε τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν. Ἀπὸ Χ.λεπίου μέχρι Δ.μασσοῦ καὶ τῶν παραλίων τῆς Συρίας ἐπεκράτει ἡ λύπη τοῦ καθολικισμοῦ, τὰ ἥδη ἐξεφαυλίσθησαν, ἡ ἰαριμία καὶ ἡ λοιπὴ φυλότης ἀναφανδὸν ἐπατρέπετο, ὁ Πάππστης ψευδοπατριάρχης Σαραφείμ, καταφυγὼν εἰς Λ.δάνιον ὄρεος, ἰδέχεται πάντα φυλόβιον καὶ μοιχὸν καὶ ἡλικὸν δὲ καθ' ἑἷ οὗτος Σιλβεστρος, διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸν τὸν Οἰκονόμον τοῦ Πατριαρχείου, Μούσαν καλούμενον, ἠναγκάσθη νὰ καθαιρέσῃ

Μία ἔξοχος προσωπικότης

Ἀνεκδιηγήτους ἀγῶνας ἐδέχθη νὰ καταβάλῃ ὁ μακάριος ἐκεῖνος Πατριάρχης, ὅπως ἐκκαθάρῃ ἐκ τῆς λύμης τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ, τὰ δὲ τελευταίως ὑπὸ τῆς Παλαιστινίου Ρωσικῆς Ἐταιρίας, ἐν τοῖς Ἀναγκάτοις τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς Στραχυολογίας, δημοσιευθέντα πολὺτιμα ἔγγραφα τοῦ Σιλβεστρου καὶ τῶν συγχρόνων τότε αὐτῷ Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ τινὰ σχετικὰ πρὸς τὸν ἀγῶνα τοῦ Σιλβεστρου ἱστορήματα τοῦ γραμματέως τοῦ αἵου Τάφου Νεοφύτου τοῦ Κυπρίου, ἐπιχέουσι θαυμάσιον φῶς ἐπὶ τῆς ἔξοχου προσωπικότητος τοῦ Πατριάρχου ἐκείνου καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἔργου ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας ἐν Συρίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ κλήρου, αἵτις τοῦ δ. ποίου ἡ ὀρθοδοξία θὰ ἐξηφανίζετο ὑπὸ τοῦ καθολικισμοῦ.

Μετὰ τὸν Σιλβεστρον, πρόμαχοι τῆς Ὀρθοδοξίας ὡς Πατριάρχαι Ἀντιοχείας ἀναδεικνύονται ὁ ἐκ Βιζαντίου Φιλήμων (1766), ὁ ἐκ Χίου Δανιὴλ (1767), ὁ ἐκ Κύπρου Ἀνθεμῖος (1793), ὁ ἐκ Βιζαντίου Σερφεῖμ (1843) Μετὰ τὸν θάνατον τούτου ὁ Ὀρθόδοξος λαὸς τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιοχείας ἐζήτησεν ὡς Πατριάρχην ἑαυτοῦ τὸν πολὺν Συναίου Κωνσταντῖνον, καὶ τούτου μὴ στέρξας, ἐξελέγη τῷ 1823 ὁ ἐκ Νάξου καταγόμενος Μεθόδιος. Οὗτος ἐκτὸς τοῦ Καθολικισμοῦ εἶδε νέον ἐχθρὸν ἐν Συρίᾳ, τοὺς Προτεστάντας Ἱεραποστόλους, ἐξαγορεύοντας καὶ διὰ χρημάτων καὶ δι' ἐτέρων μέσων τὴν συνείδησιν τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ.

Διὸ καὶ ἐδέχθη νὰ καταβάλῃ ἰδιαίτε-
ρους ἀγῶνας ὁ Μεθόδιος, περικαλούμενος, ὡς καὶ οἱ προκατόχοι αὐτοῦ, τὴν βοήθειαν τῶν λοιπῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ὁμογενῶν. Οἱ ἀγῶνες τοῦ ἱεροῦ Μεθοδίου ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας δύνανται ν' ἀποτελέσωσιν ἱστορίαν δλόκληρον, ἀρκεῖ δὲ νὰ ἀναφέρωμεν μόνον, ὅτι κατώρθωσαν ὁ μέγας ἐκεῖνος Πατριάρχης κατὰ τὸ 1847 νὰ ἀπαναφέρῃ εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν ἅπαντας σχεδὸν τὴν Μεσοποταμίαν μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Ἀλίδης Μακαρίου καὶ μέρος τῆς ἐπαρχίας Σιδωνος.

Μετὰ τὸν Μεθόδιον, αἰτῆσαι καὶ πάλιν τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιοχείας ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία τῇ 9 Οκτω-

βρίου τοῦ 1851 καθιστῶς τοσούτων αἰώνων δύναται νὰ ἔχῃ ἰσχὺν καὶ κύρος.

Ἐ. τῷ παρόντι χρόνῳ ἡ Ἐκκλησία Ἀντιοχείας στερεῖται καὶ αὐτοῦ τοῦ κανονικοῦ τοποτηρητοῦ, διότι ἐξωδίκως δόκως ἐγώθη εἰς τὰ λοιπὰ Πατριαρχεῖα ὅτι, ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν, ἐξαποτίσθη ὁ νομίμως ὑπὸ πάντων τῶν ἀρχιερέων ἐκλεγείς τοποτηρητής καὶ τὴν θέσιν αὐτοῦ κατέλαβε ὁ Λαοδικεὺς. Ἀλλὰ κατὰ τὰ θέσμια τῆς Ἐκκλησίας καὶ νόμιμος ἐάν τις ὁ τοποτηρητής αὐτοκαλούμενος οὗτος, οὐδαμῶς καὶ πάλιν ἐδικαιοῦτο νὰ ἀνατρίψῃ τὸ ἱστορικὸν παρελθὸν τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιοχείας. Πᾶς τοποτηρητής οἰοσθήποτε ὀρθοδόξου ἐκκλησίας δεῖται νὰ σεβασθῇ τὸ καθιστῶν, οὐδαμῶς δὲ δικαιοῦται νὰ καὶ στομήσῃ, νέους εἰσάγων ἐκλογικοὺς θεσμούς καὶ νέα δημιουργῶν ἐκλογικὰ μέλη ἐν Ἐκκλησίᾳ, ἢ προσωρινῶς μόνον ἐνεπιτεύθησαν αὐτῷ οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ αὐτοῦ.

Διὸ καὶ οἱ περὶ τὸν ἅγιον Λαοδικεὺς θὰ διαπράξωσιν ἔργον, εὐσεβὲς καὶ φιλορθόδοξον, ἔργον μεγάλης ἀλπίης πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἐὰν χάριν τῆς εἰρήνης αὐτῆς ἀποχωρήσωσι τῆς ὀλιγοπρεπείας αὐτῆς, εἰς ἣν ὠδηγήθησαν ὑπὸ κακουργῶν πάντως εἰσηγήσω.

Ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως, ἡ ἐπὶ αἰῶνας τῇ ἀδελφῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀντιοχείας φιλαδέλφως προστετεύσασα, καὶ δοκίμους καὶ ζηλωτὰς ποιμέντας ἐν τοῖς χαλεποῖς ἐκείνοις χρόνοις αὐτῇ δορυφορήσασα, δεῖται, ἵνα κατὰ καθήκον μεριμνήσῃ συντόνῳ, περὶ τῆς ἀπειλουμένης εἰρήνης τῆς ἐκκλησίας, δεῖται δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ ἐκκλησίαι νὰ συμβουλευσῶσι τοῖς Ἱεράρχαις τῆς ἐκκλησίας Ἀντιοχείας, ἵνα μὴ διασπασθῶσιν ὁρμα αἰῶνια, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ ἡμῶν.

Κληρικὸς

ΠΡΟΣ

Α ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

τῆς Δ. ΟΙΚ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Πέμπτη 15 Ἀπριλίου 1899

Υ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΕΝΘΟΣ

Πρέπει τάχα νὰ σιγήσουν μόνον αἱ μουσικαὶ τῆς πόλεως διὰ τὰ πάθη τοῦ Σατῆρος ἡμῶν καὶ πρέπει τάχα νὰ κλεισθῶν μόνον τὰ πιάνα καὶ τὰ στόματα διὰ νὰ δεῖξωμεν ὅτι θλιβόμεθα καὶ ὅτι συγκινούμεθα διὰ τὸ μέγα δράμα τοῦ Γολγοθᾶ;

Ἄρα γε δὲν ὑπάρχει καὶ τίποτε ἄλλο;

Νομίζει τάχα ἡ αστυνομικὴ ἀρχὴ, ὅτι δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κλείσῃ μαζὴ μὲ τὰ στόματα τῶν καναδόρων καὶ τὰ καταστήματα καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτῇ τὴν ἀργίαν; Ἀφοῦ ἀκόμη δὲν κατωρθώθῃ ἡ Κυριακὴ ἀργία ὅς κατωρθωθῇ τοῦλάχιστον ἡ ἀργία τῶν ἡμερῶν αὐτῶν.

Τὸ κλείσιμον τῶν καταστημάτων μίαν ἢ δύο ὥρας ἐνωρίτερον τοῦ συνήθους δὲν εἶνε δὲ καὶ

τὸ κωδωνοστάσιον κάτω εἰς τὴν πόλιν τοὺς γλυκεῖς ἤχους τῶν.

Καὶ τὸ φῶς ἐκεῖνο ἄπλωνεν εἰς τὸ μεθόστρωτον εἰρηνεύατον καὶ καυστικώτατον σὰν νὰ ἐζήτει νὰ ἐκδιώξῃ τὸ πάθος, τὸ φῶς τῶν ἀνοικτῶν καταστημάτων. Μὴ τῇ πεζότητι πάλιν ἀδελφεῖ. Διότι ἐπὶ τέλους ἂς μὴ εἶνε εὐλάβειαι, ἀλλ' ἂς εἶνε ἀλήθεια ποίησις. Ὑποθίτω δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ πενιτεροὶ εἰς τὰς ἡμέρας αὐτὰς θὰ εὕρισκον ὀλίγην ποίησιν, θὰ εὕρισκον κατὰ τὸ ὅποιον δὲν ἔχουν αἱ ἄλλαι ἡμέραι. Χάριν τοῦ ἐκείνου αὐτοῦ λοιπὸν ἔπρεπε νὰ κατορθωθῇ ἡ νυκτερινὴ ἀργία μερῶν καταστημάτων. Διότι τάχα μόνον τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν καὶ τὸ Μεγα Σάββατον νὰ κλείνουν ἐνωρίς τὰ καταστήματα καὶ εὐχὴ καὶ τὰς ἄλλας ἡμέρας τῆς εβδομάδας τῶν Παθῶν. Αἱ νυκτεριναὶ ἀκολουθίαι ἀρχίζουν πρὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Παθῶν. Καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἐβδομάδα τῶν Παθῶν.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας λοιπὸν ἐκείνης τὰ διάφορα μπακάλικά καὶ οἰνοπωλεῖα καὶ ἐμπορικὰ ἡμεροῦν ἀξιολογώτατα νὰ κλείουν ὁ βράδυ διὰ νὰ προσευχηθῇ ὁ ἐργάτης, διὰ τὴν δευτέραν τὸν δοῦλον.

Ἡ ἀγορὰ ἐξ αὐτοῦ δὲν ἔχει νὰ ζημιωθῇ ὅποτε δταν ταῦτα καθιερωθῇ, δταν γείνηται ἡ ἡμέρα καὶ δταν ὁ κόσμος μάθῃ νὰ ἀμνηστῇ τὰς προμηθείας τοῦ ἀπὸ ἐνωρίς.

Φωνάζομεν καὶ κοπτόμεθα διὰ τὴν Κυριακὴν ἀργίαν, ἀλλὰ διατί νὰ μὴ φωνάζωμεν καὶ διὰ τὴν νυκτερινὴν ἀργίαν κατὰ τὴν ἐβδομάδα τῶν Παθῶν, ἀφοῦ μάλιστα τὸ εὐεταῖον αὐτὸ δύναται νὰ γείνη χωρὶς ἐκ τούτου νὰ προκίψῃ ζημία τις καὶ ἀφοῦ ἄλλως τε πρόκειται περὶ τοῦ μεγάλου πένους;

Ἀλλὰ τὸ πένθος αὐτὸ δὲν δύναται νὰ εἶνε μέγα δταν δὲν εἶνε γενικόν.

Ο ΘΡΟΝΟΣ *Νέοι*
ΤΗΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ *15 εκ.*
ΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΖΗΝΟΒΙΕΦ *1897*
ΑΠΟ ΤΟ ΟΙΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

**ΝΑ ΜΗ ΑΝΑΜΙΓΝΥΗΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ
ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ -ΝΑ
ΑΡΗ ΚΑΙ ΤΟ ΣΧΙΣΜΑ**

Περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας ἐλήφθησαν χθὲς πληροφορίες, αἵτινες, εἰάν ἀποδειχθῶσιν ἀληθεῖς πολλὴν ἀπογοήτευσιν θὰ προξενήσωσιν εἰς τὸν Ἑλληνισμόν.

Τελευταίως ἐπεσκέφθη τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβυτῆς τῆς Ρωσίας κ. Ζηνοβιέφ. Ἀφοῦ δὲ ἐπὶ πολλὴν ὥραν συνεζήτησε μετὰ τῆς Α. Π. περὶ διαφόρων ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ἐν τέλει προέβη εἰς ἀπαιτήσεις πολὺ σοβαράς.

Καὶ πρῶτον ἀπήτησεν ὅπως ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης παύσῃ ἀναμιγνύμενος εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ πατριαρχείου Ἀντιοχείας καὶ ν' ἀναγνώρισῃ ὡς πατριάρχην τὸν Ἀραβὰ Μελέτιον. Ἐπίσης ἐζήτησε νὰ ἀναγνώρισῃ ὡς Ὁρθόδοξον τὸν βούλγαρον Ἐξάρχον καὶ ν' ἄρῃ τὸ Σχίσμα.

Νὰ παύσῃ δὲ ἀσχολούμενος μὲ τὸ ζήτημα τῶν Ρασκολνίκων.

Ὁ Οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐξοργισθεὶς τότε ἀπήντησεν, ὅτι ἡ Διπλωματία οὐδὲν ἔχει κοινὸν μὲ τὰς ὑποθέσεις τὰς καθαρῶς ἐκκλησιαστικάς. Ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος Βοσνίας Ἀμβρόσιος ὁ χειροτονήσας τὸν Κύριλλον ὡς Μητροπολίτην τῶν Ρασκολνίκων, ἦτο ἱεράρ-

χης τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας καὶ ἐνεκα τούτου μόνον εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδόν του προσήκει, ὅπως κρίνῃ αὐτὸν, καὶ οὐχὶ πρὸς τὸν Β. Ἐπίτροπον τῆς Ι. Συνόδου τῆς Ρωσίας. Περὶ δὲ τοῦ Σχίσματος ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἄρσις αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἐξ ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ὁρθοδοξίας.

1071
1781

κίαν, όπως μετά του κ. Καρολίδου αντιπρο-
σωπεύση τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον κατ'
τὸ ἐν Ρώμῃ συγκροτηθῆσόμενον διεθνὲς Συ-
νέδριον τῶν Ἀνατολιστῶν καὶ Βυζαντινολόγων
ὁ διαπρεπὴς ἱστορικός μας καθηγητὴς κ. Σπι-
ρίδων Λάμπρος.

Τὸ Συνέδριον ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν το-
ῦ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς προσεχοῦς Τρίτης, 2
τρέχοντος μηνός, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς
Ρώμης, θ' ἀντιπροσωπευθῶσι δὲ κατ' αὐ-
τὰ ὅλα τὰ Πανεπιστήμια δι' ἐξ ἑσῶ διαπρεπε-
ῶν ἱστορικῶν καὶ ἱστοριοδιφῶν, οἱ οὗτοι ὁ Γερμανὸς
Κρουμπάχερ καὶ ὁ Ρῶσος Βασιλειέσκη.

Ὁ κ. Λάμπρος ἀσχοληθεὶς εἰδικῶς εἰς τὴν
βυζαντινολογίαν, θὰ εἰσαγάγῃ τρία κυρίως
σπουδαιότατα καὶ πρωτότυπα θέματα.

α') Θὰ προτείνῃ εἰς τὸ Συνέδριον τὴν προ-
τοβουλίαν πρὸς ἐξέτασιν τῆς ἐλληνικῆς μονα-
στηριολογίας, ἥτις θεωρεῖται σπουδαιότατο
παράγων διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς ἱστορίας τῆς
μεσαιωνικῆς Ἑλλάδος.

β') Περί Θεοδοσίου καὶ Πουλχερίας, καὶ
θῶς καὶ περὶ τοῦ ποιητοῦ Βιργιλίου ἐν σχέσιν
πρὸς τὰς Βυζαντινὰς παραδόσεις.

γ') Θ' ἀνακοινώσῃ νέα ἀνέκδοτα ἀπο-
σπάσματα τοῦ Ἰωάννου Ἀντοχέως, ἅτινα ἀνε-
κάλυψεν εἰς τὰς βιβλιοθήκας τοῦ Ἀγίου Ό-
ρους κατὰ τὴν αὐτόθι ἐπίσκεψίν του. Ση-
μειωτέον ὅτι ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἀπασχολε-
τὸς ἀπὸ 25ετίας τοὺς βυζαντινολόγους καὶ ρω-
μαϊστὰς, θεωρεῖται δὲ πηγὴ πολυτιμοτάτων
ἱστορικῶν πληροφοριῶν.

Ὁ «Νεολόγος» θὰ τηρήσῃ τοὺς ἀναγνώ-
στας αὐτοῦ ἐνημέρους ἐφ' ὅλων τῶν ἐν τῷ
συνεδρίῳ ἀνακοινωθησομένων, ἅτινα θὰ ἡδύ-
ναντο νὰ προκαλέσωσι τὴν προσοχὴν καὶ τὴν
ἐνδιαφέρον παντὸς Ἑλλήνου.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΣ

Επιτήδεια	Εσωτερικού...	δραχμαί	25
	Εξωτερικού...	φράγκα	15
Εξαιρέσια	Εσωτερικού...	δραχμαί	12
	Εξωτερικού...	φράγκα	15

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 5 ΛΕΠΤΑ

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΠΡΩΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΜΑΚΡΑ ΔΙ

ΑΤΜΟΜΥΛΟΙ Δ.Σ. ΛΟΥΜΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

Σιγιδάλια άριστης ποιότητος	λεπτά	60
Άλευροσιμίγδαλα		38
Άζημα Ρωσσίας έκλεκτή.....		53
Άλευρα ΑΑΑ		52
» ΑΑ		49
» πιτυράτα.....		45
» δεύτερα.....		45
» τρίτα.....		30
Πίτυρα χονδρά.....		15
ψιλά.....		15

Οί αγοράζοντες διά τὸ ἐξωτερικόν ἀπαλάσσονται τοῦ τελωνειακοῦ τέλους τῶν 6 λεπτῶν κατ' ὅκον ἐκτός τῶν πιτύρων.

Ο ΘΡΟΝΟΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ἡ εἰδήσις, ἥτις ἐκ Βιέννης μετεδόθη χθὲς διαβιβασθεῖσα ἐκεῖ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ἐξελέγη Πατριάρχης Ἀντιοχείας Ἰθαγενὴς Ἀραβ, εἰάν ἀληθεύῃ, εἶναι ὑπὸ πᾶσαν ἐποφιν λυπηρὰ καὶ διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ θρόνου τῆς Ἀντιοχείας καὶ διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν ἐν γένει καὶ τὸ ἐλληνικὸν Γένος.

Τὸ ἐλληνικὸν στοιχεῖον, τὸ πιστῶς ἀκολουθοῦν τὰ πάτρια, ὅπερ, κραταῖδν τέως ἐν Ἀντιοχείᾳ, κραταιῶς ἡμύνετο κατὰ τῆς ἐπιδρομῆς καὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ Σλαυισμοῦ, ὃν ἐκπροσωπεῖ ἐκεῖ τὸ ἐπιχώριον στοιχεῖον τοῦ Ἀραβικοῦ λεγομένου κλήρου, ἡττήθη. Ἡττήθη ὁμως ἐν ἀγῶνι οὐχὶ θεμιτῶ καὶ νομίμῳ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀνατροπῆς τῶν νενομισμένων καὶ τῆς τάξεως, δι' ἧς ἀνέκαθεν διεξήγετο ἡ ἐκλογὴ τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας.

Οἱ ἐκλέξαντες τὸν Ἀραβὰ Πατριάρχην φιλοτάραχοι κληρικοὶ δὲν προέβησαν βεβαίως εἰς κανονικὴν ἐκλογὴν ἐν τακτικῇ συνόδῳ μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν, ἀλλ' ἐν παρασυναγωγῇ συνελθόντες κατ' ἰδίαν, ἐναντίον δὲ τῶν κεκανονισμένων, διότι δὲν περιώρισαν τὴν ἐκλογὴν μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὑποδειχθέντων ὑποψηφίων, ἀλλὰ μετὰ τῶν ἰδίων ὑποψηφίων. Τοῦτο τοῦλάχιστον γινώσκουμεν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε διαβιβασθεῖσων πληροφοριῶν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Κατὰ τὰ κεκανονισμένα δὲ τοὺς ὑποψηφίους τοῦ θρόνου Ἀντιοχείας ὑποδεικνύουσιν ἢ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἢ τὸ τῶν Ἱεροσολύμων μετὰ τῶν ὁμοφρόνων ἱεραρχῶν, τῶν διακρινόμενων ἐπὶ ἀνωτέρᾳ παιδεύσει καὶ ἐπὶ δεδοκιμασμέναις ὑπηρεσίαις πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Μεγάλην Ἐκκλησίαν καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῆς, ὅτι τῆς Μ. ἐν Κων/πόλει Ἐκκλησίας ἐξάρτημα τυγχάνει ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀντιοχείας.

Προκύπτει ἐκ τούτου, ὅτι καὶ ἡ ἀντιθετος τῶν Ἀράβων μερίς, ἡ συντασσομένη πρὸς τὰ ἀνέκαθεν κρατοῦντα, ἡ κεινῶς ἐλληνοφρονοῦσα καλουμένη, δύναται νὰ προβῇ, νομιμώτερον, μονομερῶς εἰς ἐκλογὴν ἐτέρου Πατριάρχου, καὶ ἡ Μ. Ἐκκλησία δύναται ν' ἀρνηθῇ τὸ κύρος αὐτῆς εἰς τὴν ἐκθεσμον ἐκλογὴν, τὴν διὰ ξενικῆς ραδιουργίας πιθανώτατα δὲ καὶ δι' εἰδεχθεστάτης σιμωνίας ἐπιτεῦχθεῖσαν· ἀλλὰ καὶ ἡ Υ. Πύλη, συμφῶ-

νως πρὸς τὰς ἐπανελημμένας διακηρύξεις καὶ τὰς ὑποσχέσεις αὐτῆς πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὅτι θέλει σεβασθῇ τὰ καθεστῶτα καὶ δὲν θέλει ἐπιτρέψει τὴν ἀθέτησιν τῶν δικαιωμάτων τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ὀφείλει νὰ μὴ ἀναγνώρισῃ τὴν γενομένην ἐκλογὴν.

Γινώσκουμεν βεβαίως τὰς ἰσχυρὰς ἐπιρροὰς, αἵτινες, ἐπιτυχοῦσαι τὴν ἐκλογὴν Πατριάρχου, ὅστις θέλει εἶναι ὄργανον τυφλὸν καὶ ὑποχείριον αὐτῶν, θὰ ἀγωνισθῶσιν, ὅπως ἐπιτύχωσι καὶ τὸ εὐκολώτερον, τὴν ὑπὸ τῆς Πύλης ἀναγνώρισιν τοῦ ἐκλεχθέντος. Ἀλλὰ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἔχει ὅπλα ἰσχυρὰ, τὰ ὅπλα τοῦ δικαίου καὶ τῶν παραβιασθέντων νομίμων, ἐπὶ πλέον δὲ μετὰ τῶν δικαίων αὐτοῦ καὶ τῶν συμφερόντων του ταυτίζονται ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰ συμφέροντα τῆς Ὁθωμανικῆς ἐπικρατείας. Ἐὰν θελήσῃ νὰ προσβάλῃ μετὰ σθένους τὴν ἐκλογὴν ὡς ἀντικανονικὴν καὶ ἐκθεσμον, ὅποια ἀληθῶς εἶναι, εἰάν καταγγείλῃ πρὸς πάσας τὰς ἄλλας ὀρθοδόξους ἐκκλησίας τὸ γεγόμενον πραγματικὸν ὑπόθεσις Ἀραβικῆς μερίδος τοῦ Κλήρου Ἀντιοχείας, ὅπερ ἀποτελεῖ αὐτὸ τοῦτο χαρακτῆρα ἀνταρσίας πρὸς τὰς ἐπιταγὰς καὶ τὰ νόμιμα τῆς Ὁρθοδοξίας, δύναται, νομιζόμεν, νὰ περιαγάγῃ εἰς ἀπομόνωσιν τὴν φατρίαν ἐκείνην καὶ νὰ ἀναγκάσῃ αὐτὴν ὅπως ἀναθεωρήσῃ τὰ αὐθαίρετως τολμηθέντα.

Οὐδεμία αὐστηρότης πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἄμετρος πρὸς τὴν παρασυναγωγὴν ἐκείνην καὶ οὐδεμιᾶς ἐπιρροῆς τὰς ἀπειλὰς δὲν πρέπει νὰ πτοηθῶσιν οἱ ἀκυνόμενοι.

Ἐὰν πόθος καὶ σκοπὸς τοῦ Ἀραβικοῦ κλήρου ἦτο μόνον νὰ ἴδῃ ἐπὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς Ἀντιοχείας ἕνα Ἰθαγενὴ καὶ ὁμόφυλον, ζήτημα δὲν ἦθελεν ὑπάρχει, καὶ τὸ Οἰκ. Πατριαρχεῖον ἦθελε συναινέσει, διότι ἡ Μ. Ἐκκλησία αἰετοῦ ἀπέκρουσε τὰς φυλετικὰς διακρίσεις ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ καὶ τοῖς ἀξιωμασιν, ὅταν δὲ ἐπεχείρησαν νὰ εἰσαγάγῃ αὐτὰς οἱ Βούλγαροι ὡς θεσμὸν ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας, δὲν ἐδίστασε νὰ ἀπαγγείλῃ κατ' αὐτῶν τὸ Σχίσμα διὰ τῆς ἐν Κων/πόλει Συνόδου τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ νὰ ἀποπέμψῃ αὐτοὺς τῆς Ὁρθοδοξίας ὡς μέλη ἀλλότρια καὶ νόθα.

Ἀλλ' ὁ Ἀραβικὸς κληρὸς ἀπὸ πολλοῦ ἕτερον ἔχει πόθον καὶ ἐντελῶς διάφορον διεξάγει ἀγῶνα. Ζητεῖ δι' ὁμοφύλου Πατριάρχου νὰ ἐξώσῃ τὸν ἐλληνισμὸν, νὰ ἀποσπᾷ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχείας ἀπὸ τῆς νομίμου ἐπιρροῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας, νὰ ὑπαγάγῃ δὲ αὐτὴν εἰς ἐπιρροὰς ἀλλοτρίας πρὸς ἐξυπηρέτησιν σκοπῶν πολιτικῶν καὶ φυλετικῶν, ξένων ἐντελῶς καὶ πολεμίων πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Μ. Ἐκκλησίας, τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς—τῶν συμφερόντων τοῦ Σλαυισμοῦ.

Εἶναι ὁ θρόνος τῆς Ἀντιοχείας, ὅπως ὁ θρόνος τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας, μία ἐκ τῶν ὀχυρωτάτων ἐπαλξεων, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀγωνίζεται ἡ ἀληθὴς Ὁρθοδοξία, ἡ μὴ πολιτευομένη, ἡ μὴ σκευωροῦσα καὶ διαιροῦσα Ὁρθοδοξία, καὶ ἡ ἐλληνικὴ φυλὴ ἀγῶνα ἐθνικῆς ὑπάρξεως. Τὸ δχύρωμα ἐκεῖνο

δὲν πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῇ εἰς τὴν ἐπιδρομὴν ἀλλοφύλων καὶ πολεμίων. Ἐὰν ἐπιπτε διὰ φυσιολογικῆς, οὕτως εἰπεῖν, ἐξαντλήσεως, ἂν κατέρρεε δι' ἑλλειψιν ἐρεισμάτων, διότι ἐφθάρῃ ἢ διότι ἐξέλιπε τὸ ὕλικόν, ὅπερ διετῆρει ἀμετάβλητον τὸν ρυθμὸν αὐτοῦ καὶ ἰσχυρὰ τὰ θεμέλια, θὰ ἦτο καὶ πάλιν ἡ ἀπώλεια ἀξιοθρήνητος καὶ μεγάλη ἡ συμφορά. Ἀλλὰ θὰ συνετελεῖτο ὅπωςδὴποτε εἰς νόμος φυσικὸς ἀδυσώπητος.

Πίπτει ὁμως δι' ἐπιβουλῆς καὶ προδοσίας, πίπτει δι' ἐνέδρας καὶ πραξικοπήματος, διὰ τὸ ὅποσον δὲν εἶναι ἰσως ἀνεύθυνος ἡ μακροχρόνιος ὀλιγωρία τῶν ἱθυνόντων τὰς ὑποθέσεις τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ τὰς ἐθνικὰς, πίπτει διὰ τῆς παραβιάσεως καὶ τῆς ἀθετήσεως προνομίων καὶ δικαιωμάτων, ἅτινα εἶναι ἡ ἐγγύησις τῆς ὑπάρξεως καὶ αὐτῆς τῆς Μ. Ἐκκλησίας Κων/πόλεως καὶ αὐτῆς τῆς θρησκευτικῆς καὶ φυλετικῆς αὐτοτελείας παντὸς τοῦ ἐν Τουρκίᾳ ἐλληνικοῦ Γένους.

Τοῦτο δὲν πρέπει νὰ συγχωρηθῇ, καὶ νομίζω ὅτι οὐδεμία θυσία καὶ ἐντονος στάσις ἀπὸ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου δὲν εἶναι ματαία. Ἐὰν ξένῃ ἐπιρροῇ ἤθελεν ἀντιταχθῇ εἰς τὴν ἀξίωσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅπως μὴ ἀναγνωρισθῇ τὸ κύρος ἐκλογῆς, ἥτις οὐδὲν ἔχει κύρος νόμιμον, φρονῶ ὅτι δὲν θέλει ἐπιλείψει εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν ἡ ἀρωγὴ ἄλλων ξένων ἀντιθέτων ἐπιρροῶν, ἐξ ἰσοῦ ἰσχυρῶν. Ἐνδείξιν περὶ τοιαύτης τινὸς συνδρομῆς παρέσχον τελευταῖον ἐγκριτοὶ Ἀγγλικοὶ ἐφημερίδες, ἰδιαιτέρως ἀσχοληθεῖσαι εἰς τὴν διεξαγομένην ἐν Ἀντιοχείᾳ πάλην μετὰ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τῶν ἐπιδρομῶν, τὰ πολιτικὰ δὲ πορίσματα, ἅτινα συνήγαγον, ἐνεδείκνυσαν, ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ δυσπαρέστως ἀποβλέπουσιν εἰς ἐκθασιν ἐναντίαν πρὸς τὰ μέχρι τοῦδε κρατοῦντα καὶ πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Μ. Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐν Ἑλλάδι ὀλίγοις γινώσκουσι καὶ κατανοοῦσι τὰ ζητήματα ταῦτα, διότι ὁ Τύπος ἢ δὲν ἐγνώρισεν αὐτὰ παντάπασιν, περὶ ἄλλα μικρὰ τοῦ καθ' ἡμέραν ἐσωτερικοῦ πολιτικοῦ βίου τυρβάζων, ἢ δὲν ἠθέλησε νὰ μελετήσῃ, νὰ ἀναπτύξῃ καὶ καταστήσῃ αὐτὰ κοινὰ, διότι ἔκρινεν αὐτὰ ἥκιστα ἐπαγωγὰ καὶ ἐνδιαφέροντα εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἀναγνωστῶν. Διὰ τοῦτο εἰς τὰς νύξεις ταύτας περιορίζομεθα σήμερον, ὅπως γνωρίσωσιν οἱ ἀναγνώσται τὴν ἀξίαν τοῦ ἀναγγελλομένου συμβεβηκότος.

Εἶναι ἀνάγκη ὁμως νὰ κατανοηθῇ, τοῦλάχιστον ὑπὸ τῶν διοικούντων καὶ τῶν πολιτευομένων, ὅτι ἡ σημασία τῶν ζητημάτων τούτων εἶναι ὑψίστη, ὅτι ἀφορᾷ τιμιώτατα συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅτι δὲ ἐκ τοῦ τρόπου τῆς λύσεως αὐτῶν ἢ προάγονται καὶ συντηροῦνται, ἢ μειοῦνται καὶ κατεδαφίζονται ἐγγυήσεις καὶ δικαιώματα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς μέγιστα, σαλεύεται δὲ ἀπὸ τῶν θεμελίων τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν οἰκοδόμημα.

Σ.

έσεών των οι Φιλιππινάιοι. Αί περί άναχωχής διαπραγματεύσεις επανελήθησαν χθές.

ΜΑΔΡΙΤΗ 22 'Απριλίου. 'Επίσημον τηλεγράφημα εκ Μανίλλης άγγέλλει ότι αί διαπραγματεύσεις διά την υπογραφήν της άναχωχής έναυάγησαν, και ότι ή σιωπηρά έκκεχειρία έπαυσεν.

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

'Εκ Χανίων άνηγγέλθη χθες, ότι ο άρτι διορισθείς Σύμβουλος κ. Κ. Σφακιανάκης υπέβαλε την από του αξιώματος τούτου παραίτησιν αυτού, ην άπεδέχθη ο Πρίγκηψ Γεώργιος, διορίσας άντ' αυτού τον κ. Γιαμαλάκη.

Και προέβαλε μὲν ο κ. Σφακιανάκης ως λόγον παραιτήσεως την άσθένειαν της θυγατρὸς αὐτοῦ, άλλ' ως είναι γνωστὸν ένταῦθα εκ προηγουμένων πληροφοριῶν, ή πραγματική αίτία είναι γνῶμαι, τὰς οποίας έχει ο κ. Σφακιανάκης περί του τρόπου της συνθέσεως τῶν υπευθύνων Συμβούλων και της έξουσίας και άρμοδιότητος αὐτῶν, αἵτινες φαίνεται δὲν ήταν σύμφωνοι πρὸς τὰς γνώμας, ὡς έχουσιν ἐπὶ του ζητήματος τούτου ή Α. Υ. ο Πρίγκηψ και οι άλλοι διορισθέντες Σύμβουλοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΕΡΙ ΚΡΗΤΗΣ

Της τελευταίας Κυανῆς Βίβλου της 'Αγγλίας.

(Συνέχεια εκ του χθεσινού φύλλου)

Ο Μαρκήσιος Σαλισδουρής πρὸς τὸν Σίρ 'Εγερτον

Λονδίνον 15 Νοεμβρίου. — 'Επετεύχθη συμφωνία μεταξύ τῶν κυβερνήσεων της Μεγάλης Βρετανίας, Γαλλίας, 'Ιταλίας και Ρωσίας ὡπως προσφέρωσιν εἰς τὸν πρίγκηπα Γεώργιον της 'Ελλάδος τὴν θέσιν Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ της Κρήτης. Ο πρίγκηψ θὰ λάβῃ πληρεξουσιότητα παρὰ τῶν τεσσάρων κυβερνήσεων πρὸς εἰρήνευσιν της νήσου. 'Η 'Ιταλικὴ κυβερνήσις ἐπρότεινε τοὺς ἐξῆς ὄρους τοῦ διορισμοῦ. ('Επονται οἱ ἐκτεθέντες ὄροι). 'Η κυβερνήσις της 'Ανάσσης άπεδέχθη αὐτοὺς, ὡπως και αἱ δύο ἄλλαι Δυνάμεις.

'Εξουσιοδοτῶ Ὑμᾶς ὡπως ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν πρέσβων Γαλλίας, 'Ιταλίας και Ρωσίας παρασκευάσῃτε κοινὴν διακοίνωσιν, πληροφοροῦντες τὸν βασιλέα της 'Ελλάδος και τὸν πρίγκηπα Γεώργιον περί της προσφοράς τῶν Δυνάμεων και παρακαλοῦντες ὡς ή παρὰ του πρίγκηπος άποδοχὴ αὐτῆς πιτραπῇ πορὰ του βασιλέως.

Ο Σίρ Σκῶτ πρὸς τὸν Μαρκήσιον Σαλισδουρην.

Πετροῦπολις, 17 Νοεμβρίου. — 'Οτε εἰς τὸν κόμητα Λάμσдорφ τὴν παρελθούσαν εὐτέραν, ή Αὐτοῦ 'Εξοχότης μοι άνεκοίνωσεν ότι ἐλάβεν ἐπισκεψιν παρὰ του πρεσβυτοῦ της Τουρκίας, ὅστις ἐξέφρασεν αὐτῷ τὴν σοβαρὰν ἀνησυχίαν του Σουλτάνου μετὰ τὸν προταθέντα διορισμὸν του πρίγκηπος Γεωργίου ὡς διοικητοῦ της Κρήτης, του οἰοῦ ή ἐθνικότης καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν λογὴν του εἰς τὴν τοιαύτην θέσιν, κατὰ τὴν γνώμην της Αὐτοῦ Μεγαλειότητος. Ο κόμης Λάμσдорφ ἐξήγησεν εἰς τὸν Χουσσάσιν τὸν προσωρινὸν χαρακτήρα του προταθέντος διορισμοῦ του πρίγκηπος, ὅτις θὰ άντεπροσώπευε τὰς τέσσαρας Δυνάμεις ἐν τῇ νήσῳ ἔχων τὴν αὐτὴν προσωρινὴν έξουσίαν ἣν μέχρι τοῦδε οἱ ναύαρχοι, ὑπέδειξεν εἰς τὴν Αὐτοῦ 'Εξοχότητα τὸ

Ο κόμης Λάμσдорφ μοι ἔδειξεν ἔπειτα τὸ κείμενον τῶν δοθεισῶν εἰς τὸν ἐν 'Αθήναις Ρῶσον πρεσβευτὴν ὁδηγιῶν, περιέχον τοὺς ὄρους ὑφ' οὓς αἱ τέσσαρες Κυβερνήσεις συνεφωνήσαν νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸν πρίγκηπα Γεώργιον τὴν θέσιν του Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ ἐν Κρήτῃ. Τὸ κείμενον τοῦτο περιέχει τὰς ἐπομένους διαφορὰς ἀπὸ του ἀποστολέντος τῇ 15 Νοεμβρίου πρὸς τὸν Σίρ Ε. 'Εγερτον τηλεγραφήματος της Ὑμετέρας 'Εξοχότητος.

Ο ὄρος 2 του Ρωσικοῦ κειμένου ἔχει ὡς ἐξῆς: «Ο Ὑπάτος Ἀρμοστής θ' άνγνωρίσῃ τὰ ἐπικυριαρχικὰ δικαιώματα του Σουλτάνου ἐν Κρήτῃ».

Ο κόμης Λάμσдорφ άποδίδει σπουδαιότητα εἰς τὴν προσθήκην τῶν δύο τελευταίων λέξεων, ἵνα ἐκδηλωθῇ σαφῶς τὸ γεγονός ότι ή Αὐτοῦ Βασιλικὴ Ὑψηλότης ο πρίγκηψ Γεώργιος, ἐφ' ὅσον θὰ ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα του Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ ἐν Κρήτῃ, θὰ εἶναι ἀποκλειστικῶς ο αντιπρόσωπος τῶν τεσσάρων Δυνάμεων, και οὐχί ὑποτελής εἰς τὴν Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴν Μεγαλειότητα τὸν Σουλτάνον.

Ὑπῆρχε προσέτι και πέμπτος ὄρος, ὅστις δὲν φαίνεται ἐν τῷ τηλεγραφήματι της Ὑμετέρας 'Εξοχότητος, ἔχων ὡς ἐξῆς: «Ο Ὑπάτος Ἀρμοστής, ἀφικνούμενος εἰς τὴν νήσον, θὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς προστασίαν της Ὀθωμανικῆς σημαίας, συμφῶνως πρὸς τὴν δοθείσαν ὑπὸ τῶν Δυνάμεων πρὸς τὸν Σουλτάνον ὑπόσχεσιν του διατηρησαί ἐν τινι σημείῳ της νήσου ἐμβληματι τῶν ἐπικυριαρχικῶν Αὐτοῦ δικαιωμάτων....

Ο σίρ 'Εγερτων πρὸς τὸν μαρκήσιον Σαλισδουρην

Αθήναι, 16 Νοεμβρίου. — Ἀμα λαβὼν σήμερον τὴν πρωίαν τὸ τηλεγράφημα της Ὑμετέρας 'Εξοχότητος, συνεννοήθη μετὰ τῶν πρέσβων Γαλλίας 'Ιταλίας και Ρωσίας, και συνήλθομεν ἐν τῇ οἰκίᾳ του Ρώσου πρεσβευτοῦ ὡπως συντάξωμεν τὸ κείμενον κοινῆς διακοίνωσεως, φέροντες εἰς γνῶσιν του βασιλέως της 'Ελλάδος τὴν προσφορὰν της θέσεως Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ της Κρήτης εἰς τὸν πρίγκηπα Γεώργιον και παρακαλοῦντες τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα ὡπως ἐπιτρέψῃ νὰ δεχθῇ τὴν προσφορὰν ταύτην ο πρίγκηψ, εἰς δὲν θὰ ἐγένετο ὁμοία ἀνακοίνωσις της άποφάσεως τῶν τεσσάρων Δυνάμεων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν τύπον της ἀνακοίνωσεως, άπεφασίσθη ὡπως οἱ τέσσαρες αντιπρόσωποι ζητήσωσιν ἀκρόασιν παρὰ της Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, και ὡπως ο Ρῶσος πρεσβευτής, ὡς πρῶτανις, ἀναγνώσῃ και καταλίπῃ παρὰ τῇ Αὐτοῦ Μεγαλειότητι τὴν κοινὴν διακοίνωσιν, ἣν συνήλθομεν ἵνα συντάξωμεν.

Τὰ λοιπὰ ἔγγραφα ἀνάγονται εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις της Κρήτης, εἰς τὸ ἐπιτελεσθὲν ἐν τῇ νήσῳ ὑπὸ τῶν Δυνάμεων ἔργον, ἔργον, εἰς τὰς προπαρασκευὰς της καθόδου του πρίγκηπος εἰς Κρήτην, εἰς τὴν ἀφίξιν του και τὴν ὑποδοχὴν, ἥς ἐτυχε παρὰ τῶν κατοίκων, περιγράφουσι δὲ παρεμπιπτόντως και τὴν ἀναχώρησιν τῶν ὑπολειφθέντων τουρκικῶν στρατευμάτων και πολιτικῶν ἀρχῶν. Η Βίβλος περιέχει ὡσαύτως ἐκθέσεις του σίρ Τσερμσάδ πρὸς τὸν πρίγκηπα Γεώργιον περί της μεταναστεύσεως τῶν Μουσουλμάνων.

Η ΒΑΣΣΑΝΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ

Νέα ἐπιτροπή

Βάσανα πραγματικῶς, μεγαλειτέρα ἀπὸ τὸν βάσανα του γνωστοῦ ἥρωος της κωμωδίας, ἔχει ή πολυπαθὴς αὐτὴ Σχολή, ὑπὲρ της οἱας ἐμερίμνησεν ή πατρικὴ φιλοπατρία ἀειμνήστου Βασσάη.

Σειρὰ δλόκληρος ἐπιτροπῶν εἶχε καταρθῇ, ὡπως άνεῦρη χῶρον κατάλληλον πρὸς γερσιν της Σχολῆς τῶν Δοκίμων. Μετὰ

πολλοὺς ἀγῶνας και συζητήσεις ἐξελέχθη ὡς τόπος κατάλληλος ή 'Ηετιωνία ἄκρα. Ἦλθεν ὁμως ή σειρὰ του ὑπουργείου, τὸ ὅποϊον τὴν θέσιν ἐκείνην ἤθελε διὰ νὰ άνεγείρῃ νέον τελωνεῖον διὰ τὸν Πειραιᾶ.

Και τώρα ο νέος ὑπουργὸς συνέστησε και οὗτος τὴν ἐκατοστὴν πρώτην ἐπιτροπὴν, ὡπως άνεῦρη τὸν κατάλληλον αὐτὸν χῶρον, ὅστις ἂς ἐλπίσωμεν ότι μετὰ μίαν ή δύο πενταετίας θὰ εὖρεθῇ ἐπὶ τέλους.

Η νέα ἐπιτροπὴ ἀποτελέσθη εκ τῶν κ. κ. Μ. Κουτσούκου πλοίαρχου και διευθυντοῦ του Ναυστάθμου, Κ. Ζώτου πλοίαρχου, Π. Ζαφειρίου τμηματάρχου τῶν φάρων και φανῶν, Κ. Γιαννακοπούλου ἀρχιάτρου και ὕγειον. 'Επιθεωρητοῦ του στόλου, Π. Μαυρομιχάλη ἀντιπλοίαρχου και Α. Σαχτούρη πλωτάρχου ὑπὸ τὴν προεδρίαν του προσωπαρχου κ. Παύλου Κουντουριώτου.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΡΜΕΝΟΚΑΘΟΛΙΚΩΝ

Ο άποβιώσας ἐν Κων)πόλει Πατριάρχης 'Αζαριάν δὲν εἶναι ο τῶν Ἀρμενίων, ὡς χθὲς ἀνέγραψαν αἱ ἐφημερίδες, άλλ' ο τῶν Ἀρμενοκαθολικῶν, διαμείνων ἐν τῷ Πέραν. Πρὸ ἡμερῶν εἶχε προσβλήθῃ ὑπὸ διπλῆς πνευμονίας ἐξ ἧς και άπεβίωσεν.

ΝΕΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΗΣΩ

Ζημίαι ἐν Λιγυυδίστῃ

Πς ἀνήγγειλε χθὲς ο δήμαρχος Φλεσσαίδος, τὴν 8ην μ.μ. ὦραν της προχθὲς ἐγένετο ἐν Λιγυυδίστῃ ἰσχυρὰ σεισμικὴ δόνησις μικρᾶς διάρκειας ἐχούσης διευθυνσιν ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς. 10 οἰκίαι ἐκρημνίσθησαν, πᾶσαι δ' αἱ ἄλλαι κατέστησαν ἐτοιμόρροποι και ἀκατοίκτηι. Οἱ κάτοικοι διενυκτέρευσαν εἰς τὸ ὕπαιθρον. Ζητοῦσι δὲ νὰ άποσταλῶσιν αὐτοῖς σκηναὶ και ξυλεία ὡπως άνεγείρῳσι παραπήγματα.

Ὡσαύτως ἠγγέλθη εκ Νησίου ότι τὴν αὐτὴν ὦραν ἐγένετο ἰσχυρὰ δόνησις σεισμοῦ, άνευ άπευκταίου.

ΠΡΟΦΗΤΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΜΕΓ. ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

Η 'Αλσατία και Λωραίνη. — Η Γαλλορωσικὴ συμμαχία

Μεταξὺ τῶν ἐν Εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίσι δημοσιευομένων άνεκδότων άπομνημονευμάτων του Μεγάλου Ναπολέοντος, εἶναι και οἱ ἐξῆς λόγοι, οὓς ο Βονοπάρτης εἶπεν ἐν τῇ νήσῳ της 'Αγίας 'Ελένης τὴν 4 'Ιανουαρίου 1817.

«Μόνη ή 'Αγγλία (ἔλεγε) δὲν ἔπρεπε νὰ ἐξέλθῃ νικητὴς εκ του μεθ' ἡμῶν ἀγῶνος. 'Εν παντί ἡμεῖς ὑπερέχομεν τῶν Ἀγγλων. Νῦν ή 'Αγγλία θὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν περίστασιν ταύτην, ὡπως καταπιέσῃ τὴν Γαλλίαν, τὴν ἐπικινδυνωτάτην αὐτῆς ἀντίπαλον. Η 'Αγγλία θὰ ἐπιτρέψῃ, ὡπως ή 'Αλσατία και Λωραίνη περιέλθωσιν εἰς τοὺς Γερμανοὺς, τμήμα δὲ της Βουργουνδίας και Φλάνδρης άποσπασθῇ της Γαλλίας. 'Ενεκα τούτου ὤφειλεν ή Ρωσία νὰ συνασπισθῇ μεθ' ἡμῶν. Η Δύναμις αὐτὴ ἐποφθαλμιᾷ τὴν κατάκτησιν ὀλοκλήρου της γῆς. Δύνανται Ρωσσία και Αὐστρία νὰ ἀνακόψωσι τὴν πορείαν του γίγαντος τούτου; Εἰς ἐπίμετρον ή θρησκεία της Ρωσίας εὖ νοεῖ τὰς κατακτήσεις αὐτῆς ἐν Ἀνατολῇ. Οἱ Ἕλληνες και πάντες οἱ χριστιανοὶ της Τουρκίας εἰσὶν ὑπὲρ της Ρωσίας. 'Εν Ἐρφοῦρτῃ εἶχον συμφωνήσει ἤδη ἐγὼ μετὰ του Ἀλεξάνδρου τὴν διανομὴν της Τουρκίας, ὑπὸ τὸν ὅρον αὐτὸς μὲν νὰ μοι δώσῃ τὴν Αἴγυπτον και Ἰσπανίαν, νὰ κρατήσῃ δὲ δι' εαυτὸν τὴν Ρωμυλίαν. Τὸ σχέδιον έναυάγησεν εἰς τὸ ζήτημα της Κων)πόλεως, ἣν ἐγὼ δὲν ἤθελον νὰ παραδώσω τῇ Ρωσίᾳ».